วิทยานิพนธ์

การศึกษาความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้ตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ

A STUDY OF CONNOTATION OF FLOWER NAMES ACCORDING TO SEX, ACADEMIC PROGRAM AND AGE

นายภาคภูมิ ภูมิรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ปริญญา

ภาษาศาสตร์ประยุกต์	ภาษาศาสตร์
สาขา	**ภาควิชา**

เรื่อง การศึกษาความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้ตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ

A Study of Connotation of Flower Names According to Sex, Academic Program and Age

นามผู้วิจัย นายภาคภูมิ ภูมิรัตน์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ .....

(รองศาสตราจารย์วิภากร วงศ์ไทย, M.A.)

กรรมการ .....

(อาจารย์เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์, ปร.ด.)

กรรมการ .....

(Mr. Richard James Goldrick, B.A.)

หัวหน้าภาควิชา .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติมา อินทรัมพรรย์, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 5 **เดือน** มิ.ย. **พ.ศ.** 2550

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้ตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ

A Study of Connotation of Flower Names According to Sex, Academic Program and Age

โดย

นายภาคภูมิ ภูมิรัตน์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)
พ.ศ. 2550

ภาคภูมิ ภูมิรัตน์ 2550: การศึกษาความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้ตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์วิภากร วงศ์ไทย, M.A. 143 หน้า

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้ความหมายนัยประหวัดของกลุ่มตัวอย่าง 3 ประเด็นคือ 1. ศึกษาการให้ความหมายนัยประหวัดแยกตามเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ 2. ศึกษาการแปรและเปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดสังคมของคำที่มาจากชื่อดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง และ 3. ศึกษาและวิเคราะห์ความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative field ของ West

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน, นิสิตคณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ชั้นปีที่ 3-4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน รวมทั้งหมด 144 คน ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจำแนกปัจจัยทางสังคมคือ เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ เพื่อนำมาหาความหมายนัยประหวัด และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการให้ความหมายนัยประหวัดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ พบว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้คือ กลุ่มตัวอย่างมีการให้ความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกันออกไป ส่วนผลการศึกษาเกี่ยวกับการแปรและเปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดสังคมของคำที่มาจากชื่อดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าในส่วนของการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมนั้นพบว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า จะเกิดการแปรในการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่าร้อยละ 80 กับชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่ามีการแปรของความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้แยกตามปัจจัยเพศ เพียง 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.66 แยกตามปัจจัยสายการศึกษาเพียง 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.66 และแยกตามปัจจัยระดับอายุ 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในส่วนของการเปรียบเทียบความถี่ของการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมที่เหมือนกันพบว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเพียงบางส่วนที่ว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างให้ความหมายนัยประหวัดสังคมเหมือนกัน แต่ความถี่ที่ให้นั้นจะไม่เหมือนกันซึ่งสาเหตุที่ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเพียงบางส่วนนั้นก็เนื่องมาจากผลของการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมไม่ตรงกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ และผลการศึกษาและวิเคราะห์ความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative field ของ West นั้นพบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างชื่อดอกไม้และความหมายนัยประหวัดนั้นมีความเกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ภาคภูมิ ภูมิรัตน์ — ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ — 28 / พ.ค. / 2550

Pakpoom Poomirat 2007: A Study of Connotation of Flower Names According to Sex, Academic Program and Age. Master of Arts (Applied Linguistics), Major Field: Applied Linguistics, Department of Linguistics. Thesis Advisor: Associate Professor Wipakorn Wongthai, M.A. 143 pages.

The Purposes of this research were 1) to know what the samples which are classified by genders, academic programs and age gave the connotations on the names of the flowers 2) to study and compare the variation and social connotations on names of flowers and 3) to study and analyze the connotations according to associative field theory by West.

The data were collected from students grade10-12 of the demonstration school of Kasetsart University; Bangkhen Alumni, students in 3-4 years of Faculty of Science and Faculty of Humanities and instructors from Faculty of Science and Faculty of Humanities by using 2 kinds of questionnaires. The total of the samples are 144 people. Then the data were classified by sex, academic programs and age to find the connotations and analyzed.

Three hypotheses were set for this research. The first hypothesis was that the samples gave a variety of the connotations. This result supported to the first hypothesis. The second hypothesis was divided to 2 points. One was that a variation of the social connotations was found more than 80% of all the 12 names of the flowers in every factor, but the result was found that there was the variation only 16.66% for genders, 16.66% for academic programs and 33.33% for age. Two was that the frequency comparison of the social connotations which were not varied. This result was that the frequency was differently given for the social connotations which were not varied. In conclusion, the two results partly supported to the second hypothesis. And the final hypothesis was that the connotations were concerned about society, cultures and environment which the samples were in. It was found that many reasons given were analyzed to concern the society, cultures, and environment. This result supported to the hypothesis.

Pakpoom Poomirat — Student's signature

Wipakorn Wongthai — Thesis Advisor's signature

28 / May / 2007

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์วิภากรวงศ์ไทย ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาของท่านในการแก้ไขและให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่เป็นคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้แก่ อ.ดร. เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ กรรมการวิชาเอก อ. Richard James Goldrick กรรมการวิชารอง และ ผศ.ดร.บุญเหลือ ใจมโน ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางทิพวรรณ ภูมิรัตน์, นางสาวอำพรรณทอง เวชปาน และนายภูมินทร์ ภูมิรัตน์ ผู้เป็นมารดา, น้องสาวของมารดา และพี่ชาย ที่ให้การสนับสนุนเรื่องการเรียนและให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยขอพระขอบคุณคณะอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาแขนงต่างๆ ทางภาษาศาสตร์และประสบการณ์การทำวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ช่วยให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในภาควิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ และเพื่อนๆ ที่อื่นทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาในทุกๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน การทำงาน เรื่องส่วนตัว และเรื่องอื่นๆ อีกมากมาย

ภาคภูมิ ภูมิรัตน์

เมษายน 2550

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (13)

บทที่ 1 บทนำ 1

ความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์การวิจัย 4

สมมติฐานของงานวิจัย 4

ขอบเขตของงานวิจัย 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 5

นิยามศัพท์ 6

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 7

ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 7

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 37

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 40

กลุ่มตัวอย่าง 40

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 42

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย 43

การเก็บรวบรวมข้อมูล 46

การวิเคราะห์ข้อมูล 47

บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ 51

ผลการวิจัย 51

วิจารณ์ 132

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ 134
สรุปผลการวิจัย 134
ข้อเสนอแนะ 135

เอกสารและสิ่งอ้างอิง 136

ภาคผนวก 140

ประวัติการศึกษาและการทำงาน 143

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงหรือความหมายนัยประหวัด	19
2.2	แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงด้านความรู้สึก	20
2.3	แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงของสังคม	21
2.4	แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงของบุคคล	22
4.1	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของเพศชาย	52
4.2	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของเพศหญิง	52
4.3	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของสายวิทยาศาสตร์	53
4.4	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของสายศิลปศาสตร์	53
4.5	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	54
4.6	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	55
4.7	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของอาจารย์	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.8	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของเพศชาย	56
4.9	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของเพศหญิง	57
4.10	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของสายวิทยาศาสตร์	57
4.11	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของสายศิลปศาสตร์	58
4.12	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	59
4.13	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	59
4.14	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของอาจารย์	60
4.15	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของเพศชาย	61
4.16	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของเพศหญิง	61
4.17	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของสายวิทยาศาสตร์	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรือง ของสายศิลปศาสตร์	63
4.19	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรือง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	63
4.20	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรือง ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	64
4.21	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรือง ของอาจารย์	65
4. 22	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ ของเพศชาย	65
4.23	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ ของเพศหญิง	66
4.24	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ ของสายวิทยาศาสตร์	67
4.25	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ ของสายศิลปศาสตร์	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.26	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	68
4.27	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	68
4.28	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของอาจารย์	69
4.29	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของเพศชาย	70
4.30	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของเพศหญิง	70
4.31	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของสายวิทยาศาสตร์	71
4.32	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของสายศิลปศาสตร์	72
4.33	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	72
4.34	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.35	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของอาจารย์	74
4.36	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของเพศชาย	74
4.37	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของเพศหญิง	75
4.38	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของสายวิทยาศาสตร์	76
4.39	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของสายศิลปศาสตร์	76
4.40	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	77
4.41	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	78
4.42	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของอาจารย์	78
4.43	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของเพศชาย	79
4.44	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของเพศหญิง	80
4.45	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของสายวิทยาศาสตร์	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.46	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัว ของสายศิลปศาสตร์	81
4.47	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	82
4.48	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัว ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	82
4.49	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของอาจารย์	83
4.50	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของเพศชาย	84
4.51	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของเพศหญิง	84
4.52	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของสายวิทยาศาสตร์	85
4.53	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของสายศิลปศาสตร์	86
4.54	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.55	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	87
4.56	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรย ของอาจารย์	88
4.57	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของเพศชาย	88
4.58	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของเพศหญิง	89
4.59	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรัก ของสายวิทยาศาสตร์	90
4.60	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรัก ของสายศิลปศาสตร์	90
4.61	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรัก ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	91
4.62	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรัก ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	92
4.63	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรัก ของอาจารย์	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.64	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของเพศชาย	93
4.65	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของเพศหญิง	94
4.66	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของสายวิทยาศาสตร์	94
4.67	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของสายศิลปศาสตร์	95
4.68	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	96
4.69	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	96
4.70	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของอาจารย์	97
4.71	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของเพศชาย	98
4.72	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของเพศหญิง	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.73	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวัน ของสายวิทยาศาสตร์	99
4.74	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวัน ของสายศิลปศาสตร์	100
4.75	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวัน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	100
4.76	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวัน ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	101
4.77	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวัน ของอาจารย์	102
4.78	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของเพศชาย	102
4.79	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของเพศหญิง	103
4.80	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้ว ของสายวิทยาศาสตร์	104
4.81	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้ว ของสายศิลปศาสตร์	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.82	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้ว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	105
4.83	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้ว ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4	106
4.84	ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของอาจารย์	106
4.85	เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดสังคมของแต่ละชื่อดอกไม้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง	107
4.86	เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดสังคมของแต่ละชื่อดอกไม้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์	111
4.87	เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดสังคมของแต่ละชื่อดอกไม้ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และอาจารย์	115

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	เหรียญหน้าเดียวแสดงแนวความคิดของเดอ โซซูร์	12
2.2	สามเหลี่ยมแสดงแนวความคิดของออกเดน และริชาร์ด	13
2.3	แสดงสามเหลี่ยมของออกเดนและริชาร์ดโดยแทนมโนทัศน์คำว่ากระต่าย	14
2.4	แสดงถึงแนวคิด Associative field ของ West กับคำว่า ‘horn’	31
4.1	เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกัน ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง	110
4.2	เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกัน ของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์	114
4.3	เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และอาจารย์	117

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากความหมายของคำเป็นสิ่งที่คนในสังคมตกลงและลงความเห็นกันเพื่อใช้บรรยายหรืออธิบายคำหนึ่งคำเพื่อให้ผู้รับสารมองเห็นคำๆ นั้นเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ดังนั้นความหมายจึงมีส่วนสำคัญในการศึกษาทางด้านภาษา และยังสามารถรวมไปถึงการศึกษาทางด้านวัฒนธรรมได้อีกด้วย และได้มีนักวิชาการทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันได้ทำการศึกษาทางด้านภาษาในเรื่องของความหมายของคำไว้บ้าง เช่น อุทุมพร มีเจริญ (2539) ศึกษาเรื่องความหมายชวนคะนึงกับความเชื่อของคนไทย หรือ เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์ (2539) ศึกษาเรื่องลักษณะของความหมายชวนคะนึงที่ปรากฏในภาษาไทย เป็นต้น

ในการศึกษาความหมายของคำ ๆ หนึ่งนั้น คนส่วนใหญ่มักจะมองและเลือกที่จะศึกษาแค่เพียงคำที่ต้องการศึกษานั้นมีความหมายว่าอย่างไร มีบริบท (collocation) ในการใช้อย่างไร ซึ่งความหมายลักษณะนี้ คือ ความหมายตามรูปภาษา หรือที่เราเรียกกันอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่คุ้นหูว่าความหมายนัยตรง ความหมายตามรูปภาษาหรือความหมายนัยตรงนี้เป็นความหมายที่เราสามารถพบเห็นและเข้าใจได้โดยง่าย เราอาจจะพบความหมายประเภทนี้ในพจนานุกรมหรือดิกชันนารี เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลของความหมายตามรูปภาษาที่เป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป เรามักจะนึกถึงพจนานุกรมหรือดิกชันนารีเมื่อเราต้องการศึกษาความหมายตามรูปภาษา แต่ในขณะเดียวกันการศึกษาทางด้านภาษานั้นยังได้มองเห็นถึงความสำคัญของความหมายอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ ความหมายนัยประหวัดหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งได้ว่า ความหมายโดยนัย ซึ่งความหมายชนิดนี้ไม่ได้มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเหมือนกับความหมายตามรูปภาษาในพจนานุกรมหรือดิกชันนารี ความหมายชนิดนี้เป็นความหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับความหมายตามรูปภาษา แต่อาจจะมีลักษณะบางอย่างของความหมายตามรูปภาษามีส่วนทำให้เกิดความหมายนัยประหวัดนั้นๆ ได้

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2524: 22) ได้กล่าวถึงความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัย โดยสรุปไว้ว่า หมายถึง ความหมายที่ชักนำความคิดให้เกี่ยวโยงไปถึงสิ่งอื่น ความหมายแฝงของคำอาจจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความเคยชิน กาลเทศะ บุคคล และความสุภาพของภาษา การใช้คำทุกคำ ผู้ใช้ควรจะต้องพิจารณาทั้งความหมายหลักและความหมายแฝงของคำด้วย เพื่อจะนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จากแนวความคิดของกาญจนา นาคสกุล (2524) นั้นจะเห็นปรากฏการณ์ทางภาษาอย่างหนึ่ง คือ ความหมายมีการแปรตามปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความรู้สึก ความเคยชิน บุคคล ความสุภาพของภาษา และการใช้

ส่วน พรพรรณ กลั่นแก้ว (2547: 2) ได้กล่าวไว้ว่า “เราไม่สามารถระบุได้ว่าสิ่งใดเป็นความหมายนัยประหวัดของคำนั้น เพราะความหมายนัยประหวัดเป็นเรื่องของประสบการณ์ ทัศนคติ และอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละบุคคล จึงไม่สามารถกำหนดและระบุความหมายนัยประหวัดได้”

เราอาจจะมีความหมายนัยประหวัดของคำ ๆ หนึ่งที่เหมือนกันกับคนอื่นๆ ในสังคมได้ แต่เราไม่สามารถกำหนดความหมายนัยประหวัดของคำทุกคำให้เหมือนกันกับคนอื่นในสังคมได้ เพราะว่าแต่ละบุคคลนั้นจะมีทัศนคติ อารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ต่อความหมายนัยประหวัดของคำแต่ละคำแตกต่างกันออกไป

จากเหตุผลดังนี้เองทำให้ผู้วิจัยใคร่ที่จะศึกษาว่า ความหมายนัยประหวัดนั้นสามารถเกิดการแปรตามปัจจัยต่าง ๆ ได้หรือไม่

เราจะพบว่า เนื่องจากดอกไม้ชนิดต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้นจึงสามารถทำให้เกิดความหมายแฝงของดอกไม้ชนิดต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละตัวบุคคล ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ ฯลฯ ของบุคคลนั้นๆ

ในส่วนของคำที่เกี่ยวข้องกับชื่อของดอกไม้ก็เช่นกัน ดอกไม้เป็นสิ่งที่สวยงามเติมสีสันให้กับโลกของเรา ดอกไม้แต่ละชนิดก็จะให้รูปร่าง สีสัน และกลิ่นแตกต่างกันออกไป ซึ่งล้วนแล้วแต่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปด้วย และนอกจากนี้มนุษย์เราได้ใช้

ดอกไม้ในกิจกรรมต่างๆ กันออกไป เช่น ใช้ปักแจกันเพื่อตกแต่งบ้านให้สวยงาม ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา หรือใช้มอบให้แก่กันเพื่อแสดงความรู้สึกของผู้ที่มอบให้ เป็นต้น และนอกจากดอกไม้จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสวยงามแล้วนั้น เราก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าดอกไม้ยังสามารถบ่งบอกได้ถึงความหมายอื่น ๆ ที่แฝงอยู่ในแต่ละบุคคลที่นอกเหนือไปจากความสวยงามตามรูปร่างที่เราได้พบเห็นกัน

เราทุกคนนั้นย่อมให้ความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ ก็มีผลทำให้การให้ความหมายนัยประหวัดนั้นๆ แตกต่างกัน เพราะว่าบุคคลแต่ละคนนั้นได้รับประสบการณ์ไม่เท่าเทียมกัน หรือแตกต่างกันออกไป ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวแปรในการให้ความหมายนัยประหวัดนั้นก็มีหลายอย่างด้วยกัน

ปัจจัยเรื่องเพศน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่เป็นตัวแปรที่สำคัญในการให้ความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกัน เพราะแต่ละเพศนั้นจะได้รับประสบการณ์จากการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมือนกัน เช่น เพศชายอาจจะมีกิจกรรมที่ผาดโผนกว่าเพศหญิง เป็นต้น นอกจากนี้ตัวแปรทางด้านเพศยังมีบทบาทสำคัญในกำหนดความคิด ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ต่อเราอีกด้วย

สายการศึกษา เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีผลกระทบต่อความสามารถทางด้านภาษา เพราะว่าบุคคลที่ได้ศึกษาในสายศิลปศาสตร์มานั้นได้ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับภาษา มีความเกี่ยวข้อง และผูกพันกับภาษาลึกซึ้งมากกว่าบุคคลที่ศึกษาด้านวิทยาศาสตร์

ระดับอายุ ก็อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการให้ความหมายนัยประหวัด เพราะว่าคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้นมีวิถีการดำเนินชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้บุคคลแต่ระดับอายุนั้นมีกระบวนการคิดที่ไม่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันออกไป

อนึ่งเนื่องจากมีงานวิจัยทางภาษาศาสตร์มากมายที่มักนิยมศึกษาการแปรของภาษาในเรื่องของเสียง คำ ประโยค ไวยกรณ์ หรือแม้แต่การใช้ตามปัจจัยของผู้ที่ใช้ภาษา แต่ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่ศึกษาในเรื่องของความหมายโดยใช้ตัวแปรหรือปัจจัยทางสังคมเป็นตัวควบคุม คือ ในเรื่องของเพศและอายุ เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างผลลัพธ์ระหว่างสองตัวแปรนี้ยังมีไม่มากนัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการให้ความหมายนัยประหวัด ที่แตกต่างกันออกไปตาม

ปัจจัยในเรื่องของเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ เพื่อนำมาเปรียบเทียบและหาข้อสรุปต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้แต่ละชนิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความหมายนัยประหวัดต่าง ๆ ของคำที่มาจากชื่อของดอกไม้ โดยจำแนกตามเพศ สายการศึกษา และอายุ

2. ศึกษาการแปรและเปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดสังคมของคำที่มาจากชื่อของดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

3. ศึกษาและวิเคราะห์ความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative Field ของ West

สมมติฐานของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายนัยประหวัดของคำที่มาจากชื่อดอกไม้แตกต่างกันออกไป

2. เกิดการแปรกับความหมายนัยประหวัดสังคมเกินร้อยละ 80 จากชื่อของดอกไม้ทั้งหมด 12 ชื่อกับทุก ๆ ปัจจัยทางสังคม คือ เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ และร้อยละ 20 ที่ไม่เกิดการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมนั้น กลุ่มตัวอย่างจะให้ความถี่ที่ต่างกัน

3. สังคมและวัฒนธรรม มีความเกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงระหว่างคำเข้ากับความหมายนัยประหวัด

ขอบเขตของการวิจัย

1. เลือกศึกษาเฉพาะเจาะจงกับบุคลากรที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

2. ศึกษาทั้งเพศชาย และ หญิง

3. เลือกศึกษาบุคคลจาก 2 สายการศึกษา คือ วิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน, นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และอาจารย์ที่สอนในคณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

4. เลือกศึกษาบุคคล 3 ระดับอายุ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน, นิสิตชั้นปีที่ 3-4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน และอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

5. เลือกศึกษาเฉพาะดอกไม้ที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยคัดเลือกดอกไม้มาจำนวน 12 ชนิดจากการทำแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้แต่ละชนิดของกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามปัจจัยทางสังคม คือ เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ

2. ทราบถึงการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมของชื่อดอกไม้แต่ละชนิดของกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามปัจจัยทางสังคม คือ เพศ เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ

3. ทราบถึงความหมายนัยประหวัดตามแนวคิด Associative Field ของ West (1975)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลดอกไม้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จัก 10 ชนิด

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความหมายนัยประหวัดที่มีชื่อของดอกไม้จำนวน 12 ชนิด

นิยามศัพท์

ประหวัด หมายถึง หวนคิดเพราะผูกใจอยู่ (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 667)

ความหมายแฝง หรือความหมายนัยประหวัด หมายถึง ความหมายที่นอกเหนือจากความหมายตรงของรูปภาษา ความหมายแฝงดังกล่าวนี้จะคลอบคลุมด้านต่าง ๆ เช่น อารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ที่ผู้ใช้ภาษามีต่อคำหรือวลีนั้น ๆ (ทัศนาลัย บูรพาชีพ, 2543: 116-117)

ความหมายนัยประหวัดสังคม คือ ความหมายแฝงที่มาจากทัศนคติของเจ้าของภาษาในสังคม เป็นทัศนคติที่มีร่วมกันของคนทั้งสังคม หรือกล่าวได้ว่า เป็นวัฒนธรรมทางความรู้สึกนึกคิด (พรพิลาส เรืองโชติวิทย์, 2535: 10-19)

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการทบทวนวรรณกรรมนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ส่วนของทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในส่วนของทฤษฎีนั้นผู้วิจัยได้แบ่งย่อยออกเป็น 4 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความหมาย ความหมายนัยตรง ความหมายนัยประหวัดและสัญศาสตร์ (Semiology)

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปรของภาษา

1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับ Associative Field

1.4 เอกสารเกี่ยวกับชื่อของดอกไม้

2. ส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนของทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องทฤษฎีความหมาย ความหมายนัยตรง และความหมายนัยประหวัด

ทฤษฎีเกี่ยวกับความหมาย

ในคำหนึ่งคำประกอบด้วยรูป (form) และความหมาย (meaning) ความหมายของคำเป็นสิ่งที่บอกถึงรูปลักษณ์ หรือลักษณะของคำที่เราเอ่ยหรือกล่าวขึ้นมาเพื่ออธิบายคำที่เรากล่าวให้เกิดเป็นรูปธรรมชัดเจนยิ่งขึ้นโดยที่คนในสังคมได้ตกลง เข้าใจ และรับรู้ร่วมกัน ได้มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความหมายไว้มากมาย ซึ่ง พัชระ อัศวนิเวศน์ และคณะ (2547) ได้สรุปทฤษฎีด้านความหมายออกเป็น 3 ทฤษฎี ได้แก่

1. ทฤษฎีอ้างอิง
2. ทฤษฎีความคิด
3. ทฤษฎีพฤติกรรม

1. ทฤษฎีอ้างอิง อธิบายว่าความหมายเกิดจากการอ้างอิง ทฤษฎีนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นความคิดที่เกิดกับคนธรรมดาสามัญทั่วๆ ไป คือ คำย่อมอ้างอิงถึงสิ่งที่มีอยู่ในโลก เช่น “หนู” อ้างอิงถึงสัตว์ชนิดหนึ่ง “สมศักดิ์” เป็นชื่ออ้างอิงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง “โกรธ” อ้างอิงถึงอารมณ์ชนิดหนึ่ง “เก่า” อ้างอิงถึงคุณลักษณะอย่างหนึ่ง ฯลฯ สรุปคือ คำในภาษามีความหมายได้เพราะเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งอื่น คำไม่มีความหมายในตัวเอง ความหมายเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำและสิ่งที่ถูกอ้างถึง

มีปัญหาหลายอย่างที่ทฤษฎีนี้ไม่อาจให้คำตอบที่น่าพอใจได้เช่น ทำไมคำเดียวกันจึงอ้างอิงถึงหลายสิ่งได้ เช่น “ดิฉัน” ถ้า น.ส. ดำเป็นคนพูดก็อ้างถึง น.ส. ดำ ถ้านางแดงพูดก็อ้างถึงนางแดง แสดงว่า “ดิฉัน” ไม่ได้อ้างอิงถึงตัวบุคคล แต่อ้างถึง “ผู้พูด” หรือ “บุรุษที่หนึ่ง” ถ้าความหมายเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำและสิ่งที่ถูกอ้างถึงจริง ความสัมพันธ์ระหว่างคำว่า “ดิฉัน” กับ “น.ส. ดำ” หรือ “นางแดง” ก็ย่อมจะต้องต่างกันไป แต่ความจริงก็มิได้เป็นเช่นนั้น “ดิฉัน” คงหมายถึง “ผู้พูด” เท่านั้น

นอกจากนี้สิ่งเดียวกัน อาจมีคำเรียกได้หลายอย่างมีความสัมพันธ์ต่าง ๆ กันไป เช่น “พตท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร” และ “นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยในปัจจุบัน” อ้างถึงบุคคลคนเดียวกันแต่มีความหมายที่ต่างกัน ปัญหาอีกข้อคือ เมื่อเราพูดถึง “นก” หรือ “แมว” เราอ้างถึงสัตว์ตัวใดตัวหนึ่งโดยเฉพาะหรือไม่ ดูเหมือนว่าบางครั้งก็เป็นการกล่าวลอยๆ โดยไม่อ้างถึงสัตว์ตัวใดเลย เช่น

“แมวเป็นสัตว์สะอาด” และเราก็มีคำซึ่งไม่ได้อ้างถึงสิ่งใดๆ ในโลกทั้งสิ้น เช่นคำว่า “ว่า” “ก็” ในภาษาไทย และคำว่า “to” ในภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ทฤษฎีความคิด อธิบายว่าคำมีความหมายได้เพราะ เราใช้คำแทนความรู้สึกนึกคิดของเรา กล่าวง่ายๆ ได้ว่า คำ คือสิ่งที่เป็นตัวแทนความคิด ถ้าดูตามความคิดนี้จะแปลว่า เราสามารถคิดได้โดยไม่ต้องใช้ภาษา ภาษาจะไม่มีความจำเป็นเลยถ้ามนุษย์ไม่ต้องการสื่อความคิดของตนเองออกมาให้ผู้อื่นทราบ ทฤษฎีนี้มีปัญหาคล้าย ๆ ทฤษฎีแรก คือ คำบางคำเราไม่อาจอธิบายได้ว่าเราใช้แทนความคิดอะไร ดังตัวอย่างคำที่ยกไปแล้ว เช่น “ก็” “ว่า” “To”

นอกจากนี้ปัญหาใหญ่ คือ เราสามารถคิดโดยไม่ใช้ภาษาได้หรือไม่ ลองหลับตานึกถึงความคิดที่ว่า “ความพยายามเป็นบ่อเกิดของความสำเร็จ” ดูว่าเป็นอย่างไร “ความพยายาม” “ความสำเร็จ” ในความคิดของเราเป็นอย่างไร แยกกันได้เหมือนเราแยกคำได้หรือไม่ เราจะไม่ใช้ภาษาเลยได้หรือไม่ และความคิดของแต่ละบุคคลจะเหมือนกันสำหรับคำทุกคำในภาษาด้วยหรือไม่

3. ทฤษฎีพฤติกรรม อธิบายว่าความหมายเกิดจากประสบการณ์ เกิดจากสภาพที่มีสิ่งกระตุ้นและมีปฏิกิริยาตอบโต้ (Stimulus-response) ตัวอย่าง เช่น แม่จับหมามาให้ลูกดูชี้ที่หมาแล้วพูดว่า “หมา ๆ ๆ” ไม่ช้าลูกก็เกิดความจำเชื่อมโยงระหว่างคำว่า “หมา” และ “สัตว์ที่แม่ชี้ให้ดู” ในแง่นี้ทฤษฎีพฤติกรรมจะคล้าย ๆ กับทฤษฎีอ้างอิง ทฤษฎีนี้สามารถอธิบายถึงความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ดี แต่ต้องประสบปัญหาในการอธิบายความหมายของคำที่เป็นนามธรรม เช่น “ความดี” “จินตนาการ” ความหมายของคำประเภทนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

ส่วน Steinburg (1993) กล่าวไว้ว่าความหมายของคำนั้นสามารถจำแนกออกตามที่มาได้ 4 แหล่ง คือ

1. รูปแบบของเสียง ที่มีส่วนสัมพันธ์กับวัตถุ สถานการณ์ หรือ เหตุการณ์ในโลกของเรา เช่น เมื่อเราได้ยินคำว่า ‘dog’ เราก็จะนึกเชื่อมโยงไปถึงวัตถุที่มีอยู่ในโลกของเราที่มีรูปร่างคล้ายสุนัข

2. รูปแบบของเสียงที่ส่วนสัมพันธ์กับความคิด และประสบการณ์ที่อยู่ภายในจิตใจ เช่น เมื่อเราได้ยินคำว่า ‘pain’ เราก็จะนึกถึงความรู้สึกของความเจ็บปวดนั้น

3. การวิเคราะห์แยกส่วนประกอบของหน่วยคำนั้นก็สามารถทำให้ทราบความหมายได้เช่นกัน เช่น คำว่า ‘unprimitive’ ก็สามารถแยกออกได้เป็น un + primitive ซึ่งจากการแยกส่วนประกอบของหน่วยคำแล้วทำให้เราทราบความหมายของคำๆ นี้

4. บริบททางภาษา คือ การเดาความหมายของคำโดยอาศัยความหมายที่อยู่รอบข้างเป็นพื้นฐาน

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องความหมายนัยตรง

การแบ่งประเภทของความหมาย สามารถสรุปออกเป็น 2 ประเภทอย่างกว้างๆ ได้ดังนี้

ความหมายตรง (Denotation or Denotative meaning)

ความหมายตรงเป็นความหมายที่เราสามารถพบได้ในพจนานุกรม และเป็นความหมายที่คนทั่วไปรับรู้ และเข้าใจได้ตรงกัน เป็นความหมายที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่อ้างถึง (referent) ได้บนโลกของเรา และความหมายชนิดนี้ผู้พูดจะไม่ได้ใส่ความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติ ประสบการณ์ ฯลฯ ลงไปในความหมายนั้น ๆ

ความหมายชนิดนี้ได้มีผู้เขียนหลายท่านเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ความหมายตามตัวอักษร (ศิริลักษณ์ มุ่งธัญญา, 2545) ความหมายประจำของคำ (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2519) ความหมายตรง (พรพิลาส เรืองโชติวิทย์, 2535) ฯลฯ

พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 8) ได้เรียกความหมายชนิดนี้ว่า “ความหมายตรง” ซึ่งหมายถึง ส่วนที่ระบุถึงลักษณะที่ประกอบกันขึ้นเป็นสิ่งๆ หนึ่ง ความหมายตรงจะแสดงหมวดหมู่พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นๆ เช่น วัตถุประสงค์ ส่วนประกอบ รูปร่าง หน้าที่ การทำงาน ฯลฯ ของสิ่งที่คำ ๆ นั้นกล่าวถึง ความหมายตรงจะเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า “สิ่งนั้น คืออะไร”

ความหมายชนิดนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างคำกับสิ่งที่อ้างอิงอยู่บนโลก (referent) ดังที่ สุริยา รัตนกุล (2545: 108) ได้กล่าวไว้ว่า “เป็นความหมายที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ที่มีอยู่ระหว่างคำ (lexeme) นั้นกับคน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ คุณสมบัติ กระบวนการ กิจกรรม ฯลฯ ซึ่ง

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีอยู่นอกระบบของภาษา แต่ภาษาสามารถบ่งชี้ความหมายของสิ่งที่มีอยู่นอกระบบของภาษาได้ได้การบ่งบอก (denote)"

ความหมายตรงอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า "ความหมายตามตัวอักษร" ซึ่ง ศิริลักษณ์ มุ่งธัญญา (2545:7) ได้กล่าวไว้ว่า "เป็นความหมายที่มีการตกลงร่วมกันทางภาษาให้มีความเข้าใจตรงกัน"

วรรณา ชินวิกัย (2546 อ้างถึง สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2519: 38-40) ว่า ความหมายตรง (Denotative meaning) เป็นความหมายประจำคำของคำๆ นั้น โดยไม่ได้อาศัยความรู้สึก หรือความนึกคิดอื่นใดเข้าไปตีความร่วมด้วย

Barthes (1957) ได้กล่าวไว้ว่า "เป็นความหมายที่สอดคล้องกับภาพโดยตรง ในฐานะที่เป็นความหมายตามตัวอักษรหรือตามที่มันเป็นจริง"

ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องของมโนทัศน์

สุริยา รัตนกุล (2545) ได้สรุปแนวคิดของเรื่องมโนทัศน์ไว้ดังนี้

นักภาษาศาสตร์ 2 กลุ่ม กล่าวถึงคำว่า มโนทัศน์ (Concept) ในระยะเวลาใกล้ ๆ กัน คือ แฟร์ดินองด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Sausure 1857-1913) และชาร์ลส์ เคย์ ออกเด็น (Charles K. Ogden 1889-1957) กับ ไอ.เอ. ริชาร์ดส์ (I.A. Richards 1893-1979) ได้กล่าวถึงมโนทัศน์ไว้ดังนี้

1. แนวความคิดของเดอ โซซูร์

เดอ โซซูร์ มองความหมายในภาษาเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้นในสมองของผู้พูดและผู้ฟัง เมื่อผู้พูดเปล่งเสียงและเมื่อผู้ฟังได้รับฟัง สัญลักษณ์ทางภาษา เดอ โซซูร์ ได้กล่าวถึงการทำหน้าที่ของสัญลักษณ์ทางภาษาไว้ว่า "สัญลักษณ์ทางภาษามีความเป็นสัญลักษณ์ขึ้นมาได้ คือ สามารถสื่อความหมายได้ มิใช่เป็นเพราะว่ามันช่วยเชื่อมโยงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้ากับสิ่งของนั้น แต่สัญลักษณ์ทางภาษามีความหมายเป็นสัญลักษณ์ขึ้นมาได้ เพราะมันช่วยสอดประสานมโนทัศน์ (Concept) เข้าไว้กับสัทภาพ (Image acoustique) คือรูปที่ปรากฏเป็นเสียงในภาษา

สัทภาพนั้นไม่ใช่สิ่งที่เป็นแต่เพียงเสียง คือเป็นแต่เพียงวัตถุธรรมทางกายคือ คลื่นเสียงเท่านั้น แต่เป็นรอยประทับของเสียงลงบนจิตของเรา ซึ่งแสดงประจักษ์พยานให้เราทราบด้วยอายตนะของเรา สัทภาพนั้นเป็นสิ่งที่กระทบผัสสะของเรา และถ้าเราจะกล่าวว่าสัทภาพเป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรมก็เพราะข้อนี้ ส่วนมโนทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรมยิ่งกว่าสัทภาพขึ้นไปอีก

นั่นคือ มโนทัศน์นั้นคือสิ่งที่อยู่ในจิต สัญลักษณ์ทางภาษาสามารถสื่อความหมายได้เพราะมันสอดประสานมโนทัศน์เข้าไว้กับสัทภาพ หมายถึง สัญลักษณ์ทางภาษาเป็นสัตที่อยู่ในจิตและเป็นสัตที่มีสองด้าน เดอ โซซูร์ ได้เขียนแผนภูมิการแสดงความหมายในภาษาไว้ว่า เหมือนกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นเหรียญที่มีสองหน้า หน้าหนึ่งเป็นมโนทัศน์ (Concept) อีกหน้าหนึ่งเป็นสัทภาพ (Image acoustique) แต่เพื่อความสะดวกในเวลาเขียนแสดงลงบนแผ่นกระดาษ การเขียนรูปแสดงเหรียญสองหน้าพร้อมกันลงบนกระดาษในรูปเดียวกันทำไม่ได้ เดอ โซซูร์ จึงเขียนแสดงเป็นเหรียญหน้าเดียวแต่มีซีกบนและซีกล่าง ดังภาพข้างล่างนี้

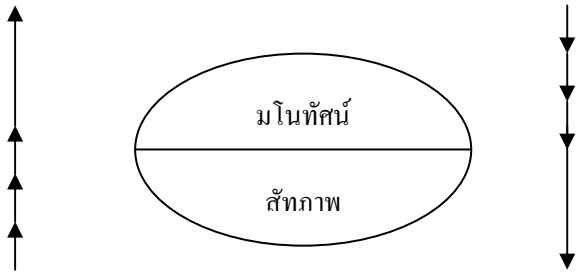

ภาพที่ 2.1 เหรียญหน้าเดียวแสดงแนวความคิดของเดอ โซซูร์
ที่มา: สุริยา รัตนกุล (2544: 52)

ตามแผนภูมินี้ คำทุกคำในภาษามีความหมายได้เพราะมีการสอดประสานระหว่างมโนทัศน์ซึ่งอยู่ในจิตใจของผู้ใช้ภาษา และสัทภาพคือเสียงที่เปล่งแทนคำนั้นออกมาเป็นคลื่นเสียง การสอดประสานกันนี้เป็นการสอดประสานที่แนบแน่นจนแยกไม่ออก เพราะในแผนภูมิดังกล่าวทั้งสองหน้าของเหรียญนั้นก็อยู่บนเหรียญเดียวกัน

2. แนวความคิดของออกเด็น และริชาร์ดส์

ออกเดน และริชาร์ด (Ogden and Richards 1972 : 11) กล่าวว่า คำแต่ละคำนั้นอาจจะไม่ได้มีความหมายเชื่อมโยงโดยตรงกับสิ่งที่อ้างถึง แต่คำเหล่านั้นมีความหมายโดยการผ่านมโนทัศน์ (concept) ซึ่งเกิดจากความคิด ความรู้ ประสบการณ์ หรือความเข้าใจของเจ้าของภาษา ซึ่งแต่ละภาษาอาจจะมีไม่เหมือนกัน โดยนำรูปภาษาที่มีความหมายตามมโนทัศน์มาเชื่อมโยง หรืออ้างถึงวัตถุ หรือภาพจริงที่ปรากฏบนโลก ดังนั้นความหมายของคำจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาและความคิดที่เจ้าของภาษาอ้างอิงถึงกัน ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษากับสิ่งที่อ้างอิงบนโลกโดยตรง

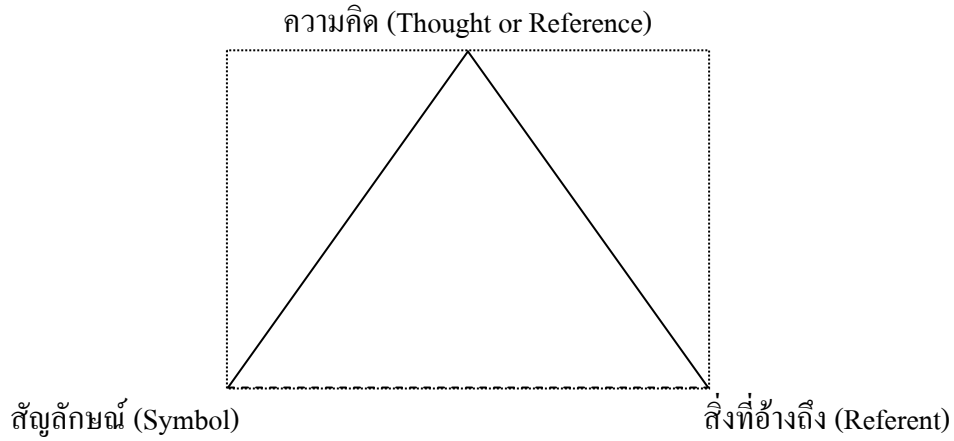

ภาพที่ 2.2 สามเหลี่ยมแสดงแนวความคิดของออกเดน และริชาร์ด
ที่มา: สุริยา รัตนกุล (2544: 52)

สัญลักษณ์ (Symbol) หมายถึง รูปภาษาซึ่งอาจเป็นคำหรือประโยคที่กล่าวออกมา ส่วนสิ่งที่อ้างถึง (referent) หมายถึงวัตถุหรืออะไรก็ตามที่มีอยู่ในโลก และความคิด (Thought or reference) ซึ่งหมายความถึงมโนทัศน์ที่ผู้ใช้ภาษาแต่ละภาษามีอยู่ร่วมกัน จากรูปภาพสามเหลี่ยมแห่งนยะข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าไม่มีการเชื่อมโยงระหว่างสัญลักษณ์กับสิ่งที่อ้างถึงโดยตรง ซึ่งแสดงว่ารูปภาษาอาจไม่เกี่ยวข้องกันกับโลกแห่งความเป็นจริงของมนุษย์โดยตรง จึงให้เส้นประแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษากับสิ่งที่อ้างถึง ดังนั้นความหมายรูปภาษาจึงจำเป็นต้องมีการผ่านระบบความคิด หรือมโนทัศน์ก่อนเพื่อที่เชื่อมโยงไปถึงสิ่งที่อ้างถึงซึ่งอาจจะตรงกับรูปภาษาหรืออาจจะไม่ตรงกันก็ได้

เราจะลองใช้คำและรูปภาพแทนแนวคิดข้างต้นนี้โดยการใช้คำว่า “กระต่าย” ในภาษาไทยแทนที่ตรงสัญลักษณ์ (Symbol) ดูก็ได้เราจะได้แผนภูมิของคำว่ากระต่ายในภาษาไทยดังนี้

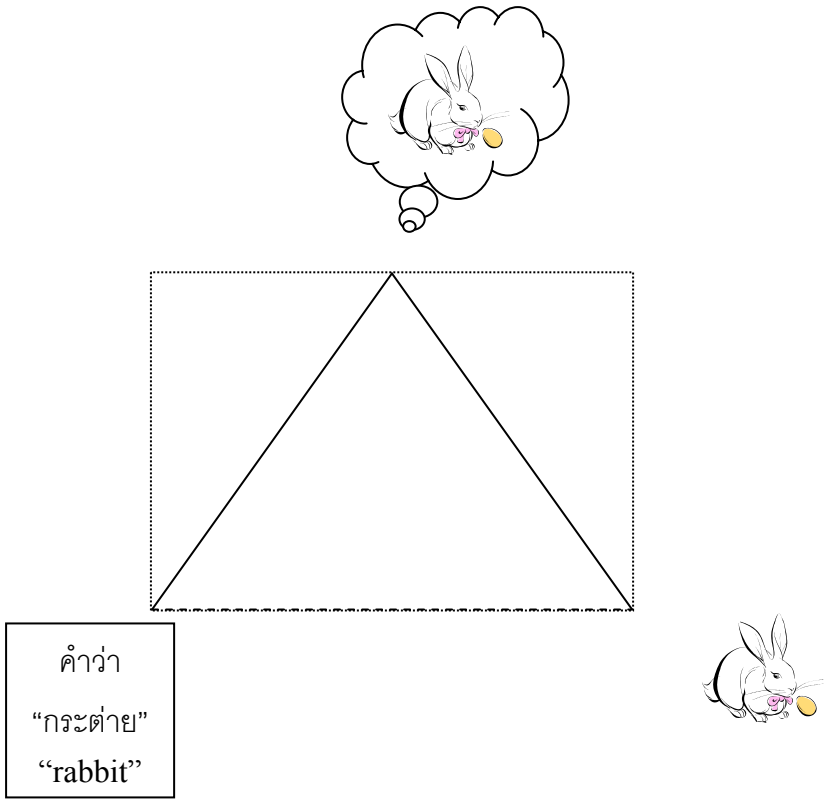

ภาพที่ 2.3 แสดงสามเหลี่ยมของออกเดนและริชาร์ดโดยแทนมโนทัศน์คำว่ากระต่าย

จากรูปภาพ เราจะเห็นได้ว่า รูปภาษาของคำว่า กระต่าย หรือ rabbit นั้น จะผ่านระบบความคิดหรือมโนทัศน์ เสียก่อน ซึ่งในที่นี้ มโนทัศน์ของคำว่า กระต่าย ก็คือ เป็นสัตว์สี่เท้า ขาสั้น ตัวเล็ก มีขนปุกปุย มีหูยาวสองข้างชี้ขึ้นฟ้า มีนิสัยขี้ตกใจกลัว เป็นต้น หลังจากนั้นจึงโยงเข้ากับสิ่งที่อ้างถึงที่มีอยู่ในโลกของเรา นั่นก็คือ สัตว์ที่มีรูปร่างเหมือนในมโนทัศน์ นั่นก็คือ กระต่าย หรือ rabbit นั่นเอง ดังนั้นเราสามารถสรุปได้ว่า แต่ละภาษานั้นใช้รูปภาษาในการเรียกสิ่งที่อ้างอิงบนโลกไม่เหมือน แต่ทุกชาติทุกภาษานั้นจะมีมโนทัศน์ในสิ่ง ๆ เดียวกันที่เหมือนกัน จึงทำให้ภาษาในแต่ละภาษามีความแตกต่างกัน

มโนทัศน์ (concept) ของออกเด็นและริชาร์ดจึงเป็นสิ่งที่อยู่ในความคิด (Thought) และเป็นความหมายอ้างอิง (Reference) ถึงสิ่งที่อ้างถึง (Referent) ซึ่งหมายถึงวัตถุหรือสิ่งของที่ผู้พูดอ้างอิงถึงที่มีอยู่ในโลก

Jackendoff (1992: 22) กล่าวว่า มโนทัศน์เป็นตัวแทนของความคิดที่เป็นความหมายในการใช้ภาษาโดยอธิบายว่า มโนทัศน์ในภาษาทั่วไปมี 2 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่มีอยู่ในโลก เช่น มโนทัศน์เรื่องมวลสารของนิวตัน ซึ่งเป็นสิ่งที่พูดถึงกัน แม้จะไม่มีใครรู้หรือจับต้องได้

2. เป็นสิ่งที่อยู่ในความคิดของคนๆ หนึ่ง เป็นของส่วนตัวของแต่ละบุคคลและเป็นผลจากจินตนาการ ที่แสดงออกโดยสื่อทางภาษาท่าทาง วาดรูป หรือสื่ออื่นๆ ในการสื่อสาร

ส่วน McShane (1991: 124) กล่าวว่าสรรพสิ่งทุกอย่างในโลกมีลักษณะหรือคุณสมบัติของสรรพสิ่งทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ทำให้มีการจัดกลุ่มและตัวแทนทางความคิดของกลุ่มตัวแทนทางความคิดเรียกว่า “มโนทัศน์” เช่น เมื่อได้ยินคำว่า “แมว” มโนทัศน์ของคำว่าแมว เราจะนึกถึงลักษณะต่างๆ ของแมว เช่น มีสี่ขา มีหนวด เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า มโนทัศน์(Concept) หมายถึงความคิดที่เกิดในจิตใจของมนุษย์ เป็นความรู้ ความเข้าใจของคนที่มีต่อสรรพสิ่งต่างในโลก ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการดำรงชีวิต อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ ของแต่ละบุคคล

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความหมายนัยประหวัด

ความหมายแฝง หรือความหมายนัยประหวัด (Connotation or Connotative meaning)

ความหมายชนิดนี้ได้มีผู้เขียนหลายท่านเรียกแตกต่างกันออกไปมากมายเช่นกัน เช่น ความหมายนัยประหวัด (กาญจนา นาคสกุล, 2524) ความหมายชวนคะนึง (อุทุมพร มีเจริญ, 2539) ความหมายปริลักษณ์ (สุริยา รัตนกุล, 2544) ความหมายโดยนัย (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน, 2530)

ความหมายแฝง (ทัศนาลัย บูรพาชีพ, 2543) ความหมายนัยยะโดยอ้อม (ศิริลักษณ์ มุ่งธัญญา, 2545) ฯลฯ

ความหมายชนิดนี้เป็นความหมายที่อาจจะมีลักษณะบางส่วนร่วมกับความหมายนัยตรง และผู้รับสารนำลักษณะที่มีอยู่บางส่วนร่วมกันนั้นนำมาตีความหมาย ซึ่งทำให้เกิดความหมายนัยประหวัดขึ้น หรือสิ่งที่ถูกตีความออกมานั้น (ความหมายนัยประหวัด) อาจจะไม่มีส่วนใดที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมกับความหมายนัยตรงเลย ความหมายชนิดนี้จะมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามความคิด ทัศนคติ อารมณ์ ความเชื่อ ความสนใจ ความรู้สึก ประสบการณ์ หรือวัฒนธรรมของผู้พูดภาษานั้นๆ ความหมายแฝงหรือความหมายนัยประหวัดนี้เป็นความหมายที่นอกเหนือออกไปและไม่เหมือนกับความหมายตรง โดยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น

บรรจบ พันธุเมธา (2521) ได้กล่าวถึงความหมายแฝงไว้ว่า “เป็นความหมายที่ซ่อนอยู่ในความหมายใหญ่แนะรายละเอียดบางอย่างไว้ในความหมายนั้นๆ ที่เรียกความหมายแฝง ก็คือ เป็นความหมายเงาๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ในความหมายของคำ ถ้าไม่พิจารณาให้ดีก็อาจมองไม่เห็น ถึงเห็นแล้วจะแยงออกมาเป็นความหมายรองอีกความหมายหนึ่งก็ไม่ได้”

ศิริลักษณ์ มุ่งธัญญา (2545: 7) กล่าวว่า “ความหมายแฝง คือ ความหมายนัยยะโดยอ้อมหรือความหมายจากประสบการณ์ของบุคคล เป็นความหมายที่แตกต่างกันออกไปตามอิทธิพลความคิด ความสนใจ อคติ ความชอบ ประสบการณ์เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล” เช่น คำว่า “แม่” สำหรับบางคนหมายถึง ความอบอุ่น แต่บางคนอาจหมายถึง ความเข้มงวด หรือ ความอ่อนหวาน ความหมายตามนัยยะโดยอ้อมที่แตกต่างกันนี้เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวที่แต่ละบุคคลมีกับ “แม่” ในแง่มุมที่ต่างกัน

ทัศนาลัย บูรพาชีพ (2543: 116-117) กล่าวไว้ว่า ความหมายแฝง ได้แก่ ความหมายที่นอกเหนือจากความหมายตรงของรูปภาษา ความหมายแฝงดังกล่าวนี้จะคลอบคลุมด้านต่างๆ เช่น อารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ที่ผู้ใช้ภาษามีต่อคำหรือวลีนั้น ๆ ความหมายแฝงนี้มักมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางวัฒนธรรมพื้นฐานทางสังคมโดยที่กลุ่มคนในวัฒนธรรมเดียวกันมีร่วมกัน นอกจากนี้ความหมายแฝงอาจมีร่วมกันในระดับกลุ่มบุคคล หรือเป็นความหมายที่แต่ละบุคคลมี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2524: 169) ได้เรียกความหมายชนิดนี้ว่า ความหมายนัยประหวัด โดยกล่าวไว้ว่า “การมีจิตประหวัดนึกถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีความเกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่ปรากฏในงานเขียน หากอ่านหนังสือโดยใช้นัยประหวัดเป็น อาจจะทำให้ดื่มด่ำในความหมายของงานเขียนนั้นๆ ได้”

กนกพรรณ คำวงศ์ปิน (2543 อ้างถึง อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท, 2542) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เป็นความหมายทางสังคม ซึ่งความหมายในขั้นนี้จะแปรเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมการรับสารในแต่ละบริบทสังคม ความหมายทางสังคมจะเกิดขึ้นได้จากการกำหนดรูปแบบของตัวหมายหรือตัวให้ความหมาย (Signifier)”

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2530: 114-117) ได้เรียกความหมายแฝงว่า “ความหมายโดยนัย” โดยกล่าวว่า คำบางคำมีความหมายที่แฝงเข้ามาแผกเพี้ยนไปจากความหมายเดิม เป็นความหมายที่มีลักษณะชี้แนะ ไม่บอกกันตรงๆ เราเรียกความหมายชนิดนี้ว่า “ความหมายโดยนัย” (connotation) แบ่งออกเป็น

1. ความหมายโดยนัยของสาธารณชน (Public connotation) มักเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้ใช้ภาษาโดยส่วนรวมที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ เป็นความหมายที่เกี่ยวกับความรู้สึกของกลุ่มชนที่ได้สั่งสมกันเป็นเวลานาน และใช้ติดต่อสื่อสารกันได้เข้าใจในกลุ่มของผู้ที่ใช้ภาษาเดียวกันเป็นส่วนใหญ่

2. ความหมายโดยนัยส่วนบุคคล (Private connotation) เป็นความหมายที่นักเขียนคนใดคนหนึ่งใช้โดยเฉพาะ ความหมายชนิดนี้ผู้อ่านอาจเข้าใจยาก เพราะถ้าจะให้เข้าใจก็ต้องสร้างมโนทัศน์ให้สอดคล้องกับผู้เขียน จึงจะรับสารที่ผู้เขียนสื่อออกมาได้ชัดเจน

สุริยา รัตนกุล (2544: 111) ได้เรียกความหมายแฝงว่า “ความหมายปริลักษณ์” โดยกล่าวว่า “เป็นความหมายที่ชวนให้เราระลึกถึงเมื่อพบคำนั้นสิ่งที่ระลึกถึงนี้เป็นข้อมูลเพิ่มแถม นอกเหนือไปจากความหมายอุปลักษณ์ (Denotation) ที่สื่อออกมาตามปกติ”

Jackson (1988: 58-59) ได้กล่าวไว้ว่า “ความหมายแฝงมีความสัมพันธ์กับคำที่มีมากกว่าความหมายตรง ความหมายแฝงนี้จะมีความคลุมเครือมากกว่าความหมายตรง ความหมายแฝงนี้ค่อนข้างที่จะเป็นของแต่ละบุคคลและไม่มีร่วมกับคนอื่นๆ ของผู้ใช้ภาษา ความหมายแฝงของคำ

ต้องสะท้อนประสบการณ์ของสิ่งที่มีอยู่จริงต่อคำที่อ้างถึงและบทบาทที่สิ่งที่มีอยู่จริงนั้นมีอยู่ในระบบความเชื่อและความคิดของผู้ใช้ภาษานั้นๆ" (Connotation relates to the associations that a word has over and above its denotation. They are far more indeterminate than denotations. Connotations may be rather subjective and not shared in the same way by all speakers of a language. The connotations of a word for us must reflect our experience of the entity to which the word refers and the place which this entity has in our belief systems and thought patterns.)

Barthes (1957) กล่าวว่า "เป็นความหมายแบบปรสิต หรือที่เกาะมาด้วยในชั้นที่สองจากความหมายตรง"

พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 10-19) ได้แบ่งความหมายนัยประหวัดให้เป็นความหมายย่อยจากความหมายแฝงอีกชั้นหนึ่ง โดยกล่าวไว้ว่า ความหมายแฝงหมายถึง ความหมายส่วนที่ระบุทัศนคติต่อสิ่งที่คำนั้นบ่งถึง นอกจากนี้ยังได้แบ่งประเภทของความหมายแฝงไว้ 2 แบบ คือ

- ความหมายแฝงแบ่งตามด้านของความหมาย
- ความหมายแผงแบ่งตามที่มา

ความหมายแฝงแบ่งตามด้านของความหมาย แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. ความหมายแฝงด้านนัยประหวัด

ความหมายชนิดนี้จะแสดงประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่คำนั้นบ่งถึง ประสบการณ์อาจเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ประสบพบมา หรือได้ยินได้ฟังมาก็ได้ ความหมายแฝงด้านนัยประหวัดนี้จะเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า "เจ้าของภาษาหรือบุคคลหนึ่งๆ ทราบเรื่องราวหรือเหตุการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างไร" เช่น

ตารางที่ 2.1 แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงหรือความหมายนัยประหวัด

รูป\ ความหมาย	ความหมายตรง	ความหมายแฝง นัยประหวัด
ปากกา	อุปกรณ์ในการเรียน รูปร่างยาว ปลายแหลม มีไส้หมึก	-
เหี้ย	สัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่งมี 4 ขา มีหาง มีจมูกอยู่ใกล้ปาก ลิ้นยาวมีแฉก ผิวหนังขรุขระมีเกล็ด ตัวสีดำมีลายเป็นวงกลมขาว ๆ	เชื่อกันต่อ ๆ มาว่า ถ้าขึ้นบ้านใครก็จะนำความอัปมงคลมาสู่บ้านนั้น ๆ

ที่มา: พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 11)

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ความหมายแฝงด้านนัยประหวัดของคำว่า “ปากกา” ไม่มี แต่ความหมายแฝงด้านนัยประหวัดของคำว่า “เหี้ย” มี กล่าวคือ เมื่อกล่าวคำว่า “เหี้ย” คนก็มักจะนึกถึงความเชื่อซึ่งเชื่อกันต่อ ๆ มาว่า “ถ้าสัตว์ชนิดนี้ขึ้นบ้านใคร ก็จะนำความอัปมงคลมาสู่บ้านนั้น”

2. ความหมายแฝงด้านความรู้สึก

ความหมายชนิดนี้จะแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกในทางบวก (positive) หรือทางลบ (negative) ที่มีต่อสิ่งที่คำ ๆ นั้นบ่งถึง ความรู้สึกอาจจะเป็นไปได้หลายอย่าง เช่น

- ความรู้สึกที่เป็นอารมณ์ต่างๆ เช่น พอใจ น่ารัก น่าเอ็นดู ชื่นใจ น่าสงสาร น่ากลัว น่าเกลียด น่ารังเกียจ เป็นต้น

- ความรู้สึกเกี่ยวกับสภาพสังคม เช่น สูงส่ง ต่ำต้อย เป็นต้น

- ความรู้สึกเกี่ยวกับความเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ของชุมชน สังคม เช่น เหมาะสม ไม่เหมาะสม ถูกต้อง ผิด เป็นต้น

ตารางที่ 2.2 แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงด้านความรู้สึก

รูป\ความหมาย	ความหมายตรง	ความหมายแฝง	
		นัยประหวัด	ความรู้สึก
ปากกา	อุปกรณ์ในการเรียน รูปร่างยาว ปลายแหลม มีไส้หมึก	-	-
เหี้ย	สัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่งมี 4 ขา มีหาง มีจมูกอยู่ใกล้ปาก ลิ้นยาวมีแฉก ผิวหนังขรุขระมี-เกล็ด ตัวสีดำมีลายเป็นวงกลมขาว ๆ	เชื่อกันต่อ ๆ มาว่า ถ้าขึ้นบ้านใครก็จะนำความอัปมงคลมาสู่บ้านนั้น ๆ	น่ารังเกียจ ต่ำ
ขโมย	ผู้ที่นำทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ	ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนและผิดศีลข้อ 2 รวมถึงผิดกฎหมาย	ไม่ดี ต่ำ

ที่มา: พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 13)

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า คำว่า “ปากกา” ไม่มีความหมายแฝงด้านความรู้สึก ส่วนคำว่า “เหี้ย” มีความหมายแฝงด้านความรู้สึกว่า “น่ารังเกียจ ต่ำ” กล่าวคือ ผู้คนจะรู้สึกรังเกียจสัตว์ชนิดนี้และไม่ยกย่องสัตว์ชนิดนี้ ดังนั้น คำว่า “เหี้ย” ในภาษาไทยจึงเป็นคำที่มีความหมายแฝงด้านความรู้สึกทั้งที่เกี่ยวกับอารมณ์และสถานภาพ สำหรับคำว่า “ขโมย” มีความหมายแฝงด้านความรู้สึกว่า “ไม่ดี ต่ำ” กล่าวคือ ผู้คนจะรู้สึกว่าคนที่เป็นขโมยเป็นคนที่กระทำในสิ่งที่ไม่ดี และไม่ยกย่องผู้ที่เป็นขโมย ดังนั้นคำว่า “ขโมย” จึงมีความหมายแฝงด้านความรู้สึกทั้งที่เกี่ยวกับความเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ของชุมชน สังคม และสถานภาพ

ความหมายแฝงแบ่งตามที่มา แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนเช่นกัน คือ

1. ความหมายแฝงของสังคม (public connotation)

ความหมายแฝงของสังคม หมายถึง ความหมายแฝงที่มาจากทัศนคติของเจ้าของภาษาในสังคม เป็นทัศนคติที่มีร่วมกันของคนทั้งสังคม หรือกล่าวได้ว่า เป็นวัฒนธรรมทางความรู้สึกนึกคิด

ตารางที่ 2.3 แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงของสังคม

รูป\ความหมาย	ความหมายตรง	ความหมายแฝง	
		นัยประหวัด	ความรู้สึก
เหี้ย	สัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่งมี 4 ขา มีหาง มีจมูกอยู่ใกล้ปาก ลิ้นยาวมีแฉก ผิวหนังขรุขระมีเกล็ด ตัวสีดำมีลายเป็นวงกลมขาว ๆ	เชื่อกันต่อ ๆ มาว่าถ้าขึ้นบ้านใครจะนำความอัปมงคลมาสู่บ้านนั้น	น่ารังเกียจต่ำ
ศีรษะ	อวัยวะส่วนบนสุดของคน ประกอบด้วยส่วนที่บรรจุสมอง และส่วนที่เป็นใบหน้า	ถือกันต่อ ๆ มาว่าเป็นของสูง	สูง
เท้า	อวัยวะส่วนล่างสุดของคน ประกอบด้วยส่วนที่ใช้เหยียบพื้น และส่วนที่ต่อกับขา	ถือกันต่อ ๆ มาว่าเป็นของต่ำ	ต่ำ

ที่มา: พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 15)

2. ความหมายแฝงของบุคคล (private connotation)

ความหมายแฝงของบุคคล หมายถึง ความหมายแฝงที่มาจากทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นทัศนคติซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์เฉพาะตัว หรือเป็นความรู้สึกส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แต่ละคนอาจมีประสบการณ์และความรู้สึกต่อคำว่า “พ่อ” แตกต่างกัน เราอาจจะลองเปรียบเทียบประสบการณ์ และความรู้สึกที่มีต่อพ่อของบุคคล 2 คน สมมติว่า

คนที่ 1 ชื่อ ป๋อง

ป๋องมีพ่อที่มีความประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และรักครอบครัว

คนที่ 2 ชื่อ แอ๊ด

แอ๊ดมีพ่อที่มีความประพฤติไม่ดี มักจะเมาสุราอาละวาด และติดการพนัน ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “พ่อ” บุคคลทั้ง 2 คนนี้ย่อมมีความรู้สึกกับพ่อที่แตกต่างกัน โดยที่ ป๋อง จะรู้สึกดีกับคำ ๆ นี้ ส่วนแอ๊ด จะรู้สึกในทางที่ไม่ดี เช่น รู้สึกเศร้า และแทบไม่อยากพูดหรือได้ยินคำว่า “พ่อ” เลย

ตารางที่ 2.4 แสดงความหมายตรงและความหมายแฝงของบุคคล

รูป\ความหมาย	ความหมายตรง	ความหมายแฝง	
		นัยประหวัด	ความรู้สึก
พ่อ 1 (ตามความคิดของป๋อง)	ผู้ที่ให้กำเนิดลูก ฝ่ายชาย	ประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว	น่าชื่นชม น่าเคารพ อบอุ่น
พ่อ 2 (ตามความคิดของแอ๊ด)	ผู้ที่ให้กำเนิดลูก ฝ่ายชาย	ประพฤติไม่ดี มักจะเมาสุรา อาละวาด ติดการพนัน ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ไม่น่าชื่นชม ไม่น่าเคารพ น่าเศร้าใจ แห้งแล้ง

ที่มา: พรพิลาส เรืองโชติวิทย์ (2535: 17)

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า คำว่า “พ่อ” ตามความคิดของป๋องและแอ๊ด มีความหมายตรงที่เหมือนกัน แต่มีความหมายแฝงแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะทั้งสองคนมีประสบการณ์ส่วนตัวที่เกี่ยวกับพ่อแตกต่างกัน

ส่วน Leech (1971) ได้ให้ความหมายแฝง (Associative meaning) ไว้ว่า เป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และความเข้าใจทางระบบสมองของแต่ละบุคคล โดยอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันนั้นก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท คือ

1. Connotative meaning เป็นความหมายที่ได้รับการกระตุ้นจากทางสมอง โดยการพยายามที่จะตีความจากสิ่งที่อ้างถึงไปสู่เอกลักษณ์ที่แน่นอนของสิ่งนั้น ๆ ถึงแม้ว่าความหมายชนิดนี้จะไม่ได้ถูกตีความอย่างเข้มงวดด้วยความหมายหรือคำจำกัดความที่แน่นอนของสรรพสิ่งนั้น ๆ แต่ความหมายชนิดนี้ก็แสดงให้เราเห็นถึงความพอใจในการเลือกใช้ หรือเลือกที่จะให้ความหมายของผู้พูดมากกว่า

2. Collocative meaning เป็นความหมายที่ใช้บรรยายคำที่มักจะใช้หรือปรากฏร่วมกันในบริบทนั้น ๆ อยู่บ่อย ๆ เช่น คำว่า ‘rancid’ มักเกิดร่วมกับคำว่า ‘cheese’ ซึ่งเราไม่นิยมใช้กับคำอื่นๆ

3. Social meaning เป็นความหมายที่ใช้สำหรับแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคน หรือใช้เพื่ออธิบายบทบาททางสังคม เช่น ในภาษาญี่ปุ่น suffix (-san) จะถูกใช้เพื่อแสดงความเคารพโดยนำมาวางต่อท้ายชื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้พูดนั้นมีสถานะด้อยกว่าผู้ฟัง ส่วน (-chan) นั้นจะแสดงให้เห็นว่าผู้พูดนั้นเห็นว่าผู้ฟังมีอายุน้อยกว่า เป็นต้น

4. Affective meaning เป็นความหมายที่แฝงไปด้วยความรู้สึก อารมณ์ หรือทัศนคติส่วนตัวของผู้พูด

5. Reflected meaning เป็นความหมายที่เกิดขึ้นจากการให้ความหมายของคำ ๆ หนึ่งแล้วส่งผลต่อความเข้าใจและการใช้คำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำๆ นั้นด้วย

6. Thematic meaning เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเรียงลำดับของคำที่พูดออกมานั้นส่งผลต่อความหมายที่ถูกถ่ายทอดออกมาได้อย่างไร

ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องสัญศาสตร์ (Semiology)

สัญศาสตร์ (Semiology) เป็นคำที่มาจากภาษากรีก คือ Semion ซึ่งหมายความว่า Sign ซึ่งแปลว่า สัญลักษณ์ หรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า สัญญะ ซึ่งไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2545) ได้กล่าวไว้ว่า “สัญญะ คืออะไรก็ได้ที่ก่อให้เกิดความหมายโดยการเทียบเคียงให้เห็นถึงความแตกต่างไปจากสิ่งอื่นและคนในสังคมยอมรับและเข้าใจ”

ส่วน มาร์ค วานะ วาร์นาโด (2543) ได้ให้ความหมายของสัญญะไว้ว่าสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง/ตัวจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในปริบท (Context) หนึ่ง ๆ เช่น “แหวนหมั้น” เป็นสัญญะใช้แทนความหมายที่แสดงถึงความผูกพันระหว่างหญิงชายคู่หนึ่งในปริบทของสังคมตะวันตก และหากเปลี่ยนสัญญะเป็น “แหวนแต่งงาน” ก็จะใช้แทนความหมายของความผูกพันในระดับที่สูงและลึกซึ้งกว่าการหมั้นหมาย

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกของเรานี้ล้วนแต่เป็นสัญญะทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ตัวอย่างสำหรับสิ่งที่เป็นรูปธรรม ก็เช่น ภาษา ป้ายสัญลักษณ์จราจร รูปภาพ ตัวอักษร ป้ายต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถพบเห็นได้โดยง่ายและทั่วไป ส่วนตัวอย่างสำหรับสิ่งที่เป็นนามธรรมนั้น ก็เช่น การให้ ส.ค.ส. กันในวันปีใหม่ การให้ดอกไม้ในวันวาเลนไทน์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับสังคม จารีตประเพณี และวัฒนธรรม ทั้งสิ้น ดังนั้นในการศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นสัญญะอย่างหนึ่ง เราจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ภาษาที่เรากำลังศึกษาในฐานะเป็นสัญญะอย่างหนึ่งนั้นไม่ใช่เป็นเพียงแค่การศึกษาในเรื่องของรูปภาษา (ระบบเสียง ระบบคำ ไวยากรณ์ ระบบความหมาย) แต่เพียงอย่างเดียว แต่การศึกษาเกี่ยวกับภาษานั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมที่อยู่รอบตัวเราควบคู่กันไปด้วย จึงจะทำให้เราเข้าใจในเรื่องของสัญญะมากยิ่งขึ้น ตามคำกล่าวของ Culler (1976) ที่ว่า ภาษาก็คือระบบของคุณค่าชุดหนึ่งที่สังคมกำหนดขึ้น ไม่ใช่ที่รวมของสรรพสิ่งที่มีความหมายในตัวเองแต่อย่างใด

สัญศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ศึกษาในเรื่องของวิธีการสื่อสารของมนุษย์เราว่ามีระบบการใช้ภาษา สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ฯลฯ ในการสื่อสารอย่างไร โดย Michael O’Shaughnessy และ Jane Stadler (2002) กล่าวว่า สัญศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่สนใจในเรื่องของความหมาย และเอาใจใส่ในเรื่องของวิธีการต่างๆที่ความหมายได้รับการผลิตขึ้นมาและถูกส่งต่อหรือถ่ายทอดออกไป

ผู้สร้างทฤษฎีสัญศาสตร์ คือ Ferdinand de Saussure ซึ่งอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 19 นอกจากนี้ยังมีผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องนี้อีกต่อมา เช่น Fiske (1990), Hall (1997), Hawkes (1977 และ 1996) และ Roland Barthes (1973) เป็นต้น ซึ่งหลักการของทฤษฎีสัญศาสตร์นั้นมีอยู่ว่า การสื่อสารทุก ๆ ประเภทนั้นจำเป็นต้องมีเครื่องหมาย หรือตัวสารในการถ่ายทอด และสิ่งเหล่านี้นั้นต้องทำงานอย่างเป็นระบบและมีกฎเกณฑ์อยู่ในตัวของมันเอง โดยทฤษฎีของ Ferdinand de Saussure สรุปออกมาได้ดังนี้

ผู้ส่งสาร (Sender) ------ ข้อความ (Message) / ระบบสัญญะ (Sign System) ----- ผู้รับสาร (Receiver)

จากรูปภาพข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่า สารหรือข้อความต่างๆ ที่ออกจากผู้ส่งสารนั้นจะต้องสื่อสารโดยผ่านเครื่องหมายและระบบสัญญะ (ระบบเครื่องหมายต่างๆ) ก่อนที่จะส่งไปถึงผู้รับสาร

Michael O'Shaughnessy และ Jane Stadler (2002) ได้อธิบายไว้ว่า ธรรมชาติของเครื่องหมายนั้นสามารถทำความเข้าใจได้ใน 2 ทางที่คล้ายๆ กัน คือ

1. เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำงานบนพื้นฐานที่ว่า เครื่องหมายทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือเป็นสิ่งยืนยันถึงบางสิ่งบางอย่าง เช่น ความหมาย (meaning), แนวความคิด (concept), หรือไอเดีย (idea) ในสิ่งซึ่งมันอ้างอิงถึง

2. ทุกๆ เครื่องหมายจะประกอบด้วย Signifier และ Signified

Signifier คือรูปแบบอะไรก็ตามที่ถูกนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดความหมาย (material form is used as to convey meaning) เช่น ตัวหนังสือ, ภาพ, เสียง, และอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งในทางภาษาศาสตร์เราเรียกว่า "รูปภาษา"

ส่วน Signified คือแนวความคิด (concept) ต่างๆ ที่ภาพ เสียง หรือตัวหนังสือ สื่อออกมาดังรูป

Sign ---------- Signifier + Signified

ตัวอย่าง เช่น

ถ้าเราพูดคำว่า สุนัข (dog) นั้น เราจะเห็นได้ว่า สาร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ที่เราต้องการสื่อออกไปนั้นคือคำว่า “สุนัข หรือ ‘dog’ และรูปแบบที่เรานำมาใช้ถ่ายทอดความหมายของคำว่า สุนัข หรือ dog นั้น ก็คือ รูปภาษา นั่นคือ (สุ-นัะ-ข) หรือ (d-o-g) นั่นเอง ส่วนตัวแทนความคิดหรือแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับสาร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์นี้ ก็คือ เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประเภทเคไน (Canine) มีสี่ขา มีหาง ดังรูป

Sign (สุนัข, dog) --------- Signifier (รูปภาษา เช่น ตัวอักษร เสียง) + Signified (แนวความคิด)

ไม่เฉพาะแต่ในภาษาเท่านั้น แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องสัญศาสตร์นี้ยังได้เสนออีกว่า การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์เราก็สามารถเป็นสัญญะ (Sign) ได้ทั้งสิ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผู้ชายคนหนึ่งได้มอบดอกกุหลาบให้กับหญิงสาวคนหนึ่ง การแสดงกริยาเช่นนี้ สามารถถูกทำความเข้าใจได้ในฐานะที่เป็นสัญญะ หรือเครื่องหมายอย่างหนึ่ง (Sign) เช่นกัน

ดอกกุหลาบในที่นี้คือ Signifier ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นสื่อหรือสารที่ส่งไปถึงผู้รับสาร และสิ่งที่เป็น Signified คือ ความรักของผู้ชายคนนั้นหรือความดึงดูดใจหรือสนใจต่อหญิงสาว ซึ่งสิ่งนี้เป็นแนวความคิด (Concept) ที่ผู้ชายต้องการสื่อผ่านตัวสารซึ่งในที่นี้คือ ดอกกุหลาบ ส่วนอากัปกริยาที่ผู้ชายมอบดอกกุหลาบให้หญิงสาวนั้น ก็คือ สัญญะ หรือ เครื่องหมาย (Sign) อย่างหนึ่งนั่นเอง

ในทางภาษาศาสตร์นั้น สัญญะสามารถสื่อสารผ่านหรือร่วมกับสิ่งต่าง ๆ ได้หลายทาง เช่น ผ่านทางรูปภาษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เสียง ตัวอักษร หรือความหมาย ในส่วนของการสื่อสารผ่านทางความหมายนั้น สัญญะจะสื่อสารผ่านทางความหมายนัยตรง (Denotation) แล้วจึงสื่อออกมาเป็นความหมายนัยยะ หรือความหมายนัยประหวัด (Connotation) นอกจากนี้แล้วสัญญะยังสามารถสื่อสารผ่านทางขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และวัฒนธรรมได้อีกด้วย เช่น การลอยกระทง ก็ถือเป็นสัญญะอย่างหนึ่งซึ่งสื่อให้เห็นว่าเป็นการเคารพและตอบแทนบุญคุณของแม่น้ำที่ให้ประโยชน์แก่เรา

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2545) ได้เสนอว่าความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันของสัญญะสามารถเกิดขึ้นได้ 2 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 เป็นความสัมพันธ์ของรูปสัญญะกับความหมายสัญญะ (Signifier/Signified) เช่น คำว่า “ม้า” กับความคิด (Concept) เกี่ยวกับสัตว์ที่เรียกว่า ม้า

จะเห็นได้ว่าเมื่อรูปสัญญะหรือคำ ๆ หนึ่งในภาษามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความหมายแล้วนั้น เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงในเรื่องของระบบความคิด (Concept) ได้เลย

ระดับที่ 2 เป็นความสัมพันธ์ของรูปสัญญะด้วยกันเอง (Signifier/Signifier) เช่น คำว่า “ม้า” ในภาษาไทย กับคำว่า “horse” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งรูปสัญญะของทั้งสองคำนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันแต่อย่างใดเลย ถึงแม้ว่าจะสื่อถึงระบบความคิดหรือความหมายของสัญญะเดียวกันก็ตาม แต่เป็นเรื่องของแต่ละระบบภาษาและระบบวัฒนธรรม

ส่วน Pierce (1958) ได้แยกประเภทของสัญญะออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. Icon เป็นสัญญะที่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะที่เป็นเรื่องของความคล้ายคลึงกัน เป็นตัวแทนที่เหมือนหรือคล้ายกับสิ่งที่มันหมายความถึง เช่น แผนที่ ภาพถ่าย ภาพวาดที่เหมือนกับของจริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความเป็นจริงมากกว่าเรื่องกฎเกณฑ์ทางสังคม

2. Index เป็นสัญญะที่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะเป็นแบบสาเหตุกับผลลัพธ์ เป็นความเกี่ยวพันโดยตรงกับสิ่งที่อ้างถึง เช่น เมื่อได้กลิ่นน้ำหอม แสดงว่า มีคนอยู่ในบริเวณนั้น หรือเมื่อเห็นผ้าอ้อมแขวนอยู่บนราวแสดงว่ามีเด็กอ่อน หรือมีควันก็ต้องมีไฟเป็นต้น

3. Symbol เป็นสัญญะที่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะในเรื่องของการเป็นตัวแทน และสังคมวงกว้างให้การยอมรับ หรือให้ความหมายซึ่งคนในบริบทหนึ่งๆ จะเข้าใจร่วมกันได้ เช่น ป้ายจราจรบนท้องถนน หรือ ตราชู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม ซึ่งจะใช้อย่างอื่นมาแทนไม่ได้ เพราะจะไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม

นอกจากนี้เขายังได้กล่าวไว้ว่า การสื่อความหมาย (connotation) ในทางสัญศาสตร์ คือ บางสิ่งบางอย่างที่ผู้ดู หรือผู้ชมรับรู้อยู่กับภาพ ๆ หนึ่งที่นอกเหนือไปจากความหมายนัยตรง การสื่อความหมายนั้นทำหน้าที่อยู่ 2 ระดับด้วยกัน คือ

1. ระดับของปัจเจก
2. ระดับของวัฒนธรรม

1. การสื่อความหมายในระดับของปัจเจก (individual connotations) ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ในชีวิตจริง เป็นเรื่องของปัจเจกที่ได้ก่อรูปก่อร่างสร้างวิธีการมองโลกและการตอบโต้กับโลกของเราขึ้นมา ซึ่งจะทำงานในแง่มุมหรือรูปการณ์ทั้งหมดเกี่ยวกับการเป็นอยู่ของเรา รวมไปถึงการโต้ตอบของเราต่อภาพด้วย ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากว่าเด็กผู้หญิงคนหนึ่งได้ดมกลิ่นกุหลาบเป็นครั้งแรก และมันเป็นเวลาเดียวกันกับการที่เธอมีประสบการณ์ที่น่ากลัว ดังนั้นกลิ่นหรือการมองเห็นภาพกุหลาบที่เด็กผู้หญิงคนนั้นได้ประสบอาจจะเป็นการเตือนความทรงจำ หรือทำให้เธอรู้สึกหวาดกลัวขึ้นมาได้ การมองเห็นดอกกุหลาบอาจนำพาการสื่อความหมายส่วนตัวอันนี้ต่อเนื่องไปสำหรับเด็กผู้หญิงคนดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ การให้ดอกกุหลาบกับเด็กผู้หญิงคนนี้จึงอาจสร้างความหวาดกลัวขึ้นมามากกว่าความรู้สึกหนึ่งเกี่ยวกับความซาบซึ้งในความรัก

2. การสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรม (cultural connotations) เป็นการสื่อความหมายในระดับที่สองของการสื่อความหมาย ชี้ให้เห็นถึงวิธีการซึ่งวัตถุที่แตกต่างกันได้พ่วงเอาความสัมพันธ์และการสื่อความหมายไปพร้อมกันกับมันด้วย ซึ่งมันได้รับการมีส่วนร่วมกันในด้านความหมายกับผู้คนจำนวนมากในวัฒนธรรมหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ของขวัญที่เป็น “ดอกกุหลาบ” ได้รับการยอมรับในเชิงวัฒนธรรมในฐานะที่ได้นำพาการสื่อความหมายที่โรแมนติคมาด้วย

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการแปรของภาษา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสังคม

เนื่องจากในสังคมนั้นบุคคลมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ซึ่งในการศึกษาการใช้ภาษาของคนในสังคม นักภาษาศาสตร์สังคมพบว่าคนในสังคมมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมือนกันไม่ว่าจะเป็น

ด้านการออกเสียง ไวยากรณ์ การใช้คำ การใช้รูปแบบประโยค เป็นต้น โดยสิ่งที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างนั้นก็คือ ตัวแปร

ภาษากับวัยของผู้พูด

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2533) ได้กล่าวถึงภาษากับวัยของผู้พูดไว้ว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งในหลาย ๆ ปัจจัยที่บ่งบอกสถานภาพตามธรรมชาติของคนแต่ละคนในสังคม อายุเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้สมาชิกในสังคมแต่ละสังคมมีสถานภาพต่างกัน แทบทุกสังคมมีคนที่มีสถานภาพเป็นคนแก่หรือคนชรา หรือผู้สูงอายุ คนหนุ่มสาว วัยรุ่น และเด็ก อย่างไรก็ตามสังคมแต่ละสังคมกำหนดบทบาทแต่ละวัยต่างกันไปขึ้นอยู่กับค่านิยมหรือความเชื่อตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบต่อกันมาในวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ

อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการใช้ภาษาต่างกัน หรืออีกนัยหนึ่งผู้พูดที่อยู่ในวัยต่างกันย่อมใช้ภาษาต่างกัน ผู้พูดที่เป็นเด็กย่อมใช้ภาษาต่างกับผู้พูดที่เป็นผู้ใหญ่ ได้มีการศึกษาการใช้ภาษากับวัยของผู้พูด เช่น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2533 อ้างถึง Casagrande, 1948) ว่า ได้ศึกษาภาษาเด็กในภาษาโคแมนซี (Comanche) พบว่าภาษาเด็กมีศัพท์เฉพาะที่ต่างจากของผู้ใหญ่

ส่วน Labov (1966) ได้ศึกษาการออกเสียง [r] แบบ post-vocalic ข้างหลังสระ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานขายสินค้าในห้างสรรพสินค้า 3 แห่งในนิวยอร์ค โดยเขาได้ศึกษาความแตกต่างในเรื่องของสถานที่การให้บริการ เพศ และชาติพันธุ์กำเนิด และวิธีการที่ใช้ในการทดสอบก็คือการถามคำถามที่พนักงานนั้นรู้คำตอบอยู่แล้วว่า “Where are the women’s shoes?” คำตอบก็คือ “Fourth Floor” ซึ่งพบว่าในแต่ละตัวแปรนั้นมีความถี่ในการออกเสียง r ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ Labov (1972) ยังได้ศึกษาพฤติกรรมการออกเสียง [r]โดยใช้ตัวแปรทางสังคม คือ ชนชั้น (Class) ของคนใน New York’s Lower East Side โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม และกำหนดวัจนลีลาไว้ 5 สถานการณ์ และบันทึกผล ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในแต่ละกลุ่มตัวอย่างให้ความถี่ในการออกเสียง [r] ที่ไม่เท่ากันเช่นกัน

ภาษากับเพศของผู้พูด

เช่นเดียวกันกับตัวแปรด้านเพศ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2533) ได้กล่าวไว้ว่า “เพศเป็นลักษณะทางร่างกายอีกประการหนึ่งที่ทำให้คนในสังคมมีสถานภาพแตกต่างกัน” โดย (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2533 อ้างถึง Sheperd, 1981: 233) ไว้ว่า การแบ่งบทบาทของคนตามเพศมีรากฐานมาจากการถือลักษณะบางอย่างว่าเป็นหญิง บางอย่างว่าเป็นชาย เช่นถือว่า ลักษณะความอ่อนโยน การทำตัวเฉย การพึ่งผู้อื่น เป็นลักษณะผู้หญิง และถือว่า ความแก่นกล้า ความก้าวร้าว ความแข็งแกร่งและความเป็นอิสระ เป็นลักษณะของผู้ชาย และได้มีการวิเคราะห์การใช้ภาษาของผู้หญิงกับผู้ชายไว้ เช่น Hass (1944/1964) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างภาษาผู้หญิงและภาษาผู้ชายในโคอาชาตีซึ่งเป็นภาษาอินเดียแดงภาษาหนึ่งในมลรัฐหลุยเซียนา การศึกษาพบว่า มีความแตกต่างทางระบบหน่วยคำอย่างสม่ำเสมอในคำกริยาที่ใช้โดยผู้พูดผู้ชายและผู้พูดผู้หญิง โดยผู้พูดผู้ชายมักจะเติม (-s) ที่ท้ายรูปคำกริยาที่ผู้หญิงใช้เสมอ

จากทฤษฎีและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อว่า ในการศึกษาด้านความหมายนั้น ตัวแปรในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ เพศ ชนชั้นทางสังคม อายุ ฯลฯ น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนในสังคมใช้ความหมายของคำในการสื่อสารแตกต่างกันออกไป

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับ Associative Field

West (1975) ได้ยกตัวอย่างให้เห็นว่า คำๆ หนึ่งนั้นอาจจะสามารถทำให้คำอื่น หรือความหมายอื่นอีกหลายคำหรือความหมายปรากฏออกมา เช่น คำว่า Horn ดังรูป

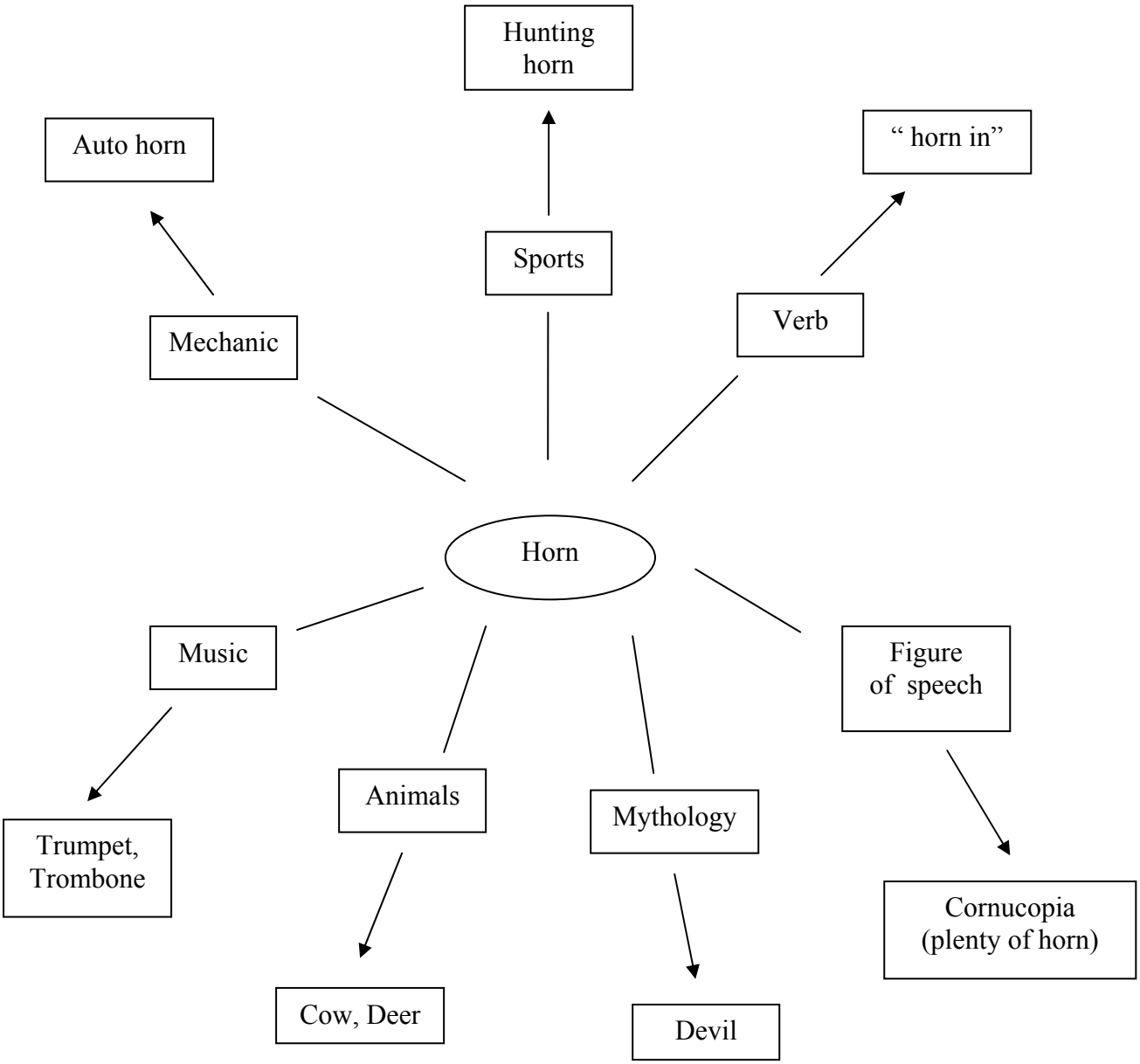

ภาพที่ 2.4 แสดงถึงแนวคิด Associative Field ของ West กับคำว่า ‘horn’
ที่มา: West (1975: 149)

จากรูปภาพข้างต้นนั้น เราสามารถอธิบายได้ว่า คำๆ หนึ่งนั้นอาจจะก่อให้เกิดความหมายที่นอกเหนือไปจากความหมายตามรูปภาษาได้อีกมากมายไม่จำกัด เช่น คำว่า Horn นั้น สามารถนึกถึงความหมายอื่น ๆ ได้อีกมากมาย คือ Hunting horn, horn in, cornucopia, devil, cow or deer, trumpet or trombone และ auto horn เป็นต้น

4. เอกสารเกี่ยวกับเรื่องของดอกไม้

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับดอกไม้จากพจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในเมืองไทย ของวิทย์ เที่ยงบูรณธรรม (2530) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ดอกกุหลาบ

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Rosa chinensis Jacq, R. rubiginosa, R. odorata etc. อยู่ในวงศ์ ROSACEAE ดอกกุหลาบมีอยู่มากมายหลายชนิดและหลายพันธุ์ มีทั้งไม้พุ่มและพันธุ์เตี้ย และพันธุ์ต้นสูง ลำต้นและกิ่งก้านของกุหลาบส่วนมากจะมีหนามแหลม และมีสีเขียว มีใบร่วมแตกตามกิ่งก้าน เฉียง ๆ ก้านใบจะมีหูใบด้วย ใบมีสีเขียว ปลายแหลม โคนใบจะมน ขนาดของใบนั้นจะขึ้นอยู่กับพันธุ์ของต้น

ดอกของต้นกุหลาบนั้นมีหลายสี เช่น สีแดง สีเหลือง สีขาว สีชมพู ฯลฯ ดอกจะมีกลีบ 5 กลีบขึ้นไป ขอบกลีบดอกจะเรียบ มีเกสรตัวผู้และตัวเมียอยู่ในดอกเดียวกัน

กุหลาบได้รับการยกย่องว่าเป็นราชินีแห่งอุทยาน (Queen of the garden) เพราะดอกมีรูปร่างและสีสันของดอกสวยงามมาก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้พระราชนิพนธ์เป็นกาพย์ยานี 11 ไว้ว่า

“ไม้เรียก ผะกากุพ
ชะกะสีอรุณแสง
ปานแก้มแฉล้มแดง
ดรุณี ณ ยามอาย”

ดอกมะลิ

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Jusminum adenophyllum อยู่ในวงศ์ OLEACEAE เป็นพรรณไม้พุ่มขนาดกลาง แตกกิ่งก้านสาขาออกรอบ ๆ ต้นทรงพุ่มจะสูงประมาณ 5 ฟุต เป็นไม้ใบเดี่ยว จะแตกใบเรียงกันเป็นคู่ๆ ไปตามก้านต้น

ลักษณะของใบมนป้อม ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ขอบใบก็เรียบไม่มีจัก มีสีเขียวเข้มเป็นมัน ใยยาวราวๆ 2-3 นิ้ว

ลักษณะของดอกมีทั้งดอกซ้อนและไม่ซ้อน ที่ซ้อนจะเรียกว่า มะลิซ้อน ที่ไม่ซ้อนนั้นเรียกกันว่า ดอกลา หรือ มะลิลา ดอกจะมีสีขาวและมีกลิ่นหอม ซึ่งมะลิลาจะมีกลิ่นหอมกว่ามะลิซ้อน ขนาดของดอกที่บานเต็มที่ประมาณ 1 นิ้ว จะแตกดอกตรงส่วนยอดของก้าน

มะลิเป็นดอกไม้มีกลิ่นหอม และยังมีสีขาวบริสุทธิ์ คนไทยจึงยกย่องให้เป็นดอกไม้วันแม่แห่งชาติ

ดอกดาวเรือง

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Tagetes erecta อยู่ในวงศ์ COMPOSITAE ดอกดาวเรืองเป็นพรรณไม้ล้มลุก ลำต้นเป็นทรงพุ่มค่อนข้างทนทาน ลำต้นสูงประมาณ 3-4 ฟุต

ลักษณะใบเป็นฝอยเหมือนดาวกระจาย มีสีเขียว ใบเป็นรูปหอก ปลายแหลม ออกเรียงกันเป็นคู่ ๆ ตรงข้ามกัน ใบดก

ดาวเรืองแบ่งออกเป็นพรรณย่อยอยู่หลายพรรณ ในแต่ละพรรณนั้นจะมีลักษณะของดอกที่ต่างกัน มีทั้งกลีบซ้อนและไม่ซ้อน และสีก็มีหลายสี เช่น เหลือง ส้ม ขาวนวล เหลืองแต้มแดง แสดดาวเรืองเป็นดอกเดี่ยว รูปทรงดอกเป็นวงกลม ดอกจะดก เวลาออกดอกจะเหลืองเต็มต้นดูสวยงาม

ดอกกล้วยไม้

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Odontoglossum bictoniense ดอกกล้วยไม้มีลำต้นสีเขียว ไม่สูง ใบมีสีเขียว

ลักษณะของใบนั้นปลายจะแหลม ขอบใบเรียบไม่มีจักขนานกัน ใบจะยาว พอยาวเต็มที่แล้วก็จะโค้งงอ ดอกจะตั้งเป็นช่อขึ้นมาซึ่งสูงกว่าลำต้นเกือบเท่าตัว และจะมีก้านชูช่อ ดอกเป็นสีแดงอมม่วง ดอกจะเรียงกันขึ้นไปอย่างเป็นระเบียบ ออกดอกเป็นสีแดงอมม่วงคล้ายกับก้านดอก

ตรงกลางดอกจะมีกลีบดอกสีขาวขึ้นตัดกันดูสวยงามมาก

ดอกเข็ม

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Ixora chinensis Lamk, Ixora spp. อยู่ในวงศ์ RUBIACEAE ดอกเข็มเป็นพรรณไม้พุ่มขนาดเล็ก และอาจจะถึงขนาดย่อม ลำต้นจะสูงประมาณ 3-5 ฟุต จะแตกกิ่งก้านสาขาออกแผ่เป็นพุ่ม

ใบของดอกเข็มจะแข็ง และเปราะง่าย มีสีเขียวสด ลักษณะของใบมนรี ปลายใบแหลม โคนใบจะมน ใบจะออกเรียงสลับกันคนละทิศทาง

ดอกเข็มจะออกดอกเป็นช่อใหญ่ จะออกตรงส่วนยอดของต้น ในแต่ละช่อนั้นจะประกอบด้วยดอกขนาดเล็ก ๆ เป็นหลอด ตรงปลายหลอดจะเป็นกลีบซึ่งมีอยู่ 4-5 กลีบ ปลายกลีบจะแหลม

ดอกจำปี

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Michelis alba D.C. อยู่ในวงศ์ MACNOLIACEAE มีชื่อสามัญว่า White Chempaka

จำปีเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นจะใหญ่สูงกว่าจำปาเล็กน้อย ต้นจะแตกพุ่มยอดใบงามดูใหญ่กว่าจำปา มีลำต้นสีน้ำตาลอ่อน เปลือกของต้นจะแตกออกเป็นร่องเมื่อยามแก่ตัวและจะเปราะง่ายด้วย จำปีเป็นไม้ใบเดี่ยว ปลายใบจะแหลม โคนใบมน แต่จะใหญ่กว่าจำปาเล็กน้อย ถ้าปลูกในที่สมบูรณ์ มีสีเขียว ดอกจำปีออกดอกเป็นดอกเดี่ยว มีสีขาวคล้าย ๆ กับเนื้องาน ออกอยู่ตามโคนก้านใบ มีอยู่ 8-10 กลีบซ้อนกันอยู่ กลีบดอกจะเรียกว่าดอกจำปาและค่อนข้างแข็ง กลีบยาวประมาณ 2 นิ้ว ตรงกลางดอกจะมีเกสรเป็นแท่งกลมเล็ก ยอดแหลมคล้ายฝักข้าวโพดเล็กๆ อยู่

ดอกชบา

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Hibiscus rosa-sinensis Linn. อยู่ในวงศ์ MALVACEAE ดอกชบาเป็นพรรณไม้พุ่มขนาดย่อม เนื้ออ่อน เปลือกค่อนข้างเหนียว ลำต้นสูงประมาณ 8 ฟุต เป็นไม้ใบเดี่ยว

ลักษณะของใบมนรี ปลายแหลม โคนใบมน มีสีเขียวเข้ม เมื่อนำมาขยี้ดูจะเป็นเมือกเหนียว ขนาดของใบยาวราว 3-4 นิ้ว ดอกชบามีอยู่หลายชนิดจะแตกต่างกันตามพันธุ์ มีทั้งชนิดดอกซ้อนและดอกรา ดอกเล็กและดอกใหญ่ สีก็จะต่างกันด้วย เช่น สีชมพู แดง แสด ขาว เหลือง ม่วง

ดอกจะมีเกสรอยู่ตรงกลาง บางทีกลีบดอกจะซ้อนเรียงกันและบางทีก็มีกลีบอยู่ 5 กลีบบานออกแล้วเกสรจะชูตั้งขึ้นมาเหนือดอก

ดอกบัว

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Nymphaea Lotus Linn. อยู่ในวงศ์ NYMPHACACEAE ดอกบัวเป็นพรรณไม้ประเภทล้มลุก มีลำต้นอยู่ใต้น้ำ

ใบของดอกบัวนั้นกว้างพอสมควร ใบจะกว้างประมาณ 1 ฟุต ลักษณะของใบกลม ขอบใบจักแหลม โคนใบเปิด เนื้อใบจะเป็นสีเขียวเหลือบด้วยสีน้ำตาลอ่อน และด้านล่างเป็นสีเขียวอ่อน แต่เมื่อใบแก่แล้วจะเป็นสีเขียวเข้ม มีขนอยู่ใต้ใบเล็กน้อย ก้านใบมีขนประปราย แต่เมื่อแก่แล้วก็จะหายไปเอง ก้านใบค่อนข้างเปราะ

ดอกบัวมีสีขาวอมชมพูเรื่อ ๆ ตรงกลางดอกมีเกสรสีเหลือง กลีบดอกจะซ้อนกันแต่ไม่มากนัก กลีบเลี้ยงด้านนอกเป็นสีเขียวอ่อน ด้านในออกสีขาวแต่ตรงปลายเป็นสีชมพู ดอกมีกลิ่นหอมอ่อน

ดอกบานไม่รู้โรย

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Gomphrena globosa อยู่ในวงศ์ AMARANTHACEAE มีชื่อสามัญว่า Globe Amaranth

บานไม่รู้โรยเป็นพรรณไม้พุ่มเตี้ย ตามลำต้นและกิ่งก้านจะมีขนละเอียดปกคลุมอยู่ ลำต้นจะอ่อนสูงประมาณ 1-2 ฟุต ออกใบเป็นคู่ๆ ตรงข้ามกันสลับเวียนไปตามข้อต้น ใบสีเขียวอ่อนนุ่มและจะมีขนละเอียดอ่อนๆ ปกคลุมอยู่ ลักษณะของใบมนรี ขอบใบเรียบ ปลายใบจะมีทั้งแหลมและมน ขนาดใบกว้างประมาณ 2-3 ซม. ยาว 5-7 ซม.

ดอกบานไม่รู้โรยจะออกดอกตรงส่วนยอดของก้าน ออกเป็นช่อ และบางครั้งก็ออกเป็นดอกเดี่ยว ดอกเป็นรูปทรงกลม มีขนาดเล็ก ดอกบานไม่รู้โรยนี้จะมีอยู่หลายสี เช่น สีแดง สีขาว สีชมพู

ดอกรัก

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Calotropis gigantean R.Br. อยู่ในวงศ์ ASCLEPIADACEAE มีชื่อสามัญว่า Giant Indian Milkweed, Crown Flower

ดอกรักเป็นพรรณไม้พุ่มขนาดกลาง จะแตกกิ่งก้านสาขาออกเป็นพุ่มกว้าง ต้นอ่อนมีสีขาวนวลปกคลุมด้วยขนละเอียด ลำต้นจะสูงประมาณ 10 ฟุต ทุกๆ ส่วนทั้งต้นจะมียางสีขาวข้น

ต้นรักมีใบที่หนาและใหญ่มาก เท่ากับใบหูกวาง ลักษณะของใบเป็นรูปมนรี ทั่วไปจะมีขนละเอียดเป็นเหลือบสีขาวนวลปกคลุมทั้งใบ ใบกว้างประมาณ 4-5 นิ้ว ยาว 8-10 นิ้ว ดอกรักจะแตกดอกออกเป็นช่ออยู่ตามปลายกิ่งหรือโคนก้านใบตรงส่วนยอด ดอกจะทยอยกันบานไปเรื่อยๆ ลักษณะของดอกจะเป็นสันสูงเป็นแท่ง 5 แฉกคล้ายกับมงกุฎ ดอกอ่อนหรือดอกที่ตูมนั้นจะมีกลีบเลี้ยงห่อหุ้มอยู่ เมื่อถึงเวลาบานกลีบเลี้ยงจะแผ่บานออกทำให้เห็นตัวดอกที่แท้จริงเป็นรูปมงกุฎ มีสีขาว สีม่วง หรือสีขาวอมม่วง นิยมนำดอกรักมาร้อยเป็นมาลัยกัน

ดอกทานตะวัน

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Helianthus annuus อยู่ในวงศ์ COMPOSITAE ลักษณะของลำต้นจะตรง สูงประมาณ 3-4 ฟุตแต่ถ้าปลูกในถิ่นที่มีอากาศเย็น อาจจะสูงได้ถึง 6 ฟุต

ใบของดอกทานตะวันจะออกสลับกัน ลักษณะของใบกลมรี กว้างประมาณ 4-6 นิ้ว ยาว 1 ฟุต มีสีเขียว ขอบใบจะจักเป็นฟันเลื่อย ปลายใบแหลม โคนใบเว้า ผิวใบเมื่อเราเอามือลูบดูจะรู้สึกสาก ๆ ระคาย

ดอกจะใหญ่กว่าลำต้น ดอกบานเต็มที่โตประมาณ 5-10 นิ้ว มีสีเหลืองสด ตรงกลางดอกจะมีเกสรเป็นวงเกือบเท่าตัวดอก กลีบดอกจะบานแผ่เป็นวงกลมทำให้เห็นเกสรกลางดอกได้ชัดมาก

ออกดอกตรงส่วนยอดของลำต้น

ดอกแก้ว

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Murraya paniculata อยู่ในวงศ์ RUTACEAE มีชื่อสามัญว่า Orang-Jessamine

แก้วเป็นพรรณไม้พุ่มยืนต้นขนาดย่อม สูงประมาณ 20 ฟุต จะพบได้ทางแถบป่าไม้เบญจพรรณหรือตามบริเวณภูเขาหินปูน ใบของต้นแก้วจะเป็นมันหนา แข็ง รูปของใบจะมนปลายแหลม สีเขียวเข้ม ออกใบรวมกันเป็นแผงๆ ละ 5-9 ใบ ใบของต้นเมื่อขยี้ ดมดูกลิ่นจะคล้ายผัวส้มเป็นน้ำมัน ขนาดของใบจะยาวประมาณ 1 นิ้ว แก้วจะออกดอกเป็นช่อใหญ่ออกตามปลายกิ่ง หรือออกตามยอด ช่อหนึ่งจะมีดอกประมาณ10-15 ดอก แต่ละดอกจะมีกลีบอยู่ 5 กลีบ ดอกสีขาวและดอกบานกว้างเต็มที่ประมาณ 1 นิ้ว ปลายกลีบมนและเรียวยาว เวลาออกดอกจะบานพร้อมกันทั้งต้น แลดูขาวสะพรั่ง ดอกจะคงอยู่ราว 2-3 วันก็จะร่วงโรยหมด ออกดอกเป็นระยะ ๆ ตลอดปี ประมาณปีละ 5-6 ครั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายนัยประหวัด

อุทุมพร มีเจริญ (2539) ศึกษาเรื่องความหมายชวนคะนึงกับความเชื่อของคนไทย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายชวนคะนึงในภาษาไทยซึ่งสะท้อนให้เห็นความเชื่อของคนไทยในเรื่องต่างๆ และศึกษารูปแบบของภาษาที่แสดงความหมายชวนคะนึง ผลการวิจัยพบว่าความหมายชวนคะนึงสะท้อนความเชื่อในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ต้นไม้ ดอกไม้ ว่าน ตัวเลข การเกิด การแต่งงาน การปลูกเรือน การทำบุญ งานศพ และการตั้งชื่อ ส่วนรูปแบบของภาษาที่ใช้แสดงความหมายชวนคะนึงพบว่า มีรูปแบบต่างๆ ดังนี้ การพ้องเสียง การใช้คำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน การซ้ำรูปและออกเสียงเหมือนกัน และการซ้ำรูปบางส่วน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเรื่องเพศ

โสมพิทยา คงตระกูล (2538) ศึกษาเรื่องการจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และ คำลงท้ายบอก ความสุภาพของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำสรรพนาม บุรุษที่ 1 และคำลงท้ายบอกความสุภาพของผู้พูดเพศชาย เพศหญิง และ เพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง และเพื่อศึกษาการแปรของการใช้คำสรรพนาม บุรุษที่ 1 และคำลงท้ายบอกความสุภาพของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและของเพศหญิงตามบทบาทของผู้พูดและผู้ฟัง ที่สัมพันธ์กัน ความสนิทสนม และเพศของผู้ฟัง โดยศึกษาข้อมูลที่ได้ ออกแบบสอบถามซึ่งสุ่มตัวอย่างจากนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ทุกชั้นปี จำนวน 433 คน แยกเป็นเพศชาย 25 คน เพศหญิง 392 คน และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง 16 คน ผู้วิจัยแบ่งประเภทของคำสรรพนามและคำลงท้ายที่พบในข้อมูลออก เป็น 3 ประเภท คือ 1) คำสรรพนามและคำลงท้ายบอกเพศชาย ได้แก่ ผม และ ครับ 2) คำสรรพนามและคำลงท้ายบอกเพศหญิง ได้แก่ หนู ดิฉัน น้อง เรา เค้า เขา และ คะ จะ ขา จ๊ะ จ๋า ฮ่ะ และ 3) คำสรรพนามและคำลงท้าย ไม่บอกเพศ ได้แก่ ลูกใช้ชื่อ และ ฮะ ทอดเสียง ไม่ใช้ ผลการวิเคราะห์แสดงว่า เพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจ เป็นหญิงใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายต่างกัน คือ เพศชายใช้คำสรรพนามและ คำลงท้ายบอกเพศชาย เพศหญิงใช้คำสรรนามและคำลงท้ายบอกเพศหญิง ส่วน เพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงใช้ทั้งคำสรรพนามและคำลงท้ายบอกเพศชายและ บอกเพศหญิง แต่ทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายไม่บอกเพศ เหมือนกัน นอกจากนี้ ยังพบว่าการใช้คำสรรพนามและและคำลงท้ายของเพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้พูดและ ผู้ฟังที่สัมพันธ์กันและความสนิทสนม คือ เมื่อพูดกับผู้ฟังที่เป็นพ่อแม่หรือ ผู้ที่สนิท เพศชายและเพศหญิงจะใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายไม่บอกเพศมากกว่าเมื่อพูดกับผู้ฟังที่เป็นครูหรือผู้ที่ไม่สนิท ส่วนเพศชายที่มีจิตใจ เป็นหญิงจะใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายบอกเพศหญิง และคำไม่บอกเพศ เพิ่มขึ้นเมื่อพูดกับพ่อแม่หรือผู้ที่สนิทมากกว่าเมื่อพูดกับครูหรือผู้ ที่ไม่สนิทแต่ไม่พบว่าเพศของผู้ฟังมีอิทธิพลต่อการใช้คำสรรพนามและ คำลงท้ายของทั้ง 3 กลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเรื่องอายุ

ศรวนีย์ สรรคบุรานุรักษ์ (2542) ศึกษาการใช้คำลักษณะนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูดต่างวัย โดยมีสมมติฐานว่า ผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันมีการใช้ลักษณะนามกลาง (generic classifiers) และคำลักษณนามซ้ำคำนามแทนคำลักษณนามที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ และใช้รูปแบบนามวลีที่มีคำลักษณนามหลากหลายกว่าข้อสรุปหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่มีในอดีต ส่วนสมมติฐานของตัวแปรทางสังคม นั่นคือ อายุ มีอยู่ว่า ผู้พูดที่มีอายุมากจะใช้คำลักษณนามตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานและใช้รูปแปรนามวลีที่มีคำลักษณนามตรงตามไวยากรณ์มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ผลการวิจัยนั้นได้ตรงตามสมมติฐานเพียงแค่บางส่วน คือ ผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันใช้คำลักษณนามกลางและคำลักษณนามซ้ำคำนามแทนคำลักษณนามตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานเป็นจำนวนมากและใช้รูปแบบนามวลีหลากหลายกว่าข้อสรุปหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ส่วนประเด็นที่ขัดแย้งกับสมมติฐาน คือ การเกิดร่วมกันของคำลักษณนามกับคำนามพบว่า ผู้พูดที่มีอายุน้อยใช้คำลักษณนามตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานมากกว่าผู้พูดที่มีอายุมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากผู้พูดอายุน้อยส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยศึกษา จึงมีความใกล้ชิดกับการใช้คำลักษณนามที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่า ส่วนประเด็นการใช้รูปแบบนามวลีพบว่า ผู้พูดทั้งสองรุ่นอายุต่างใช้รูปแบบนามวลีหลากหลายในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 48 คน, นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 3-4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 48 คน และอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 48 คน รวมจำนวนทั้งหมด 144 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการสำรวจจำนวนอาจารย์ของในแต่ละภาควิชาของทั้งคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์จากทางเว็บไซต์ www.hum.ku.ac.th หลังจากทำการสำรวจนั้น ผู้วิจัยพบว่าจำนวนอาจารย์ชายคณะมนุษยศาสตร์นั้นมีจำนวนน้อย และไม่ครบทุกภาควิชา ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกจำนวนอาจารย์ชายจากคณะมนุษยศาสตร์ก่อน ผู้วิจัยพบว่าในบางภาควิชาของคณะมนุษยศาสตร์นั้นไม่มีอาจารย์ชายเลย ซึ่งได้แก่ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และภาควิชาวรรณคดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ทำการคัดเลือกทั้งอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงจากทั้งสองภาควิชานี้

2. ผู้วิจัยเลือกสำรวจจำนวนอาจารย์ชายก่อนจากภาควิชาที่เหลือ 6 ภาควิชา เนื่องจากจำนวนอาจารย์ชายคณะมนุษยศาสตร์นั้นมีจำนวนน้อย ซึ่งหลังจากการสำรวจ ผู้วิจัยพบว่า ภาควิชาที่มีจำนวนอาจารย์ชายน้อยที่สุด คือ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คือ 2 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกอาจารย์ชายโดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกจากภาควิชาละ 2 คน จากทั้ง 6 ภาควิชา รวมเป็น 12 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์นี้ในการคัดเลือกจำนวนอาจารย์หญิงด้วยเช่นกัน รวมเป็น 12 คนจากทั้ง 6 ภาควิชา แต่ในการเก็บข้อมูลจริง ๆ นั้น ผู้วิจัยไม่สามารถใช้เกณฑ์ในการเก็บข้อมูลจากอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงภาควิชาละ 2 คนได้ เนื่องจากผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบสุ่มโดยบังเอิญ ไม่ใช่การเก็บข้อมูลแบบเจาะจง

3. เมื่อผู้วิจัยได้เกณฑ์ในการคัดเลือกจำนวนอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์แล้ว ผู้วิจัยจึงใช้จำนวนดังกล่าว คือ 24 คน แบ่งเป็นอาจารย์ชาย 12 คน และอาจารย์หญิง 12 คนในการเก็บข้อมูลกับอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ เหตุที่ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกจำนวนกลุ่มตัวอย่างใหม่นั้น เนื่องจากจำนวนอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์นั้นมีมากกว่าจำนวนอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงคณะมนุษยศาสตร์

4. ผู้วิจัยใช้จำนวนดังกล่าวในการเก็บข้อมูลแบบสุ่มโดยบังเอิญกับนิสิตชายและหญิงทั้งคณะวิทยาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์

5. ผู้วิจัยใช้จำนวนดังกล่าวในการเก็บข้อมูลแบบสุ่มโดยบังเอิญกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์

6. ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้จึงเป็นอาจารย์ชายและหญิงคณะวิทยาศาสตร์ อาจารย์ชายและหญิงคณะมนุษยศาสตร์ นิสิตชายและหญิงคณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 3-4 นิสิตชายและหญิงคณะมนุษยศาสตร์ชั้นปีที่ 3-4 นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนั้นจะอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ทั้งหมด เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ก็เพราะผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างของการให้ความหมายนัยประหวัดของผู้ที่ได้ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าคำตอบนั้นจะมีโอกาสเอนเอียงไปทางวิทยาศาสตร์มากกว่า กับผู้ที่ได้ศึกษาทางด้านมนุษยศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าคำตอบนั้นจะมีโอกาสเอนเอียงไปทางมนุษยศาสตร์มากกว่า ในส่วนของเรื่องเพศนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเพศ เนื่องจากผู้วิจัยคิดว่าความแตกต่างของเพศนั้น น่าจะมีส่วนทำให้คำตอบนั้นมีความแตกต่างกัน และในส่วนของเรื่องระดับอายุนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นสามระดับอายุ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และอาจารย์ ซึ่งมีระดับอายุต่างกัน เนื่องจากผู้วิจัยคิดว่าระดับอายุต่างกัน น่าจะมีส่วนทำให้ประสบการณ์ที่เจอมาต่างกัน และทำให้คำตอบนั้นมีความแตกต่างกันออกไปด้วย

7. กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ตอบแบบสอบถามเรื่องความหมายนัยประหวัดมีจำนวน 144 คน โดยแยกได้ดังนี้

อาจารย์ชาย และอาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นิสิตชายและนิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 หรือชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นิสิตชายและนิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 หรือชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และเพศหญิง แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 24 คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และเพศหญิง แผนการเรียนศิลปศาสตร์ จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลชื่อดอกไม้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จัก 10 ชนิด

2. แบบสอบถามเรื่องความหมายนัยประหวัดที่มีชื่อของดอกไม้จำนวน 12 ชนิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชุดที่ 1 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่สองเป็นส่วนของคำตอบของคำถามที่ว่า “ท่านรู้จักดอกไม้อะไรบ้าง กรุณาตอบมาจำนวน 10 ชนิด” (ดูรายละเอียดและตัวอย่างของแบบสอบถามในภาคผนวก)

3. เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคำตอบของชื่อดอกไม้นั้นๆ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 144 คนแบ่งเป็น

อาจารย์ชาย และอาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นิสิตชายและนิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 หรือชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นิสิตชายและนิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 หรือชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 24 คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และเพศหญิง แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 24 คน

นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และเพศหญิง แผนการเรียนศิลปศาสตร์ จำนวน 24 คน

โดยกลุ่มตัวอย่างข้างต้นจะตอบคำถามว่า ดอกไม้ที่ท่านรู้จัก 10 อันดับแรก คือดอกอะไรบ้าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโดยบังเอิญ โดยมีวิธีการเก็บดังนี้

สำหรับการสุ่มเก็บข้อมูลอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ทำเอกสารขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากทางภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้แนบแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปกับเอกสารขออนุญาตเก็บข้อมูลนั้น ๆ ด้วย และได้ทำการดำเนินเรื่องไปยังสำนักเลขานุการคณะวิทยาศาสตร์ และสำนักเลขานุการคณะมนุษยศาสตร์ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขานุการของทั้งสองคณะได้ดำเนินการในเรื่องการเก็บข้อมูลให้ โดยเจ้าหน้าที่เลขานุการคณะได้ทำการแจกแบบสอบถามแบบสุ่มไปยังอาจารย์ของแต่ละคณะ และกำหนดวันให้ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนตามที่กำหนด

สำหรับการสุ่มเก็บข้อมูลนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปทำการเก็บข้อมูลด้วยตัวของผู้วิจัยเอง โดยการเดินสุ่มเก็บกับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ภายในบริเวณอาคารของคณะวิทยาศาสตร์ และนิสิตมนุษยศาสตร์ภายในบริเวณอาคารของคณะมนุษยศาสตร์

สำหรับการสุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และศิลปะศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการสุ่มเก็บข้อมูลนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ คือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปทำการเก็บข้อมูลด้วยตัวของผู้วิจัยเอง โดยการเดินสุ่มเก็บกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภายในบริเวณโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

4. เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลมาแล้วจึงนำคำตอบจากแบบสอบถามชุดที่ 1 มาจัดลำดับโดยการให้คะแนนความถี่ 1 คะแนน ต่อ 1 คำตอบ ซึ่งชื่อดอกไม้ที่ผู้วิจัยพบทั้งหมดมีจำนวน 98 ชื่อ ซึ่งเรียงลำดับตามความถี่ได้ดังนี้

ดอกกุหลาบ	132
ดอกมะลิ	118
ดอกดาวเรือง	81
ดอกกล้วยไม้	75
ดอกเข็ม	66
ดอกจำปี	61
ดอกบัว	61
ดอกบานไม่รู้โรย	57
ดอกรัก	57
ดอกชบา	56
ดอกทานตะวัน	55
ดอกแก้ว	***54***
ดอกลิลลี่	***42***
ดอกทิวลิป	40
ดอกจำปา	40
ดอกพุทธรักษา	39
ฯลฯ	

5. หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกชื่อดอกไม้ 12 ชนิดแรก มาทำการสร้างแบบสอบถามเรื่องความหมายนัยประหวัด (แบบสอบถามชุดที่ 2) โดยเหตุผลที่ผู้วิจัยคัดเลือกชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชนิดมาทำการสร้างแบบสอบถามชุดที่สอง เพราะผู้วิจัยเห็นว่า ความถี่ระหว่างชื่อดอกไม้ลำดับที่ 12 คือ ดอกแก้ว และความถี่ของดอกไม้ลำดับที่ 13 ซึ่งคือดอกลิลลี่ นั้นมีความถี่ห่างกันมากพอสมควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้เกณฑ์นี้ในการคัดเลือกชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชนิดนี้มาสร้างแบบสอบถามชุดที่ 2

6. หลังจากได้ชื่อดอกไม้จำนวน 12 ชนิดแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำชื่อดอกไม้เหล่านั้นมาสร้างแบบสอบถามชุดที่สอง โดยทำเป็นตารางให้ใส่คำตอบอย่างง่ายๆ โดยในแบบสอบถามชุดที่สองนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่สองเป็นส่วนของคำตอบของคำถามที่ว่า “ท่านนึกถึงอะไร เมื่อนึกถึงชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชนิดเหล่านี้

กรุณาระบุคำตอบ พร้อมเหตุผลของท่าน” ผู้วิจัยได้จัดทำตารางแบ่งออกเป็น 3 ช่อง ดังตัวอย่าง [1]

ชื่อดอกไม้	ท่านนึกถึง ...?...	เหตุผล
กุหลาบ		
มะลิ		
ดาวเรือง		

7. เมื่อสร้างแบบสอบถามชุดที่สองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามชุดที่ 2 ไปทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับการเก็บข้อมูลในแบบสอบถามชุดที่ 1 คือ การสุ่มโดยบังเอิญ ดังที่กล่าวมาในข้อ 2. ข้างต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามเรื่องความหมายนัยประหวัดให้กับอาจารย์ นิสิต และนักเรียน จำนวน 144 คน โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

การสุ่มเก็บข้อมูลอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ทำเอกสารเพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากทางภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้แนบแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ไปกับเอกสารขออนุญาตเก็บข้อมูลนั้น ๆ ด้วย (แยกเก็บ 2 ครั้ง) และได้ทำการดำเนินเรื่องไปยังสำนักเลขานุการคณะวิทยาศาสตร์ และสำนักเลขานุการคณะมนุษยศาสตร์ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขานุการของทั้งสองคณะได้ดำเนินการในเรื่องการเก็บข้อมูลให้ โดยเจ้าหน้าที่เลขานุการคณะได้ทำการแจกแบบสอบถามแบบสุ่มไปยังอาจารย์ของแต่ละคณะ และกำหนดวันให้ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนตามที่กำหนด

การสุ่มเก็บข้อมูลนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ไปทำการเก็บข้อมูลด้วยตัวของผู้วิจัยเอง โดยการเดินสุ่มเก็บกับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ภายในบริเวณอาคารของคณะวิทยาศาสตร์ และนิสิตมนุษยศาสตร์ภายในบริเวณ

[1] ดูรายละเอียดและตัวอย่างของแบบสอบถามในภาคผนวก

อาคารของคณะมนุษยศาสตร์

สำหรับการสุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการสุ่มเก็บข้อมูลนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ คือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ไปทำการเก็บข้อมูลด้วยตัวของผู้วิจัยเอง โดยการเดินสุ่มเก็บกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภายในบริเวณโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถาม และพร้อมทั้งให้เหตุผลกับคำตอบที่ตอบนั้น ๆ จนครบจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 144 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อได้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามครบตามจำนวน 144 ชุดแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาจัดแบ่งตามประเภทดังนี้

อาจารย์ชายคณะวิทยาศาสตร์
อาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์
อาจารย์ชายคณะมนุษยศาสตร์
อาจารย์หญิงคณะมนุษยศาสตร์
นิสิตชายคณะวิทยาศาสตร์
นิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์
นิสิตชายคณะมนุษยศาสตร์
นิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชาย สายวิทยาศาสตร์
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหญิง สายวิทยาศาสตร์
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชาย สายศิลปศาสตร์
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหญิง สายศิลปศาสตร์

2. ผู้วิจัยนำคำตอบของแต่ละแบบสอบถามมาให้ความถี่ลำดับละ 1 คะแนนทีละชื่อดอกไม้จนครบทั้ง 12 ชื่อ โดยเริ่มที่ดอกกุหลาบ ไปจนถึงดอกแก้ว และผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบกันทีละตัวแปร นั่นคือ เพศ ระดับอายุ และสายการศึกษา โดยแบ่งกลุ่มได้ดังนี้

ตัวแปรเรื่องเพศ

อาจารย์ชายคณะวิทยาศาสตร์ + อาจารย์ชายคณะมนุษย์ศาสตร์ + นิสิตชายคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตชายคณะมนุษยศาสตร์ + นักเรียนชายสายวิทยาศาสตร์ + นักเรียนชายสายศิลปศาสตร์	กับ	อาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์ + อาจารย์หญิงคณะมนุษย์ศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายวิทยาศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายศิลปศาสตร์

ตัวแปรเรื่องสายการศึกษา

อาจารย์ชายคณะวิทยาศาสตร์ + อาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตชายคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์ + นักเรียนชายสายวิทยาศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายวิทยาศาสตร์	กับ	อาจารย์ชายคณะมนุษยศาสตร์ + อาจารย์หญิงคณะมนุษย์ศาสตร์ + นิสิตชายคณะมนุษยศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์ + นักเรียนชายสายศิลปศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายศิลปศาสตร์

ตัวแปรเรื่องระดับอายุ (เปรียบเทียบกัน 3 ระดับอายุ)

อาจารย์ชายคณะวิทยาศาสตร์ + อาจารย์ชายคณะมนุษยศาสตร์ + อาจารย์หญิงคณะวิทยาศาสตร์ + อาจารย์หญิงคณะมนุษยศาสตร์	กับ	นิสิตชายคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตชายคณะมนุษยศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะวิทยาศาสตร์ + นิสิตหญิงคณะมนุษยศาสตร์	กับ	นักเรียนชายสายวิทยาศาสตร์ + นักเรียนชายสายศิลปศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายวิทยาศาสตร์ + นักเรียนหญิงสายศิลปศาสตร์

เมื่อผู้วิจัยให้คะแนนลำดับความถี่ครบทุกตัวแปร และครบทุกชื่อดอกไม้แล้วนั้น ผู้วิจัยจะนำคำตอบแต่ละคำตอบมาหาค่าร้อยละ และผู้วิจัยจะเลือกคำตอบลำดับที่ 1 ของแต่ละดอกไม้โดยถือเอาเป็น ความหมายนัยประหวัดของแต่ละชื่อดอกไม้นั้นๆ ซึ่งสูตรการหาค่าร้อยละนั้น คือ

$$\frac{\text{จำนวนความถี่ของความหมายนัยประหวัดนั้น}}{\text{จำนวนคนทั้งหมดของตัวแปรนั้น}} \times 100$$

ตัวอย่างการคำนวณ

ตัวแปรเรื่องเพศ (เฉพาะเพศชาย)

$$\frac{\text{จำนวนความถี่ของความหมายนัยประหวัดนั้น } (25)}{\text{จำนวนคนทั้งหมดของตัวแปรนั้น } (72)} \times 100$$

ตัวแปรเรื่องระดับอายุ (เฉพาะระดับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย)

$$\frac{\text{จำนวนความถี่ของความหมายนัยประหวัดนั้น } (15)}{\text{จำนวนคนทั้งหมดของตัวแปรนั้น } (48)} \times 100$$

ตัวแปรเรื่องสายการศึกษา (เฉพาะสายวิทยาศาสตร์)

$$\frac{\text{จำนวนความถี่ของความหมายนัยประหวัดนั้น } (25)}{\text{จำนวนคนทั้งหมดของตัวแปรนั้น } (72)} \times 100$$

3. เมื่อได้ความหมายนัยประหวัดทั้งหมดของแต่ละชื่อดอกไม้แล้วนั้น ผู้วิจัยจึงนำไปแสดงผลในรูปแบบของตาราง โดยแยกตามตัวแปรทางสังคมที่กำหนด และชื่อของดอกไม้ทั้งหมด

4. ผู้วิจัยถือเอาคำตอบที่มีความถี่สูงที่สุดในแต่ละชื่อดอกไม้เป็นความหมายนัยประหวัดสังคมหลัก และนำมาวิเคราะห์ผลตามจุดประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 และ 2 ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

5. ผู้วิจัยวิเคราะห์และหาความหมายเชื่อมโยงตามทฤษฎี Associative Field ของ west

6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้พบผลการวิจัยตามจุดประสงค์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การให้ความหมายนัยประหวัดของแต่ละชื่อดอกไม้แยกตามปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ

ปัจจัยเรื่องเพศ จำแนกออกเป็นเพศชาย และเพศหญิง

ปัจจัยเรื่องสายการศึกษา จำแนกออกเป็นสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์

ปัจจัยเรื่องอายุ จำแนกออกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และอาจารย์

ดอกกุหลาบ

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น คนรัก จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น ผู้หญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	33	45.83
คนรัก	10	13.89
ผู้หญิง	8	11.11
อื่น ๆ	21	29.17
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 61.11 เป็น วันวาเลนไทน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น ผู้หญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	44	61.11
วันวาเลนไทน์	11	15.28
ผู้หญิง	5	6.94
อื่น ๆ	12	16.67
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 38 คน คิดเป็น

อัตราส่วนร้อยละ 52.78 เป็น คนรัก จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็นวันวาเลนไทน์ จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	38	52.78
คนรัก	9	12.50
วันวาเลนไทน์	5	6.94
อื่น ๆ	20	27.78
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 54.17 เป็น วันวาเลนไทน์ จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็นผู้หญิง จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	39	54.17
วันวาเลนไทน์	10	13.89
ผู้หญิง	10	13.89
อื่น ๆ	13	18.05
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 56.25 เป็น วันวาเลนไทน์ จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น คนรัก จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	27	56.25
วันวาเลนไทน์	7	14.59
คนรัก	4	8.33
อื่น ๆ	10	20.83
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 56.25 เป็น คนรัก จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น สีแดง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	27	56.25
คนรัก	9	18.75
สีแดง	4	8.33
อื่น ๆ	8	16.67
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความรัก จำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 47.91 เป็น ผู้หญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น วันวาเลนไทน์ จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกุหลาบของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความรัก	23	47.91
ผู้หญิง	7	14.59
วันวาเลนไทน์	6	12.40
อื่น ๆ	12	25.00
รวม	**48**	**100**

ดอกมะลิ

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 61.11 เป็น วันแม่ จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 19.44 เป็น ความบริสุทธิ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	44	61.11
วันแม่	14	19.44
ความบริสุทธิ์	3	4.17
อื่น ๆ	11	15.28
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 52.78 เป็น วันแม่ จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น สีขาว จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	38	52.78
วันแม่	13	18.06
สีขาว	6	8.33
อื่น ๆ	15	20.83
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 62.50 เป็น วันแม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น สีขาว จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	45	62.50
วันแม่	12	16.67
สีขาว	6	8.33
อื่น ๆ	9	12.50
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 55.55 เป็น วันแม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น พวงมาลัย จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.56 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	40	55.55
วันแม่	12	16.67
พวงมาลัย	4	5.56
อื่น ๆ	16	22.22
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 60.41 เป็น วันแม่ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น สีขาว จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	29	60.41
วันแม่	9	18.75
สีขาว	2	4.17
อื่น ๆ	8	16.67
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 70.83 เป็น วันแม่ จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น สีขาว จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	34	70.83
วันแม่	7	14.59
สีขาว	3	6.25
อื่น ๆ	4	8.33
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น แม่ จำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.67 เป็น วันแม่ จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น ความบริสุทธิ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกมะลิของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
แม่	20	41.67
วันแม่	11	22.91
ความบริสุทธิ์	4	8.33
อื่น ๆ	13	27.09
รวม	**48**	**100**

ดอกดาวเรือง

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ส.ส. หรือ นักการเมือง จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น พวงมาลัย จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 19.44 เป็น พระ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ส.ส. หรือ นักการเมือง	15	20.83
พวงมาลัย	14	19.44
พระ	9	12.50
อื่น ๆ	34	47.23
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความเจริญรุ่งเรือง จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 23.61 เป็น ส.ส. หรือนักการเมือง จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น สีเหลือง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความเจริญรุ่งเรือง	17	23.61
ส.ส. หรือ นักการเมือง	10	13.89
สีเหลือง	8	11.11
อื่น ๆ	37	51.39
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ส.ส. หรือ นักการเมือง จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น พวงมาลัย จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น พระ จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ส.ส. หรือ นักการเมือง	15	20.83
พวงมาลัย	10	13.89
พระ	10	13.89
อื่น ๆ	37	51.39
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความเจริญรุ่งเรือง จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น พวงมาลัย จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น ส.ส. หรือ นักการเมือง จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความเจริญรุ่งเรือง	15	20.83
พวงมาลัย	11	15.28
ส.ส. หรือ นักการเมือง	11	15.28
อื่น ๆ	35	48.61
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น ส.ส. หรือนักการเมือง จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น ความเจริญรุ่งเรือง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตารางรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	11	22.91
ส.ส. หรือ นักการเมือง	6	12.50
ความเจริญรุ่งเรือง	4	8.33
อื่น ๆ	27	56.26
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ส.ส. หรือ นักการเมือง จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 25.00 เป็น พระ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น ความเจริญรุ่งเรือง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ส.ส. หรือ นักการเมือง	12	25.00
พระ	9	18.75
ความเจริญรุ่งเรือง	8	16.67
อื่น ๆ	19	39.58
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความเจริญรุ่งเรือง จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น พวงมาลัย จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น ส.ส. หรือนักการเมือง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.21 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกดาวเรืองของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความเจริญรุ่งเรือง	11	22.91
พวงมาลัย	9	18.75
ส.ส. หรือ นักการเมือง	8	16.67
อื่น ๆ	20	41.67
รวม	**48**	**100**

ดอกกล้วยไม้

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น พระ จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 เป็น ป่า จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	13	18.06
พระ	8	11.11
ป่า	7	9.72
อื่น ๆ	44	61.11
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น พระ จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 เป็น ความสวยงาม จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	9	12.50
พระ	8	11.11
ความสวยงาม	7	9.72
อื่น ๆ	48	66.67
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 เป็น ความสวยงาม จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 เป็น พระ จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.24 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	8	11.11
ความสวยงาม	7	9.72
พระ	6	8.33
อื่น ๆ	51	70.84
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 19.44 เป็น พระ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น ความสวยงาม จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.25 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	14	19.44
พระ	9	12.50
ความสวยงาม	6	8.33
อื่น ๆ	43	59.73
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น ความสวยงาม จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50

เป็น ความคงทน ทนทาน จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.26 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	9	18.75
ความสวยงาม	6	12.50
ความคงทน ทนทาน	3	6.25
อื่น ๆ	30	62.50
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.08 เป็น พระ จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น สีม่วง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.27 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	13	27.08
พระ	7	14.59
สีม่วง	5	10.41
อื่น ๆ	23	47.92
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น ป่า จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 เป็น ผู้หญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.28 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกกล้วยไม้ของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	7	14.59
ป่า	5	10.41
ผู้หญิง	4	8.33
อื่น ๆ	32	66.67
รวม	**48**	**100**

ดอกเข็ม

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันครู หรือวันไหว้ครู จำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 44.44 เป็น ครู จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.29 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันครู หรือ วันไหว้ครู	32	44.44
ครู	12	16.67
ความฉลาด ปัญญา	10	13.89
อื่น ๆ	18	25.00
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันไหว้ครู จำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.78 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น ครู จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 19.44 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	20	27.78
ความฉลาด ปัญญา	15	20.83
ครู	14	19.44
อื่น ๆ	23	31.95
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันไหว้ครู จำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 40.28 เป็น ครู จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.31 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	29	40.28
ครู	11	15.28
ความฉลาด ปัญญา	8	11.11
อื่น ๆ	24	33.33
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันไหว้ครู จำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 31.94 เป็น ครู จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.84 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.32 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	23	31.94
ครู	15	20.84
ความฉลาด ปัญญา	11	15.28
อื่น ๆ	23	31.94
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันไหว้ครู จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 29.17 เป็น ครู จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 25.00 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.66 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.33 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	14	29.17
ครู	12	25.00
ความฉลาด ปัญญา	8	16.66
อื่น ๆ	14	29.17
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็นวันไหว้ครู จำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 43.76 เป็น ครู จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.34 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	21	43.76
ครู	11	22.91
ความฉลาด ปัญญา	4	8.33
อื่น ๆ	12	25.00
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น วันไหว้ครู จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 35.41 เป็น ความฉลาดหลักแหลม ความรู้ ปัญญา จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.08 เป็น น้ำหวาน จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.35 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกเข็มของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
วันไหว้ครู	17	35.41
ความฉลาด ปัญญา	13	27.09
น้ำหวาน	3	6.25
อื่น ๆ	15	31.25
รวม	**48**	**100**

ดอกจำปี

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น การบินไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น ความหอม จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.36 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	13	18.06
การบินไทย	9	12.50
ความหอม	7	9.72
อื่น ๆ	43	59.72
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 30.50 เป็น พวงมาลัย จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น การบินไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.37 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	22	30.50
พวงมาลัย	9	12.50
การบินไทย	7	9.72
อื่น ๆ	38	52.78
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.05 เป็น การบินไทย จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น ความหอม จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.38 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	13	18.05
การบินไทย	11	15.28
ความหอม	9	12.50
อื่น ๆ	39	54.17
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 29.17 เป็น พวงมาลัย จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น ดอกจำปา จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.39 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	21	29.17
พวงมาลัย	9	12.50
ดอกจำปา	5	6.94
อื่น ๆ	37	51.39
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 25.00 เป็น ความหอม จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น ดอกจำปา จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.40 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	12	25.00
ความหอม	11	22.91
ดอกจำปา	7	14.59
อื่น ๆ	18	37.50
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็นความหอม จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น พระ จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น สีเหลือง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.41 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	8	16.67
พระ	6	12.50
สีเหลือง	5	10.41
อื่น ๆ	29	60.42
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น การบินไทย จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.08 เป็น ความหอม จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น พวงมาลัย จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.42 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกจำปีของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
การบินไทย	13	27.09
ความหอม	11	22.91
พวงมาลัย	7	14.59
อื่น ๆ	17	35.41
รวม	**48**	**100**

ดอกบัว

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.84 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น สระ หรือ บึง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.43 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	33	45.84
พุทธศาสนา	9	12.50
สระ หรือ บึง	5	6.94
อื่น ๆ	25	34.72
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 51.38 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.56 เป็น พระพุทธรูป จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.56 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.44 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	37	51.38
พุทธศาสนา	4	5.56
พระพุทธรูป	4	5.56
อื่น ๆ	27	37.50
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 47.22 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 เป็น พระพุทธรูป จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.45 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	34	47.22
พุทธศาสนา	8	11.11
พระพุทธรูป	5	6.94
อื่น ๆ	25	34.72
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 เป็น สระบัว จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.56 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	33	45.83
พุทธศาสนา	6	8.33
สระบัว	4	5.56
อื่น ๆ	29	40.28
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 52.29 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 เป็น วันพระ จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.47 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	25	52.29
พุทธศาสนา	3	6.25
วันพระ	3	6.25
อื่น ๆ	17	35.41
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 70.83 เป็น สระบัว บึงบัว จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.16 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.48 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	34	70.83
สระบัว บึงบัว	5	10.41
พุทธศาสนา	2	4.17
อื่น ๆ	7	14.59
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระ จำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 31.25 เป็น พุทธศาสนา จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น วัด จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.49 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบัวของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระ	15	31.25
พุทธศาสนา	7	14.59
วัด	3	6.25
อื่น ๆ	23	47.91
รวม	**48**	**100**

ดอกบานไม่รู้โรย

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 36.11 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น ความคงทนทนทาน จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.50 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	26	36.11
วันไหว้ครู	10	13.89
ความคงทน ทนทาน	6	8.33
อื่น ๆ	30	41.67
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 29.17 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น ความคงทน ทนทาน จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.51 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	21	29.17
วันไหว้ครู	9	12.50
ความคงทน ทนทาน	8	11.11
อื่น ๆ	34	47.22
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 38.89 เป็น สีม่วง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 11.11 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.52 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	28	38.89
สีม่วง	8	11.11
วันไหว้ครู	8	11.11
อื่น ๆ	28	38.89
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 26.39 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น ความคงทน ทนทาน จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.53 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	19	26.39
วันไหว้ครู	11	15.28
ความคงทน ทนทาน	10	13.89
อื่น ๆ	32	44.44
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 35.41 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.42 เป็น ครู จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.54 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	17	35.41
วันไหว้ครู	5	10.42
ครู	3	6.25
อื่น ๆ	23	47.92
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 35.41 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 เป็น สีม่วง จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.55 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	17	35.41
วันไหว้ครู	7	14.59
สีม่วง	6	12.50
อื่น ๆ	18	37.50
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พานไหว้ครู จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.08 เป็น ความคงทน ทนทาน จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.56 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกบานไม่รู้โรยของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พานไหว้ครู	13	27.08
ความคงทน ทนทาน	9	18.75
วันไหว้ครู	7	14.59
อื่น ๆ	19	39.58
รวม	**48**	**100**

ดอกรัก

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 43.06 เป็น ความรัก จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น พานไหว้ครู จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.57 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	31	43.06
ความรัก	11	15.28
พานไหว้ครู	6	8.33
อื่น ๆ	24	33.33
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 37.50 เป็น พานไหว้ครู จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.58 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	27	37.50
พานไหว้ครู	13	18.06
วันไหว้ครู	7	9.72
อื่น ๆ	25	34.72
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.67 เป็น พานไหว้ครู จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.05 เป็น ความรัก จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.32 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.59 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	30	41.67
พานไหว้ครู	13	18.05
ความรัก	7	9.32
อื่น ๆ	22	30.56
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 38.89 เป็น ความรัก จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น พานไหว้ครู จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.60 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	28	38.89
ความรัก	9	12.50
พานไหว้ครู	6	8.33
อื่น ๆ	29	40.28
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 25.00 เป็น พานไหว้ครู จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 22.91 เป็น วันครู จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.42 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.61 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	12	25.00
พานไหว้ครู	11	22.91
วันครู	5	10.42
อื่น ๆ	20	41.67
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 56.25 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 เป็น สีขาว จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.62 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	27	56.25
วันไหว้ครู	4	8.33
สีขาว	4	8.33
อื่น ๆ	13	27.09
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พวงมาลัย จำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 39.58 เป็น ความรัก จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น วันไหว้ครู จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.63 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกรักของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พวงมาลัย	19	39.58
ความรัก	8	16.67
วันไหว้ครู	6	12.50
อื่น ๆ	15	31.25
รวม	**48**	**100**

ดอกชบา

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 30.56 เป็น สีแดง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 เป็น ผู้หญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.56 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.64 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	22	30.56
สีแดง	5	6.94
ผู้หญิง	4	5.56
อื่น ๆ	41	56.94
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.67 เป็น สีแดง จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น ความสดใส สดชื่น จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.65 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	30	41.67
สีแดง	10	13.89
ความสดใส สดชื่น	7	9.72
อื่น ๆ	25	34.72
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 37.50 เป็น สีแดง จำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 15.28 เป็น คนบ้า จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.55 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.66 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	27	37.50
สีแดง	11	15.28
คนบ้า	4	5.55
อื่น ๆ	30	41.67
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 34.73 เป็น สีแดง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.55 เป็น ความสดใส จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.55 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.67 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	25	34.73
สีแดง	4	5.55
ความสดใส	4	5.55
อื่น ๆ	39	54.17
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 33.33 เป็น สีแดง จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 เป็น ความสดใส จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.25 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.68 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	16	33.33
สีแดง	3	6.25
ความสดใส	3	6.25
อื่น ๆ	26	54.17
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น สีแดง จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 เป็น คนบ้า จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.69 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	22	45.83
สีแดง	6	12.50
คนบ้า	2	4.17
อื่น ๆ	18	37.50
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น เงาะป่า จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 29.16 เป็น สีแดง จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 เป็น ฮาวาย จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.70 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกชบาของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เงาะป่า	14	29.17
สีแดง	5	10.41
ฮาวาย	4	8.33
อื่น ๆ	25	52.09
รวม	**48**	**100**

ดอกทานตะวัน

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 23.61 เป็น พระอาทิตย์ จำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 23.61 เป็น ทุ่งดอกทานตะวัน จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.71 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดลพบุรี	17	23.61
พระอาทิตย์	17	23.61
ทุ่งดอกทานตะวัน	7	9.72
อื่น ๆ	31	43.06
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระอาทิตย์ จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น ความสดใส สดชื่น จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.06 เป็น ทุ่งดอกทานตะวัน จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.72 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระอาทิตย์	13	18.06
ความสดใส สดชื่น	13	18.06
ทุ่งดอกทานตะวัน	9	12.50
อื่น ๆ	37	51.38
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระอาทิตย์ จำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 25.00 เป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น ทุ่งดอกทานตะวัน จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.50 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.73 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระอาทิตย์	18	25.00
จังหวัดลพบุรี	10	13.89
ทุ่งดอกทานตะวัน	9	12.50
อื่น ๆ	35	48.61
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.66 เป็น พระอาทิตย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.66 เป็น ความสดใส จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 12.51 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.74 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดลพบุรี	12	16.66
พระอาทิตย์	12	16.66
ความสดใส	9	12.51
อื่น ๆ	39	54.17
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระอาทิตย์ จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.08 เป็น ทุ่งทานตะวัน จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 เป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.75 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระอาทิตย์	13	27.09
ทุ่งทานตะวัน	5	10.41
จังหวัดลพบุรี	4	8.33
อื่น ๆ	26	54.17
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น พระอาทิตย์ จำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.75 เป็น สีเหลือง จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 14.59 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.76 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดลพบุรี	10	20.83
พระอาทิตย์	9	18.75
สีเหลือง	7	14.59
อื่น ๆ	22	45.83
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น พระอาทิตย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น จังหวัดลพบุรี จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น ทุ่งดอกทานตะวัน จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.77 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกทานตะวันของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระอาทิตย์	8	16.67
จังหวัดลพบุรี	8	16.67
ทุ่งดอกทานตะวัน	5	10.41
อื่น ๆ	27	56.25
รวม	**48**	**100**

ดอกแก้ว

เพศชาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 43.06 เป็น สีขาว จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 เป็น ผู้หญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.33 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.78 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของเพศชาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	31	43.06
สีขาว	7	9.72
ผู้หญิง	6	8.33
อื่น ๆ	28	38.89
รวม	**72**	**100**

เพศหญิง

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น สีขาว จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 13.89 เป็น แก้วน้ำ จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.79 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของเพศหญิง

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	33	45.83
สีขาว	10	13.89
แก้วน้ำ	3	4.17
อื่น ๆ	26	36.11
รวม	**72**	**100**

สายวิทยาศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 43.05 เป็น สีขาว จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.67 เป็น ผู้หญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 9.72 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.80 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของสายวิทยาศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	31	43.05
สีขาว	12	16.67
ผู้หญิง	7	9.72
อื่น ๆ	22	30.56
รวม	**72**	**100**

สายศิลปศาสตร์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 72 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น สีขาว จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 6.94 เป็น ความสดใส จำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.16 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.81 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของสายศิลปศาสตร์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	33	45.83
สีขาว	5	6.94
ความสดใส	3	4.17
อื่น ๆ	31	43.06
รวม	**72**	**100**

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 47.92 เป็น สีขาว จำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10.41 เป็น น้ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.16 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.82 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	23	47.92
ทุ่งทานตะวัน	5	10.41
จังหวัดลพบุรี	2	4.16
อื่น ๆ	18	37.51
รวม	**48**	**100**

นิสิตชั้นปีที่ 3-4

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 45.83 เป็น สีขาว จำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.83 เป็น ผู้หญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.34 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.83 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของนิสิตชั้นปีที่ 3-4

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	22	45.83
สีขาว	10	29.83
ผู้หญิง	4	8.34
อื่น ๆ	12	25.00
รวม	**48**	**100**

อาจารย์

จากการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน) นั้นพบว่า ได้ให้ความหมายเป็น ความหอม จำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 39.58 เป็น สีขาว จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 เป็น แก้วน้ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.17 ดังตาราง รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.84 ความถี่ในการให้ความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกแก้วของอาจารย์

ความหมายนัยประหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ความหอม	19	39.58
สีขาว	2	4.17
แก้วน้ำ	2	4.17
อื่น ๆ	25	52.08
รวม	**48**	**100**

2. การแปรและเปรียบเทียบความถี่ความหมายนัยประหวัดสังคมของคำแต่ละคำระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

การแปรและเปรียบเทียบความถี่ความหมายนัยประหวัดสังคมตามปัจจัยเรื่องเพศ

เมื่อนำความหมายนัยประหวัดสังคมของชื่อดอกไม้แต่ละชื่อ ทั้งกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะพบว่าส่วนใหญ่นั้น การให้ความหมายนัยประหวัดสังคมของทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก มีเพียงบางชื่อดอกไม้เท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น ดอกดาวเรือง และ ดอกทานตะวัน โดยชื่อดอกทานตะวันนั้นจะมีความหมายนัยประหวัดสังคม 2 ความหมาย ซึ่งจากความหมายนัยประหวัดสังคมที่กลุ่มตัวอย่างให้มาทั้งหมดนั้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการคิดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเพศนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ทำให้การแปรทางด้านความหมายนัยประหวัดนี้แทบจะไม่เกิดขึ้นเลยกับตัวแปรในเรื่องของเพศ โดยรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.85 เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดสังคมของแต่ละชื่อดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

ชื่อดอกไม้	เพศชาย	เพศหญิง
ดอกกุหลาบ	ความรัก	ความรัก
ดอกมะลิ	แม่	แม่
ดอกดาวเรือง	***ส.ส. / นักการเมือง***	***ความเจริญรุ่งเรือง***
ดอกกล้วยไม้	การบินไทย	การบินไทย
ดอกเข็ม	วันไหว้ครู	วันไหว้ครู
ดอกจำปี	พวงมาลัย	ความหอม
ดอกบัว	พระ	พระ
ดอกบานไม่รู้โรย	พานไหว้ครู	พานไหว้ครู
ดอกรัก	พวงมาลัย	พวงมาลัย
ดอกชบา	เงาะป่า	เงาะป่า
ดอกทานตะวัน	***ลพบุรี / พระอาทิตย์***	***พระอาทิตย์ / ความสดใส***
ดอกแก้ว	ความหอม	ความหอม

ในกรณีที่มีการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมเหมือนกัน แต่ผู้วิจัยพบว่าความถี่ของการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมนั้นมีไม่เท่ากัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแต่ละตัวแปรนั้นให้ความสนใจในสิ่งเดียวกันในระดับที่ไม่เท่าเทียมกัน สรุปได้ตามข้อมูลและตารางดังต่อไปนี้

ดอกกุหลาบ - กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับ “ความรัก” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ดอกมะลิ – กลุ่มตัวอย่างเพศชายให้ความสำคัญกับ “แม่” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกกล้วยไม้ – กลุ่มตัวอย่างเพศชายให้ความสำคัญกับ “การบินไทย” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกเข็ม – กลุ่มตัวอย่างเพศชายให้ความสำคัญกับ “วันครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกบัว - กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับ “พระ” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ดอกบานไม่รู้โรย - กลุ่มตัวอย่างเพศชายให้ความสำคัญกับ “พานไหว้ครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกรัก -กลุ่มตัวอย่าง เพศชายให้ความสำคัญกับ “พวงมาลัย” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกชบา - กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับ “เงาะป่า” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ดอกทานตะวัน - กลุ่มตัวอย่างเพศชายให้ความสำคัญกับ “พระอาทิตย์” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ดอกแก้ว - กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับ “ความหอม” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย

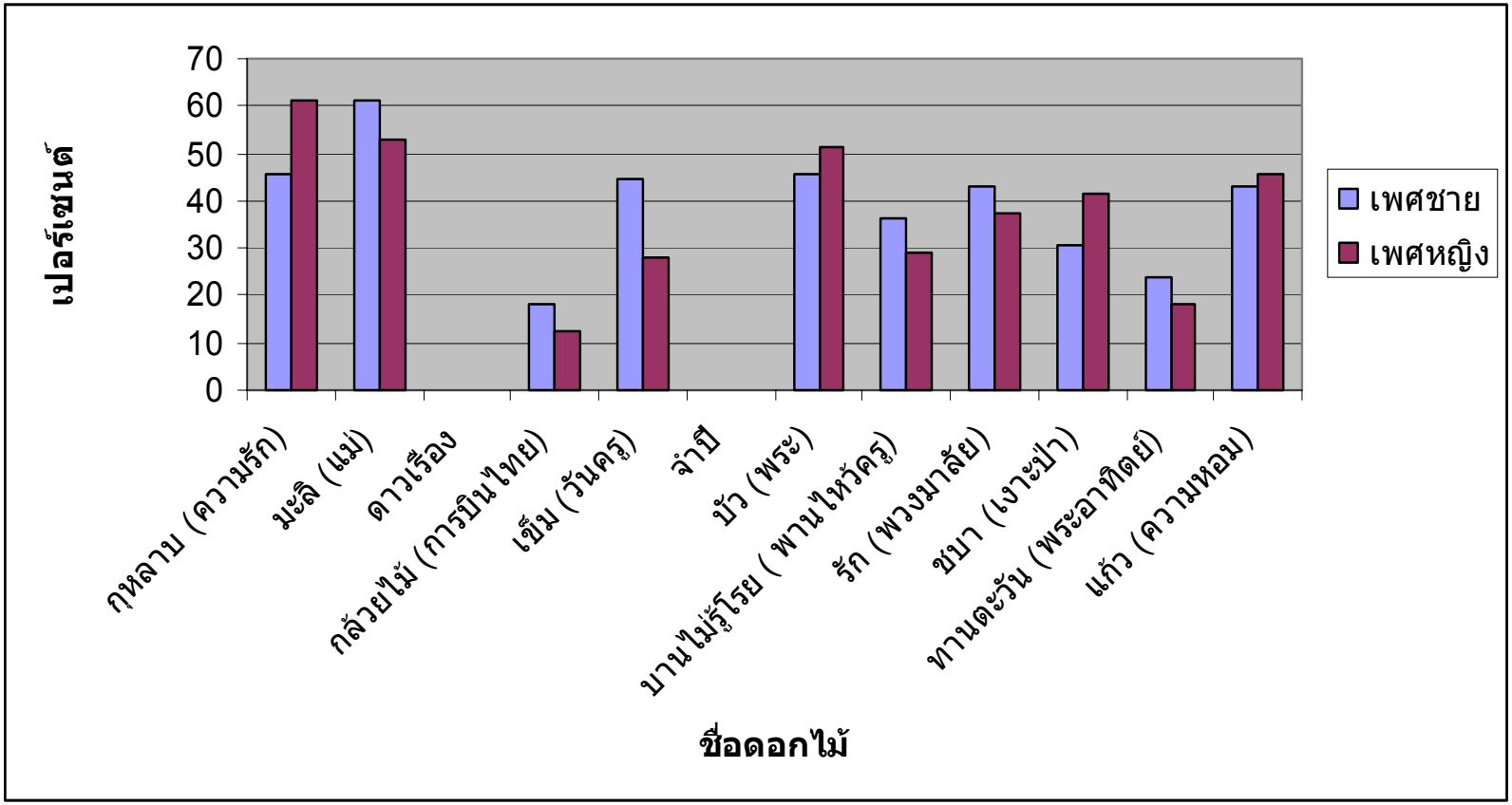

ภาพที่ 4.1 เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

การแปรและเปรียบเทียบความถี่ความหมายนัยประหวัดสังคมตามปัจจัยเรื่องสายการศึกษา

เมื่อนำความหมายนัยประหวัดสังคมของชื่อดอกไม้แต่ละชื่อ ทั้งกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์มาเปรียบเทียบกันแล้ว จะพบว่าส่วนใหญ่นั้น การให้ความหมายนัยประหวัดสังคมของทั้งกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์นั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก มีเพียงบางชื่อดอกไม้เท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น ดอกดาวเรือง และ ดอกทานตะวัน โดยชื่อดอกทานตะวันนั้นจะมีความหมายนัยประหวัดสังคม 2 ความหมาย ซึ่งจากความหมายนัยประหวัดสังคมที่กลุ่มตัวอย่างให้มาทั้งหมดนั้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการคิดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองสายการศึกษานั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ทำให้การแปรทางด้านความหมายนัยประหวัดสังคมนี้แทบจะไม่เกิดขึ้นเลยกับตัวแปรในเรื่องของสายการศึกษา โดยรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.86 เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดสังคมของแต่ละชื่อดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์

ชื่อดอกไม้	**สายวิทยาศาสตร์**	**สายศิลปศาสตร์**
ดอกกุหลาบ	ความรัก	ความรัก
ดอกมะลิ	แม่	แม่
ดอกดาวเรือง	***ส.ส. / นักการเมือง***	***ความเจริญรุ่งเรือง***
ดอกกล้วยไม้	การบินไทย	การบินไทย
ดอกเข็ม	วันไหว้ครู	วันไหว้ครู
ดอกจำปี	พวงมาลัย	ความหอม
ดอกบัว	พระ	พระ
ดอกบานไม่รู้โรย	พานไหว้ครู	พานไหว้ครู
ดอกรัก	พวงมาลัย	พวงมาลัย
ดอกชบา	เงาะป่า	เงาะป่า
ดอกทานตะวัน	***พระอาทิตย์***	***พระอาทิตย์ / จังหวัดลพบุรี***
ดอกแก้ว	ความหอม	ความหอม

ในกรณีที่มีการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมเหมือนกัน แต่ผู้วิจัยพบว่าความถี่ของการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมนั้นมีไม่เท่ากัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแต่ละตัวแปรนั้นให้ความสนใจในสิ่งเดียวกันในระดับที่ไม่เท่าเทียมกัน สรุปได้ตามข้อมูลและตารางดังต่อไปนี้

ดอกกุหลาบ - กลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “ความรัก” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์

ดอกมะลิ – กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “แม่” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกกล้วยไม้ – กลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “การบินไทย” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์

ดอกเข็ม – กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “วันครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกบัว - กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “พระ” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกบานไม่รู้โรย - กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “พานไหว้ครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกรัก - กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “พวงมาลัย” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกชบา - กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “เงาะป่า” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกทานตะวัน - กลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “พระอาทิตย์” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์

ดอกแก้ว - กลุ่มตัวอย่างสายศิลปศาสตร์ให้ความสำคัญกับ “ความหอม” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์

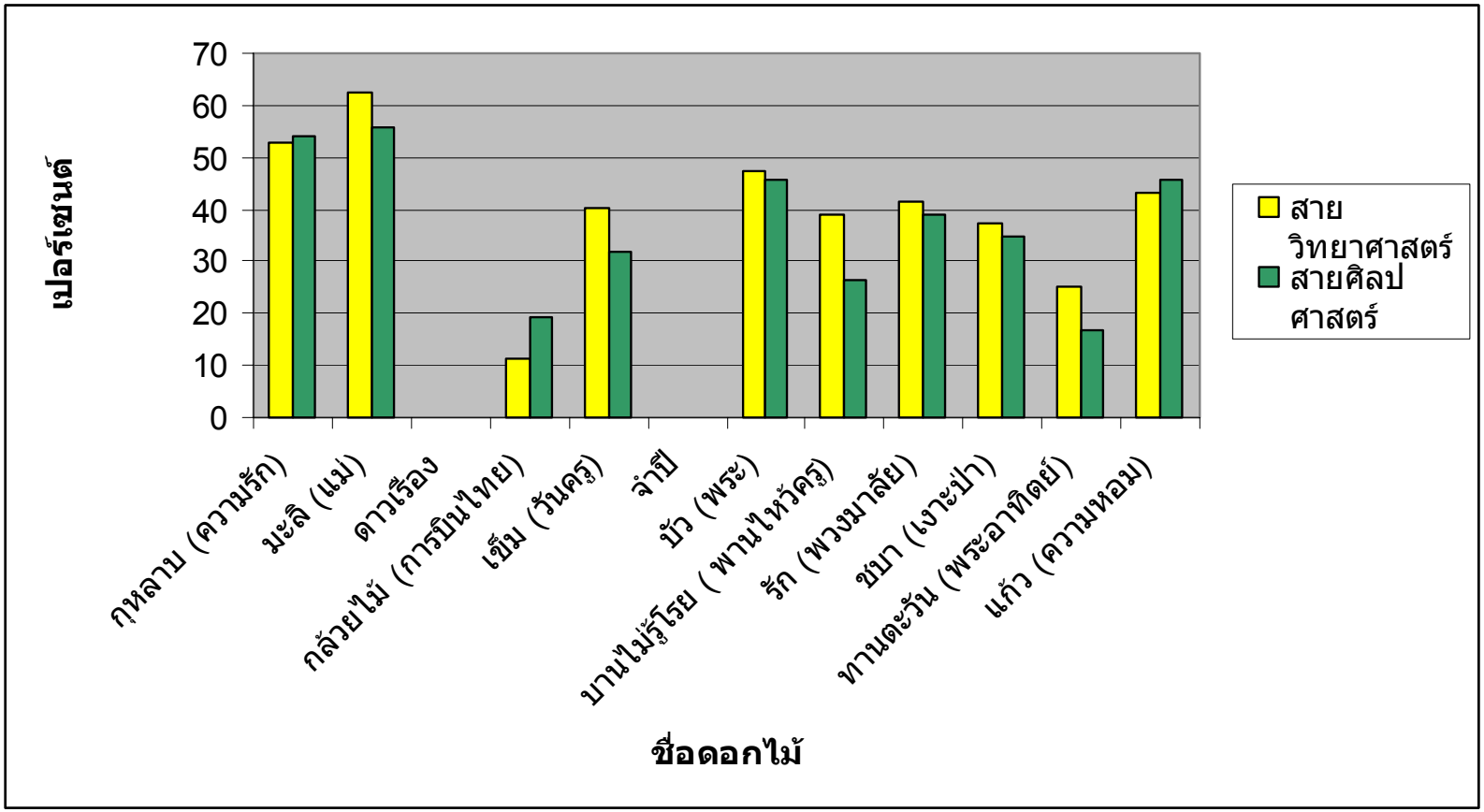

ภาพที่ 4.2 เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่างสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์

การแปรและเปรียบเทียบความถี่ความหมายนัยประหวัดสังคมตามปัจจัยเรื่องระดับอายุ

เมื่อนำความหมายนัยประหวัดสังคมของชื่อดอกไม้แต่ละชื่อ ทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับอายุ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และอาจารย์ มาเปรียบเทียบกันแล้ว จะพบว่าส่วนใหญ่นั้น การให้ความหมายนัยประหวัดสังคมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับอายุนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก มีเพียงบางชื่อดอกไม้เท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น ดอกดาวเรือง ดอกกล้วยไม้ ดอกจำปี และดอกทานตะวัน ซึ่งจากความหมายนัยประหวัดสังคมที่กลุ่มตัวอย่างให้มาทั้งหมดนั้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการคิดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับอายุนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ทำให้การแปรทางด้านความหมายนัยประหวัดนี้เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยกับตัวแปรในเรื่องของระดับอายุ แต่ปัจจัยเรื่องระดับอายุนี้นั้นจะเกิดการแปรมากกว่าปัจจัยเรื่องเพศและสายการศึกษา โดยรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.87 เปรียบเทียบความหมายนัยประหวัดของแต่ละชื่อดอกไม้ระหว่าง 3 ระดับอายุ

ชื่อดอกไม้	น.ร.มัธยมศึกษาปลาย	นิสิตชั้นปีที่ 3-4	อาจารย์
ดอกกุหลาบ	ความรัก	ความรัก	ความรัก
ดอกมะลิ	แม่	แม่	แม่
ดอกดาวเรือง	***พวงมาลัย***	***ส.ส. หรือ นักการเมือง***	***ความเจริญรุ่งเรือง***
ดอกกล้วยไม้	***พระ***	***การบินไทย***	***การบินไทย***
ดอกเข็ม	วันไหว้ครู	วันไหว้ครู	วันไหว้ครู
ดอกจำปี	***พวงมาลัย***	***ความหอม***	***การบินไทย***
ดอกบัว	พระ	พระ	พระ
ดอกบานไม่รู้โรย	พานไหว้ครู	พานไหว้ครู	พานไหว้ครู
ดอกรัก	พวงมาลัย	พวงมาลัย	พวงมาลัย
ดอกชบา	เงาะป่า	เงาะป่า	เงาะป่า
ดอกทานตะวัน	***พระอาทิตย์***	***จังหวัดลพบุรี***	***ลพบุรี/พระอาทิตย์***
ดอกแก้ว	ความหอม	ความหอม	ความหอม

ในกรณีที่มีการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมเหมือนกัน แต่ผู้วิจัยพบว่าความถี่ของการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมนั้นมีไม่เท่ากัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแต่ละตัวแปรนั้นให้ความสนใจในสิ่งเดียวกันในระดับที่ไม่เท่าเทียมกัน สรุปได้ตามข้อมูลและตารางดังต่อไปนี้

ดอกกุหลาบ - กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับ “ความรัก” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมเท่ากับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 แต่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกมะลิ – กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 ให้ความสำคัญกับ “แม่” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกเข็ม – กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 ให้ความสำคัญกับ “วันครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกบัว - กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 ให้ความสำคัญกับ “พระ” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกบานไม่รู้โรย - กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับ “พานไหว้ครู” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมเท่ากับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 แต่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกรัก - กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 ให้ความสำคัญกับ “พวงมาลัย” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกชบา - กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 3-4 ให้ความสำคัญกับ “เงาะป่า” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

ดอกแก้ว – กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับ “ความหอม” ซึ่งเป็นความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 3-4 และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

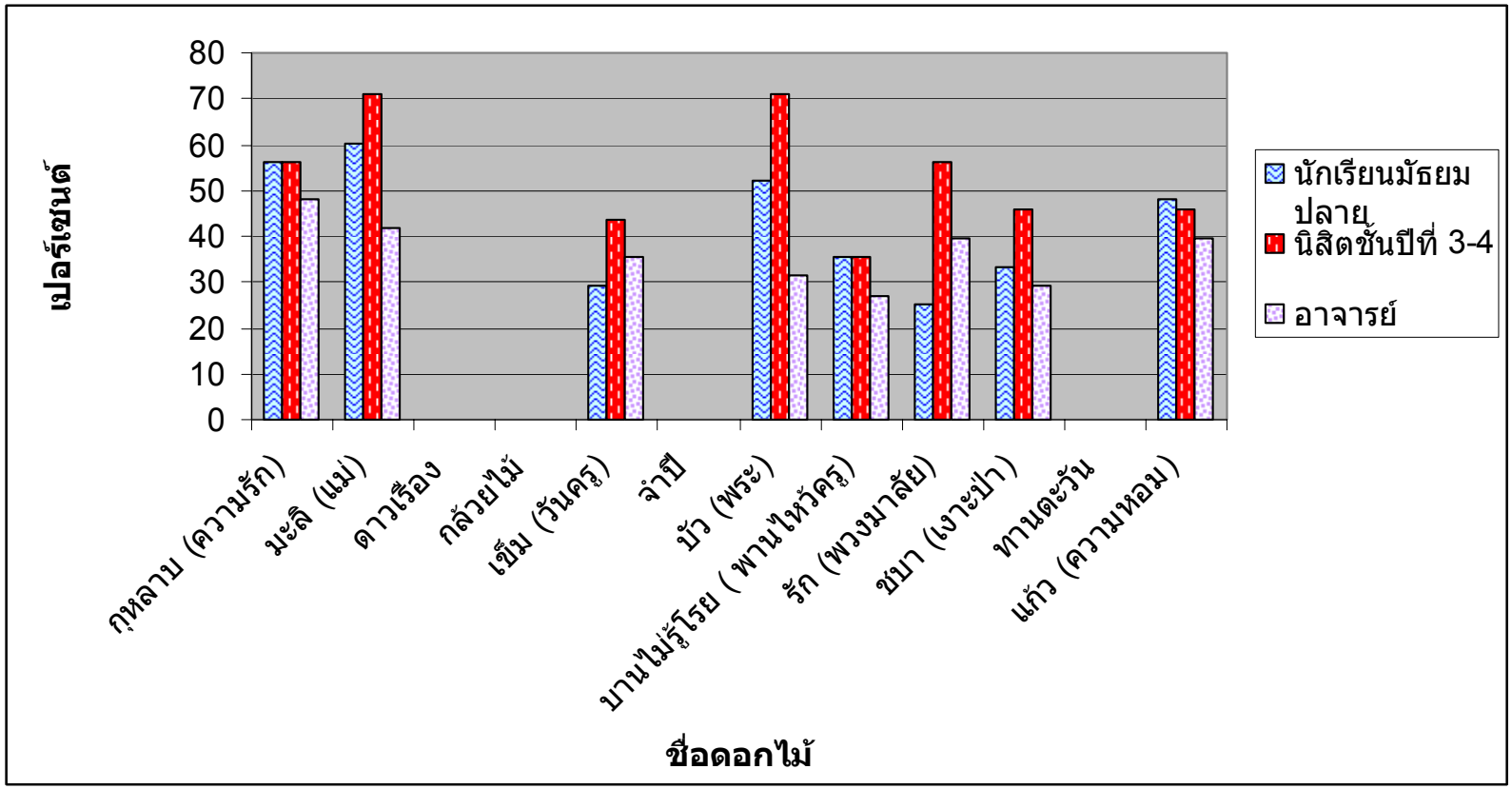

ภาพที่ 4.3 เปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และ อาจารย์

3. วิเคราะห์ความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative Field ของ West

จากการศึกษาข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบในแบบสอบถามชุดที่ 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลในการเชื่อมโยงคำเข้ากับความหมายนัยประหวัดสังคมว่าเหตุใดจึงโยงชื่อดอกไม้กับความหมายนัยประหวัดสังคมนั้น ๆ ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

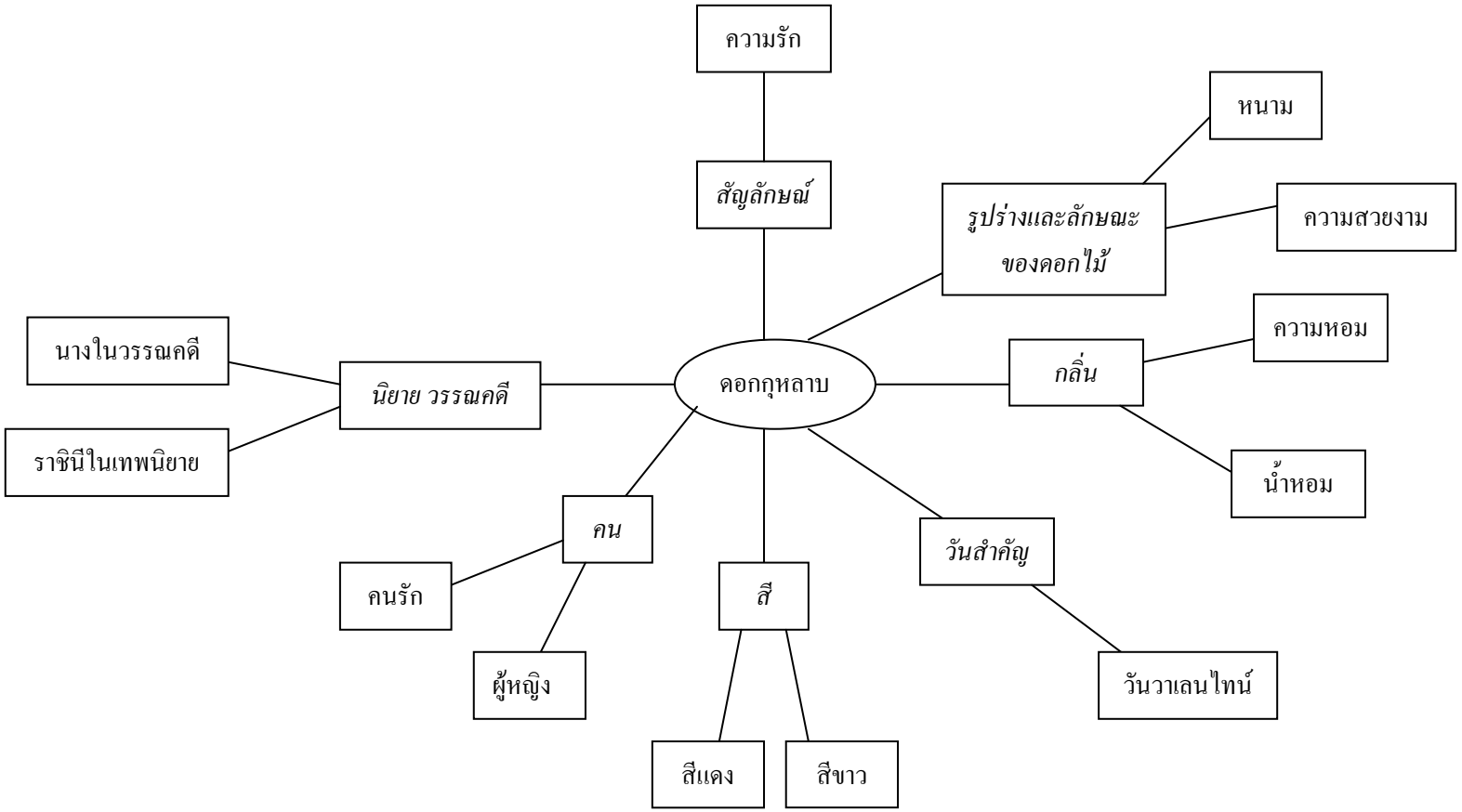

ภาพที่ 4.1 แสดง Associative Field ของดอกกุหลาบ

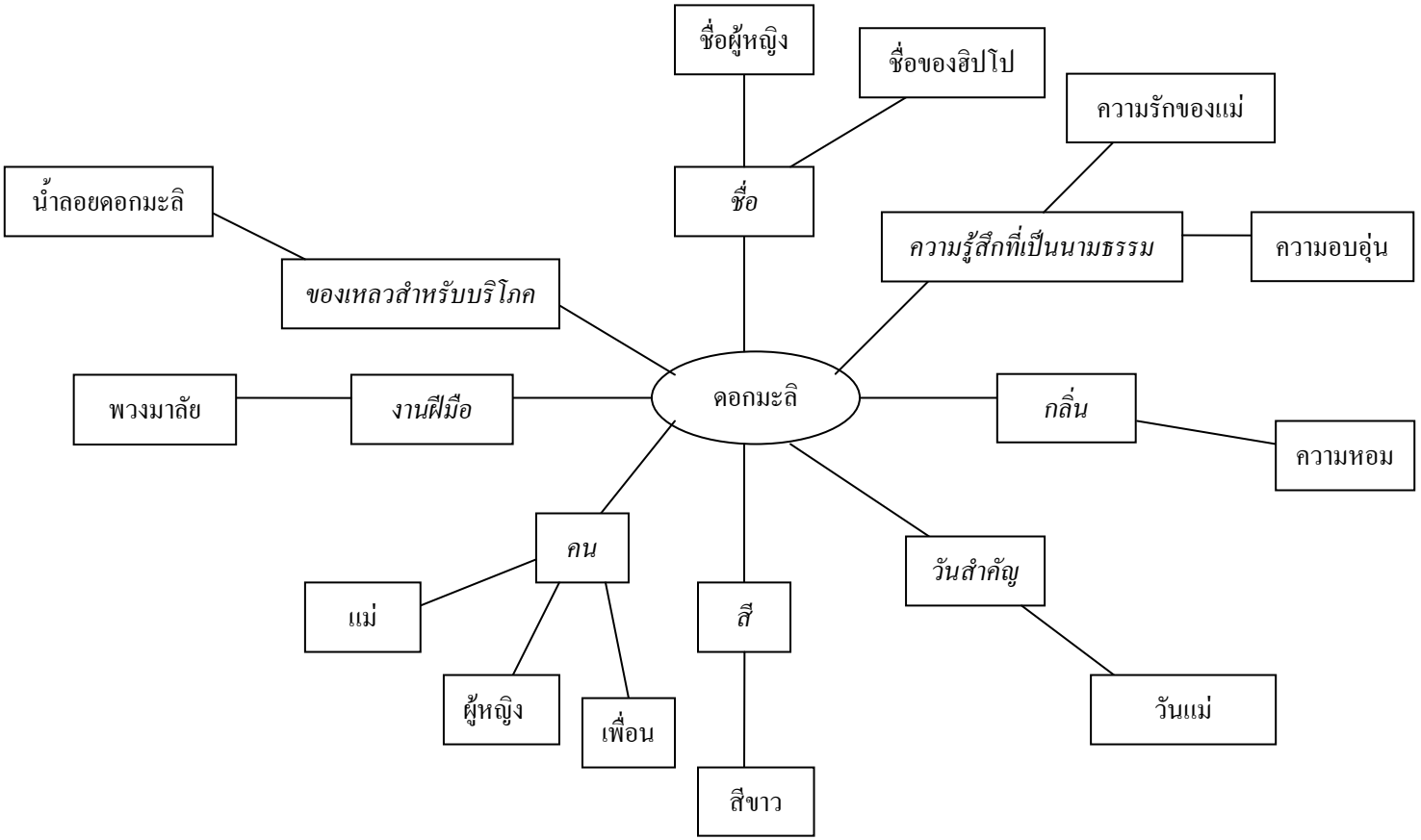

ภาพที่ 4.2 แสดง Associative Field ของดอกมะลิ

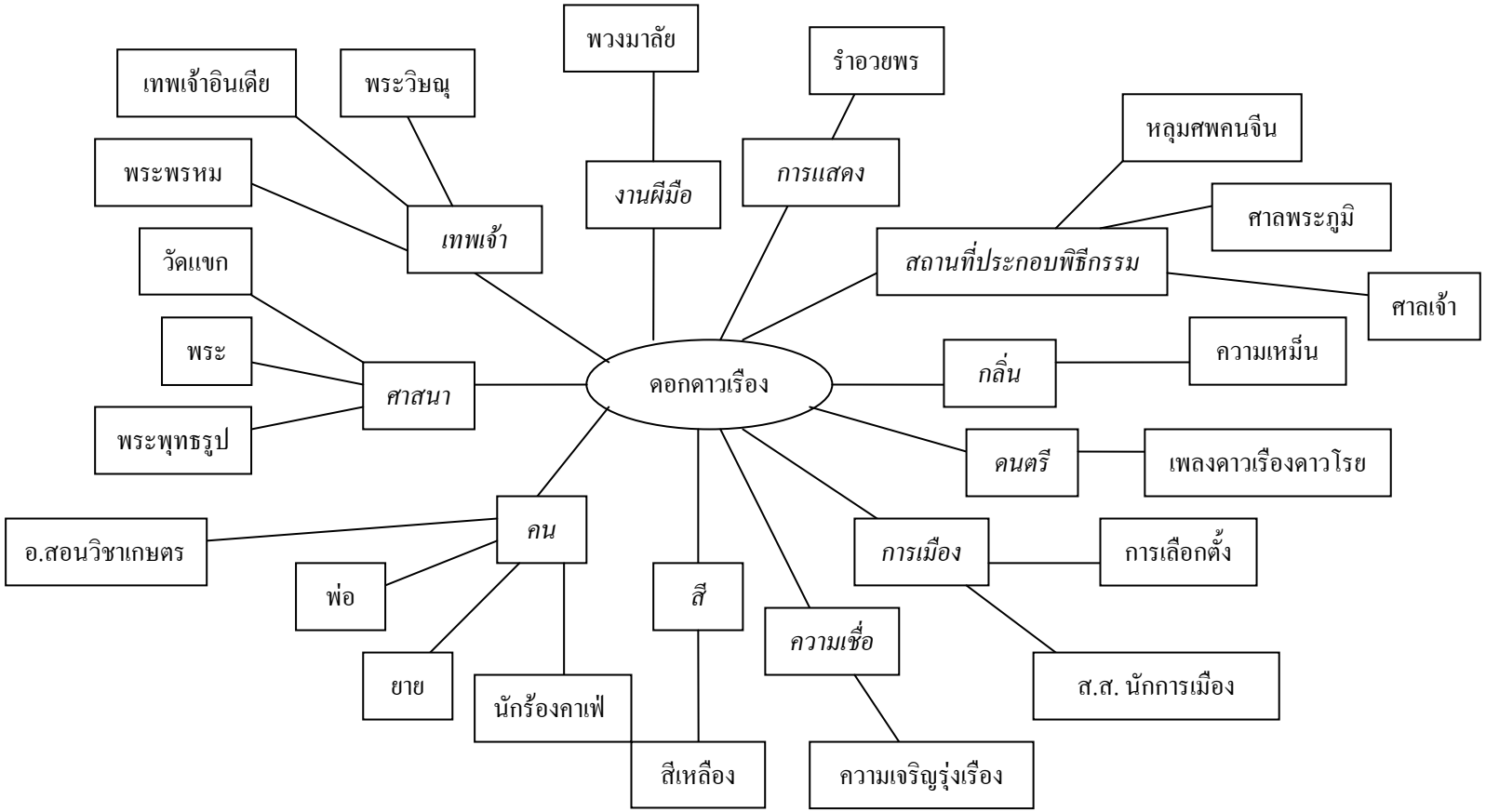

ภาพที่ 4.3 แสดง Associative Field ของดอกดาวเรือง

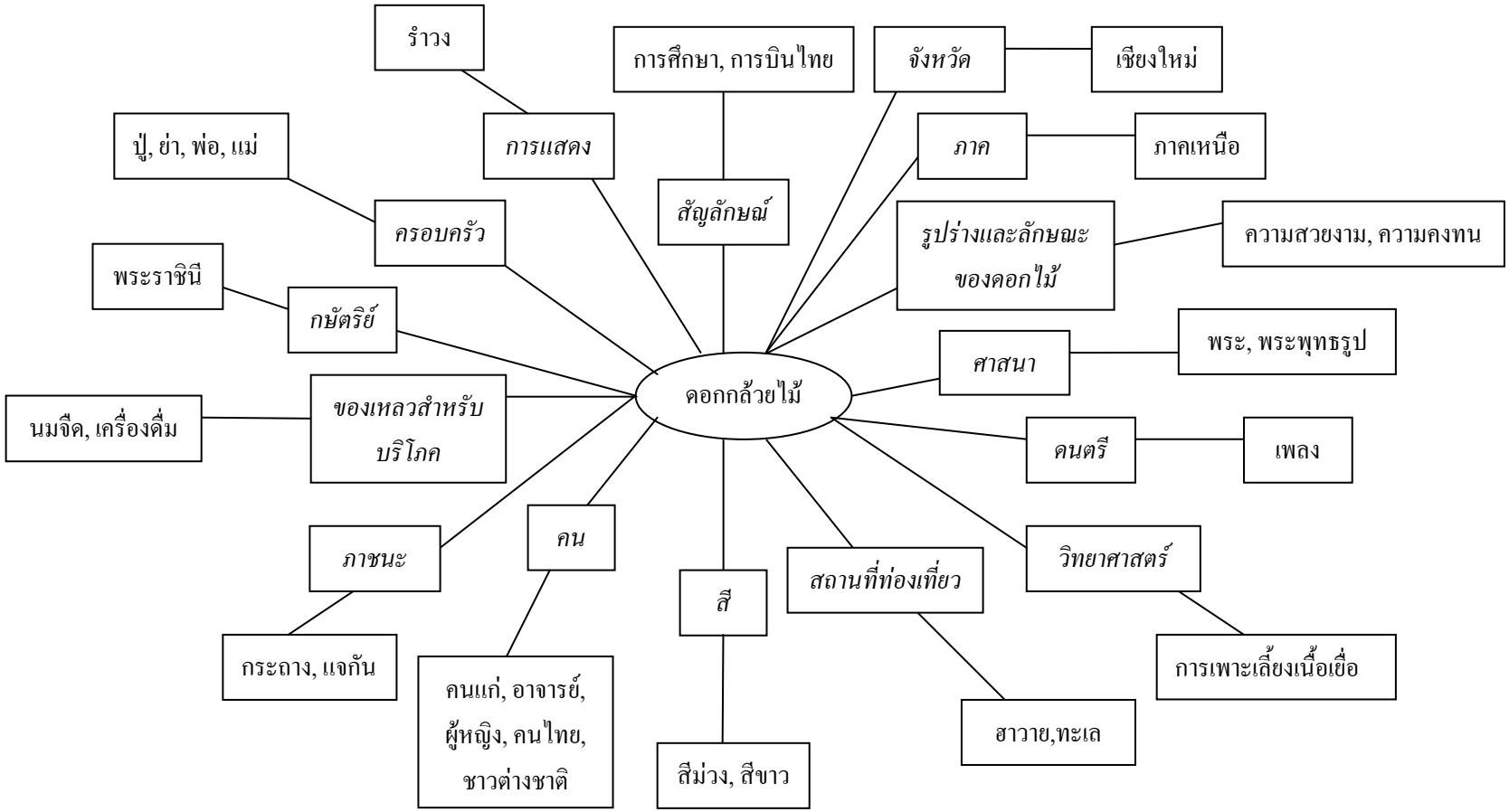

ภาพที่ 4.4 แสดง Associative Field ของดอกกล้วยไม้

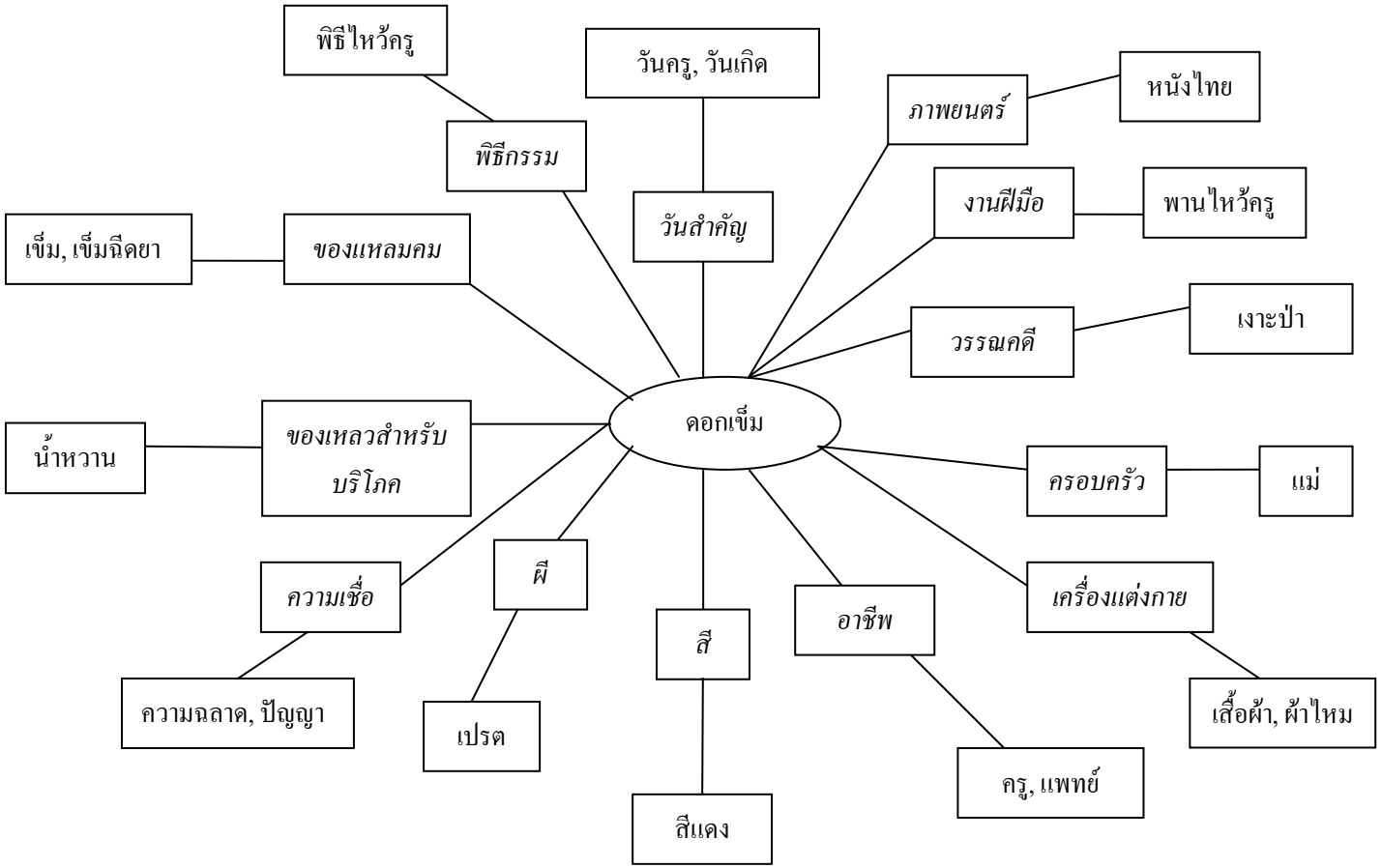

ภาพที่ 4.5 แสดง Associative Field ของดอกเข็ม

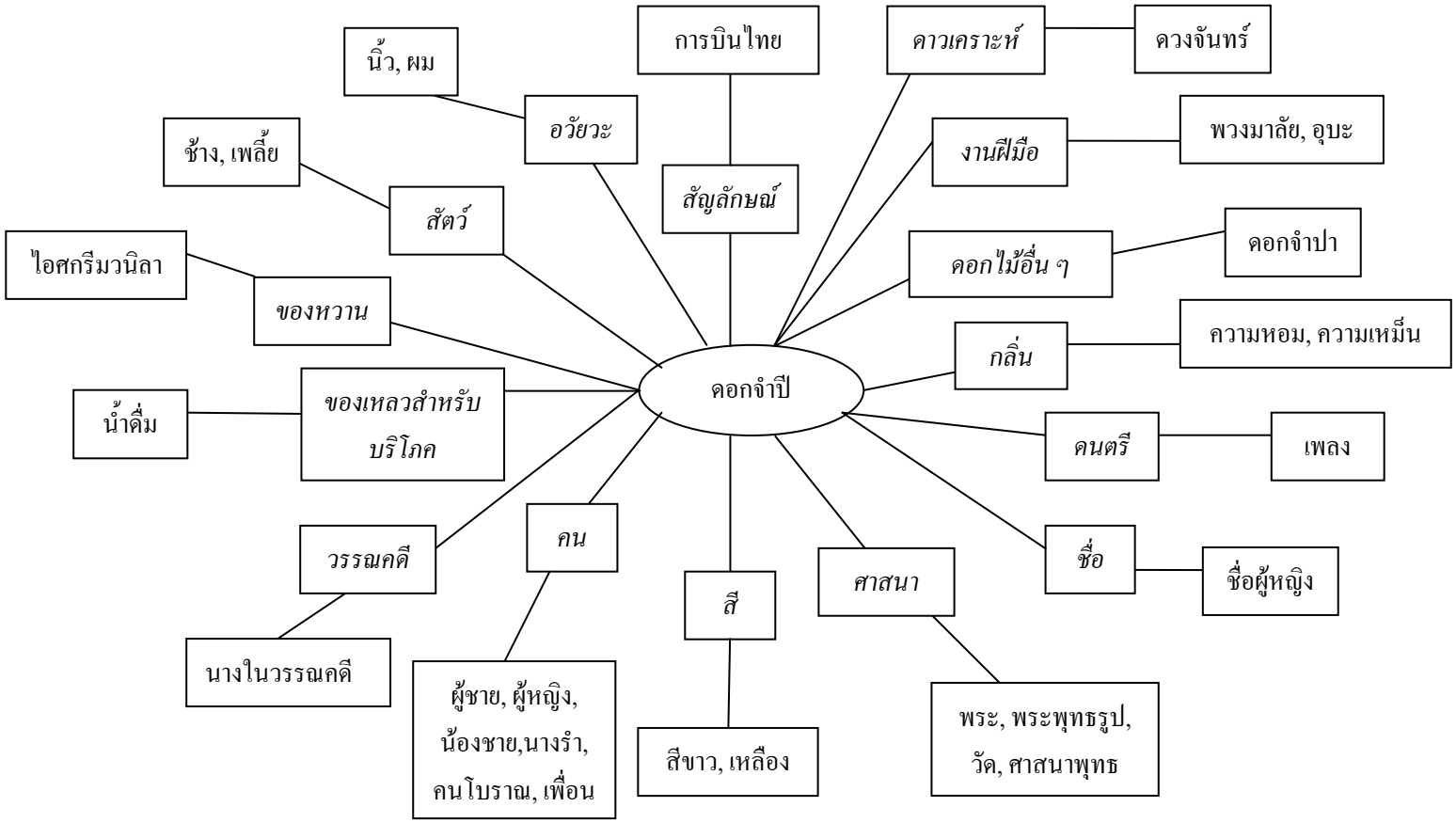

ภาพที่ 4.6 แสดง Associative Field ของดอกจำปี

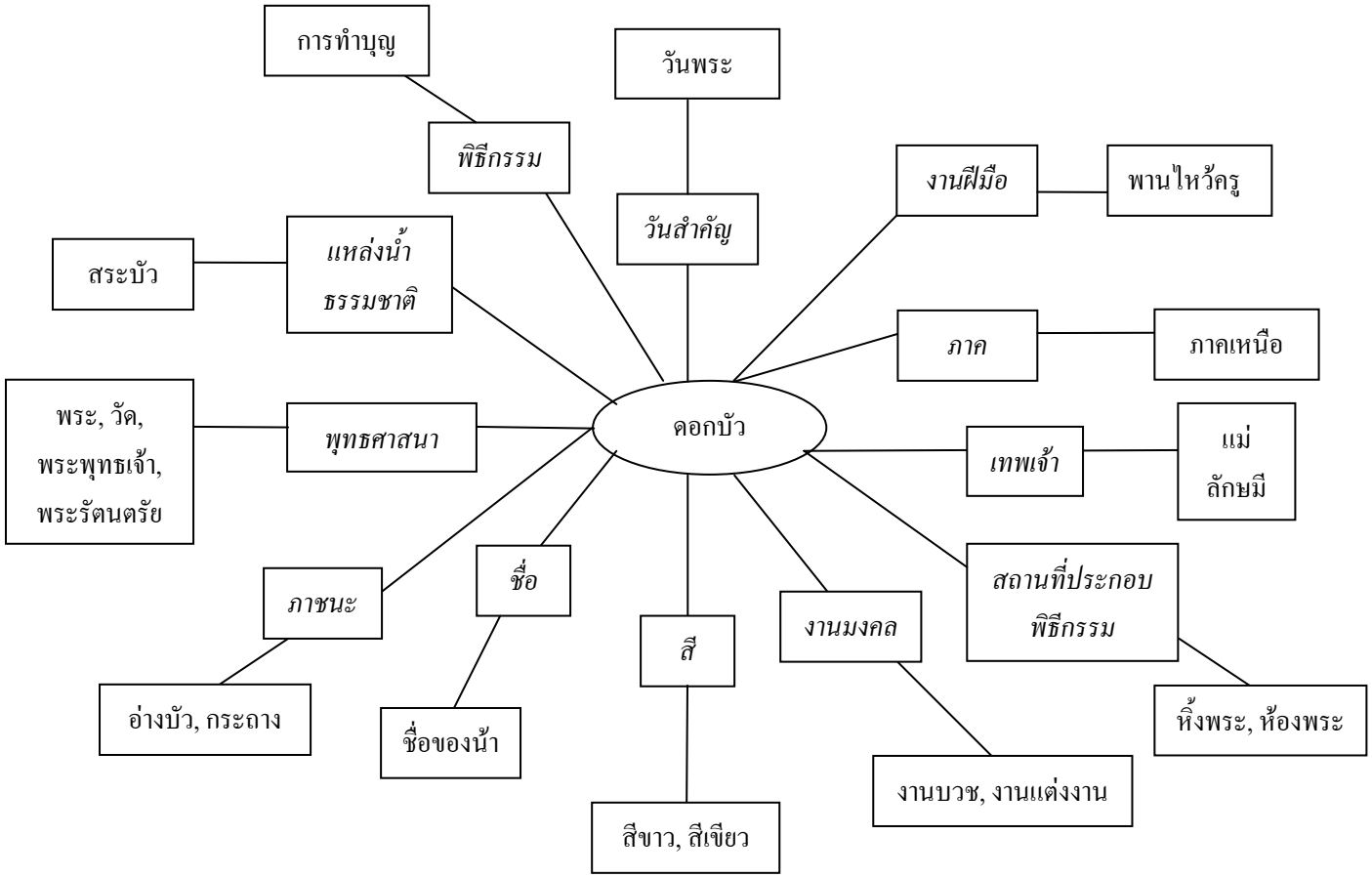

ภาพที่ 4.7 แสดง Associative Field ของดอกบัว

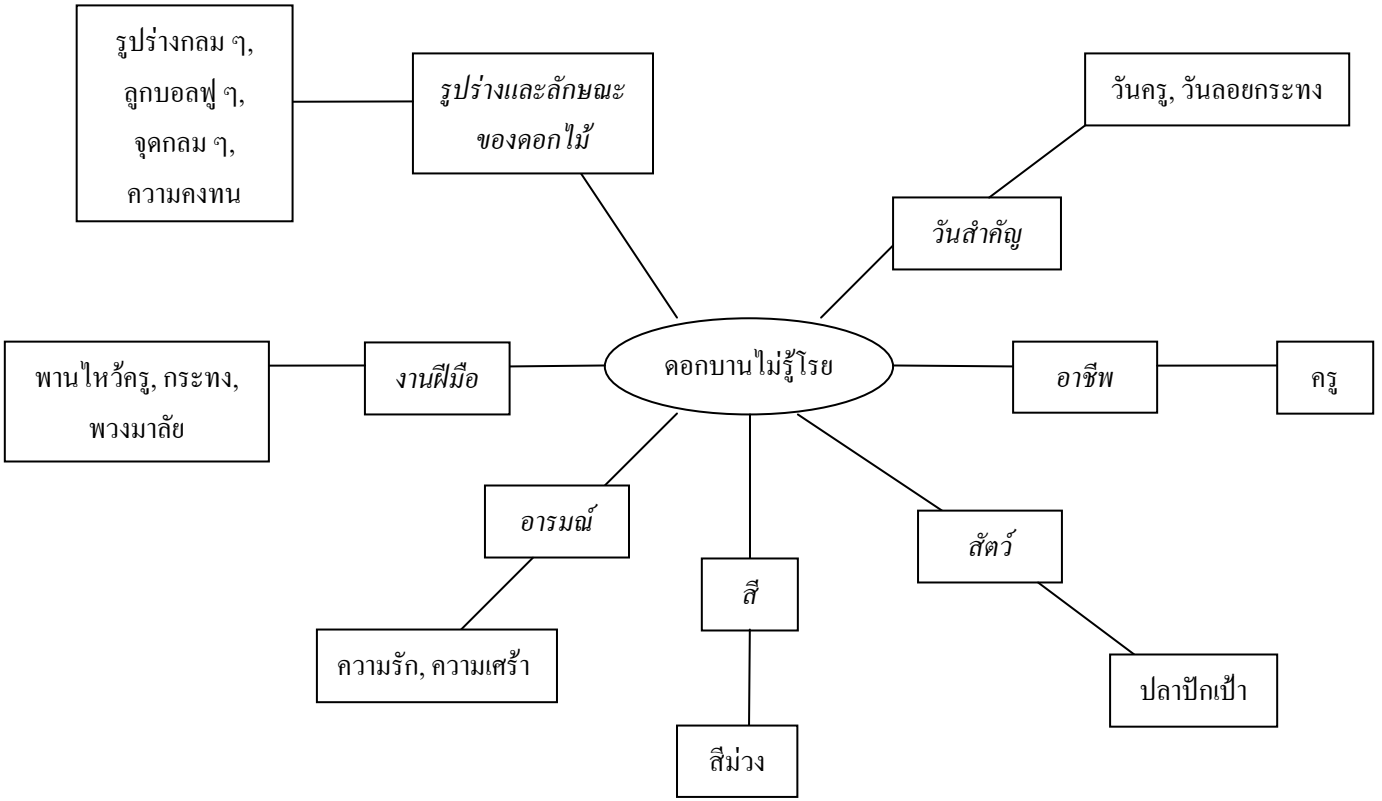

ภาพที่ 4.8 แสดง Associative Field ของดอกบานไม่รู้โรย

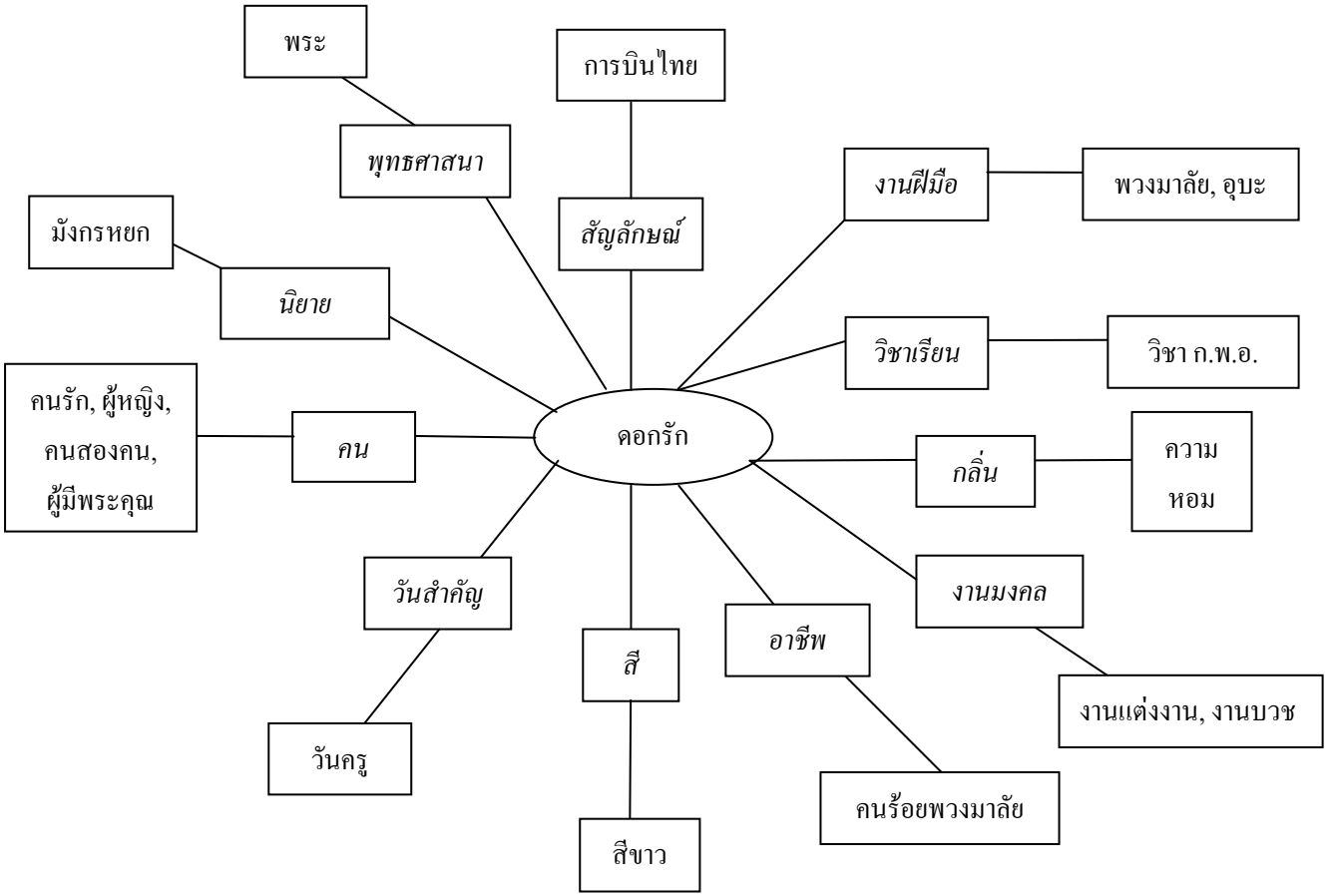

ภาพที่ 4.9 แสดง Associative Field ของดอกรัก

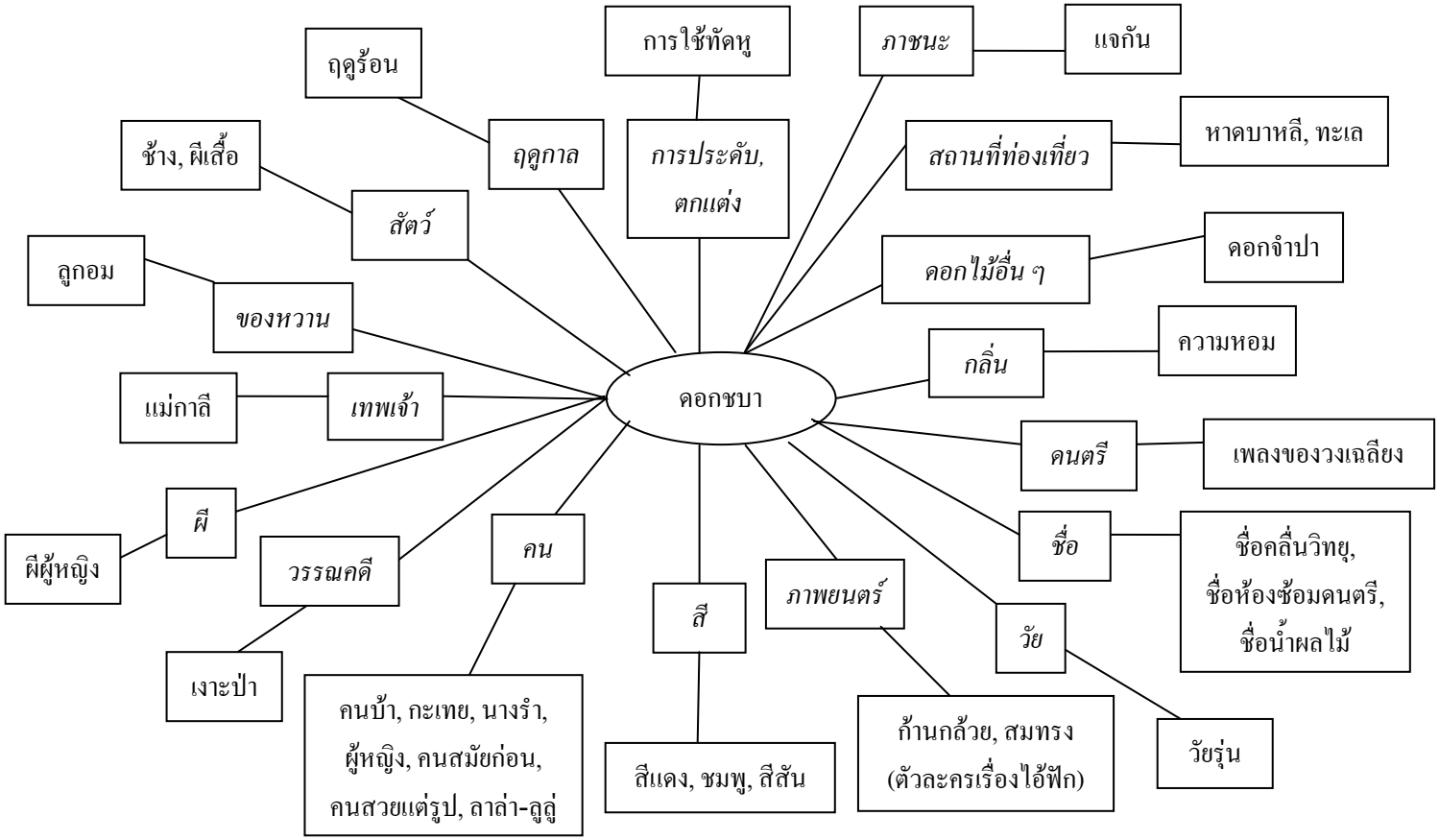

ภาพที่ 4.10 แสดง Associative Field ของดอกชบา

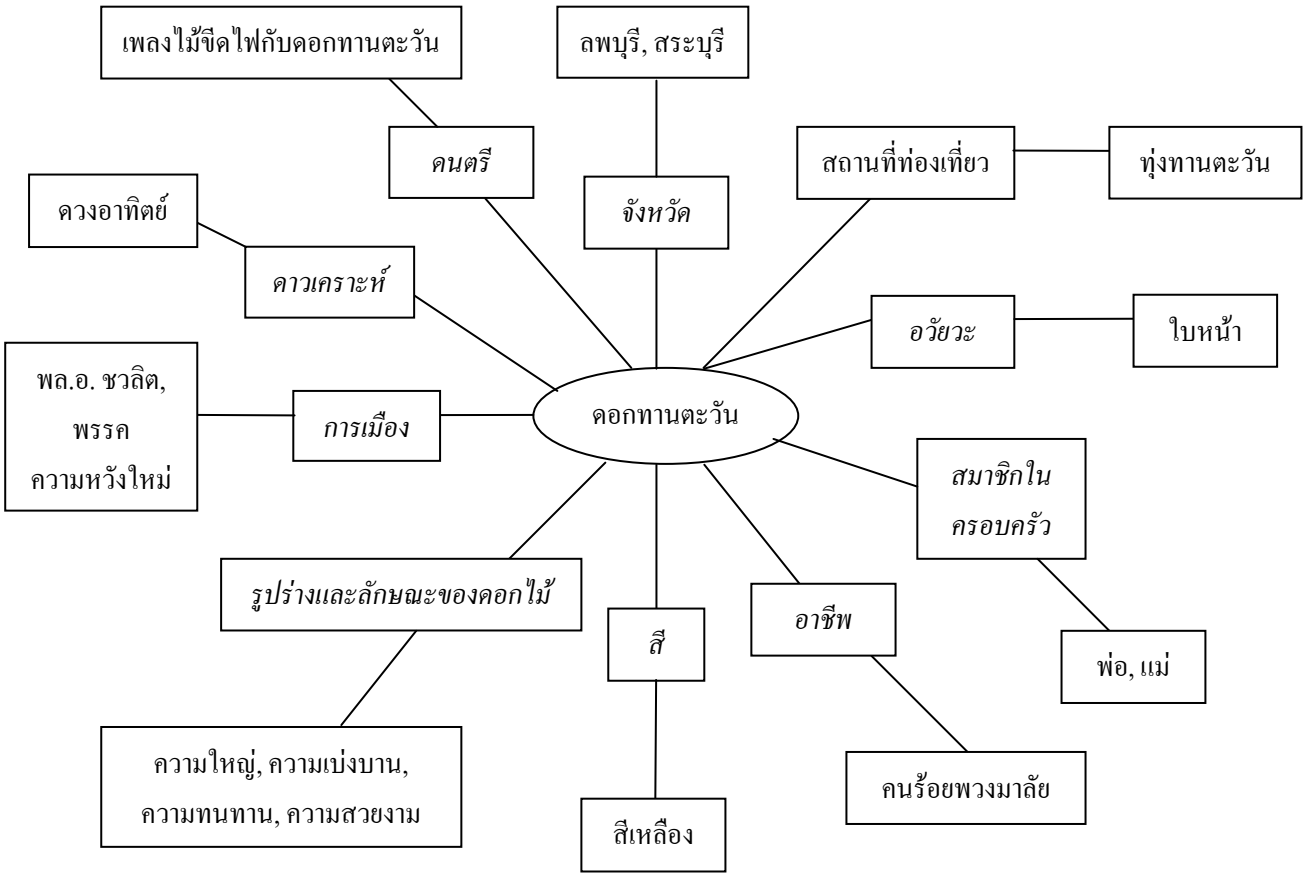

ภาพที่ 4.11 แสดง Associative Field ของดอกทานตะวัน

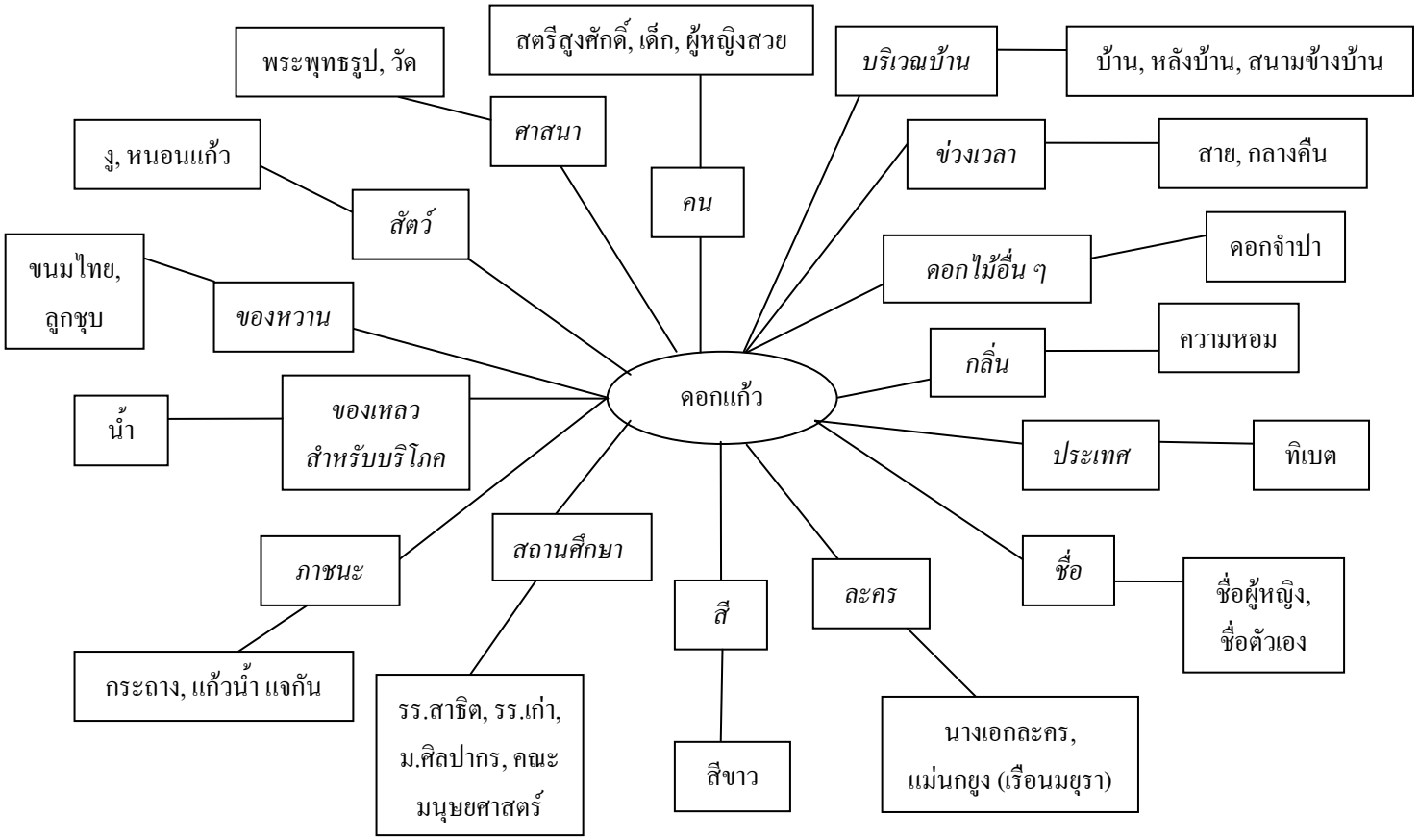

ภาพที่ 4.12 แสดง Associative Field ของดอกแก้ว

จากการศึกษา Associative field ของชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชื่อ พบว่า เหตุผลทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างใช้เชื่อมโยงความหมายนัยประหวัดสังคมกับชื่อดอกไม้ มีดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์
2. รูปร่างและลักษณะของดอกไม้
3. กลิ่น
4. วันสำคัญต่าง ๆ
5. สี
6. คน
7. วรรณคดีและ นิยาย
8. ชื่อ
9. อารมณ์ และความรู้สึกที่เป็นนามธรรม
10. ของเหลวสำหรับบริโภค
11. งานฝีมือหัตกรรม
12. การแสดง
13. เทพเจ้า
14. สถานที่ประกอบพิธีกรรม
15. ดนตรี
16. การเมือง
17. ความเชื่อ
18. ศาสนา
19. กษัตริย์
20. ครอบครัว
21. ภาชนะ
22. สถานที่ท่องเที่ยว
23. จังหวัด
24. ภาค
25. วิทยาศาสตร์
26. ภาพยนตร์
27. ของแหลมคม
28. พิธีกรรม
29. เครื่องแต่งกาย
30. อาชีพ
31. ผี
32. การประดับตกแต่ง
33. อวัยวะในร่างกาย
34. สัตว์
35. ของหวาน
36. ดอกไม้ชนิดอื่น ๆ
37. ดาวเคราะห์ (ดวงดาว)
38. พุทธศาสนา
39. งานมงคล
40. แหล่งน้ำตามธรรมชาติ
41. วิชาเรียน
42. ฤดูกาล
43. วัย
44. สถานศึกษา
45. ละคร
46. ประเทศ
47. ช่วงเวลา
48. ขอบเขตบริเวณบ้าน

เมื่อวิเคราะห์คำตอบที่เป็นเหตุผลเชื่อมโยงระหว่างคำและความหมายนัยประหวัดสังคม แล้วจะพบว่า คำตอบดังกล่าวนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามนั่นเอง

วิจารณ์

จากการศึกษาและวิเคราะห์การให้ความหมายนัยประหวัดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิจารณ์ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลของการศึกษาความหมายนัยประหวัดต่าง ๆ ของคำที่มาจากชื่อของดอกไม้ โดยจำแนกตามเพศ สายการศึกษา และอายุ

ผลการวิจัยสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานที่ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการให้ความหมายนัยประหวัดที่หลากหลาย แตกต่างกันออกไป เนื่องจากความหมายนัยประหวัดเป็นความหมายที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึกของแต่ละบุคคล จึงไม่เป็นเรื่องที่ผิดปกติที่บุคคลแต่ละคนจะมีความคิดที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกันออกไป

2. ผลของการศึกษาการแปรและเปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดสังคมของคำที่มาจากชื่อของดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนของการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมนั้นพบว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า จะเกิดการแปรในการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมมากกว่าร้อยละ 80 กับชื่อดอกไม้ทั้ง 12 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่ามีการแปรของความหมายนัยประหวัดของชื่อดอกไม้แยกตามปัจจัยเพศ เพียง 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.66 แยกตามปัจจัยสายการศึกษาเพียง 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.66 และแยกตามปัจจัยระดับอายุ 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเหตุผลที่เกิดการแปรในปัจจัยระดับอายุมากกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ นั้นก็น่าจะเกิดจากสาเหตุที่ว่า ปัจจัยระดับอายุใช้กลุ่มตัวอย่างในการเปรียบ 3 ระดับอายุ ซึ่งมีมากกว่าเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปัจจัยเพศ และปัจจัยเรื่องสายการศึกษาซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบเพียงอย่างละ 2 กลุ่ม

ในส่วนของการเปรียบเทียบความถี่ของการให้ความหมายนัยประหวัดสังคมที่เหมือนกันนั้นพบว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเพียงบางส่วนที่ว่า ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายนัยประหวัดสังคมเหมือนกัน แต่ความถี่ที่ให้นั้นจะไม่เหมือนกัน ซึ่งสาเหตุที่ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเพียงบางส่วนนั้นก็เนื่องมาจากผลจากการแปรของความหมายนัยประหวัดสังคมไม่ตรงกับที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้นั่นเอง

3. ผลของการศึกษาความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative field ของ West

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างชื่อของดอกไม้เข้ากับความหมายนัยประหวัดนั้นมีความเกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทัศนาลัย บูรพาชีพ (2543) ที่กล่าวไว้ว่า ความหมายแฝงนี้มักมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางวัฒนธรรมพื้นฐานทางสังคมโดยที่กลุ่มคนในวัฒนธรรมเดียวกันมีร่วมกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเพื่อศึกษาความหมายนัยประหวัดตามปัจจัย เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้ความหมายนัยประหวัดใน 3 ประเด็นคือ

1. ศึกษาความหมายนัยประหวัดต่างๆ ของคำที่มาจากชื่อดอกไม้จำแนกตามเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความหมายนัยประหวัดของคำศัพท์คำเดียวกันหลากหลายความหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเรียงตามความถี่ของแต่ละความหมายไว้แล้ว ดังรายละเอียดในบทที่ 4 หน้า 44-89

2. ศึกษาการแปรและเปรียบเทียบความถี่ของความหมายนัยประหวัดสังคมของคำที่มาจากชื่อของดอกไม้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ พบว่า

2.1 กลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยเพศ สายการศึกษา และระดับอายุ ให้ความหมายนัยประหวัดสังคมส่วนใหญ่เหมือนกัน มีเพียงบางคำเพียงเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายนัยประหวัดสังคมแตกต่างกันออกไป โดยปัจจัยเรื่องเพศ และสายการศึกษานั้น เกิดผลการแปรที่เหมือนกัน คือ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกันในชื่อของดอกไม้ 2 ชื่อจากชื่อดอกไม้ทั้งหมด 12 ชื่อ คือ ดอกดาวเรือง และดอกทานตะวัน ส่วนปัจจัยในเรื่องของระดับอายุนั้น เกิดผลการแปรที่ต่างจากสองปัจจัยข้างต้น คือ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความหมายนัยประหวัดที่แตกต่างกันในชื่อของดอกไม้ 4 ชื่อจากชื่อดอกไม้ทั้งหมด 12 ชื่อ คือ ดอกดาวเรือง ดอกกล้วยไม้ ดอกจำปี และดอกทานตะวัน ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยเรื่องของระดับอายุมีผลทำให้เกิดการแปรของความหมายนัยประหวัดมากกว่าปัจจัยเรื่องเพศ และสายการศึกษา

2.2 สำหรับในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายนัยประหวัดสังคมที่เหมือนกัน เมื่อนำความถี่นั้นมาวิเคราะห์และศึกษา ผู้วิจัยพบว่าความหมายนัยประหวัดสังคมที่กลุ่มตัวอย่างให้นั้นมีความแตกต่างกันทางด้านของความถี่ ดังรายละเอียดในบทที่ 4 หน้า 90-96

2. ศึกษาและวิเคราะห์ความหมายนัยประหวัดตามทฤษฎี Associative Field ของ West พบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการเชื่อมโยงความหมายนัยประหวัดกับคำที่เป็นชื่อของดอกไม้มีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์, รูปร่างและลักษณะของดอกไม้, กลิ่น, วันสำคัญต่าง ๆ, สี, คน, วรรณคดีและนิยาย, ชื่อ, อารมณ์ และความรู้สึกที่เป็นนามธรรม, ของเหลวสำหรับบริโภค, งานฝีมือหัตกรรม, การแสดง, เทพเจ้า, สถานที่ประกอบพิธีกรรม, ดนตรี, การเมือง, ความเชื่อ, ศาสนา, กษัตริย์, ครอบครัว, ภาชนะ, สถานที่ท่องเที่ยว, จังหวัด, ภาค, วิทยาศาสตร์, ภาพยนตร์, ของแหลมคม, พิธีกรรม, เครื่องแต่งกาย, อาชีพ, ผี, การประดับตกแต่ง, อวัยวะในร่างกาย, สัตว์, ของหวาน, ดอกไม้ชนิดอื่น ๆ, ดาวเคราะห์ (ดวงดาว), พุทธศาสนา, งานมงคล, แหล่งน้ำตามธรรมชาติ, วิชาเรียน, ฤดูกาล, วัย, สถานศึกษา, ละคร, ประเทศ, ช่วงเวลา และขอบเขตบริเวณบ้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละปัจจัย คือ เพศ สายการศึกษา และระดับอายุ โดยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น

2. ศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยทางสังคมด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากปัจจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังกล่าว

3. ในกรณีที่ต้องการศึกษาปัจจัยทางสังคมเดิม ผู้วิจัยขอแนะนำให้เปรียบเทียบระหว่าง 2 สถานศึกษา

4. ศึกษาความหมายนัยประหวัดกับชื่ออื่น ๆ

5. ศึกษาเปรียบเทียบการให้ความหมายนัยประหวัดระหว่างชาวไทยกับชาวต่างชาติ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กนกพรรณ คำวงศ์ปิน. 2543. **ตัวหนังสือ รูปถ่าย สีสัน กลยุทธ์ในการจูงใจและความหมายแฝงของป้ายโฆษณาเลือกตั้ง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวรรณกรรมล้านนา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กาญจนา นาคสกุล. 2524. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2545. **สัญวิทยา, โครงสร้างนิยม, หลังโครงสร้างนิยมกับการศึกษารัฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิภาษา.

ทัศนาลัย บูรพาชีพ. 2543. **เอกสารคำสอนรายวิชา 372221 ภาษาศาสตร์สำหรับการแปลเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรจบ พันธุเมธา. 2514. **ลักษณะภาษาไทย**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง: สำนักพิมพ์นครหลวง.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. 2539. **ภาษากับความคิด**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรพิลาส เรืองโชติวิทย์. 2535. **การวิเคราะห์ความหมายของคำ**. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชระ อัศวนิเวศน์ และคณะ. 2547. **อรรถศาสตร์ภาษาไทย**. โครงการส่งเสริมให้นิสิตผลิตเอกสารชุดการเรียนที่เป็นการสรุปเนื้อหาวิชาในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มาร์ค มานะ วาร์นาโด. 2543. **สื่อโฆษณาทางอินเตอร์เนต: การวิเคราะห์เชิงสัญญะ**. โครงงานวิจัยวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวรรณกรรมล้านนา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

วรรณา ชินวิกัย. 2546. **ความหมายเปรียบ "หน้า" เปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม. 2536. **พจนานุกรมไม้ดอกไม้ประดับในเมืองไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุริยบรรณ์.

ศรวนีย์ สรรคบุรานุรักษ์. 2542. **การใช้คำลักษณนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูดต่างวัย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริลักษณ์ มุ่งธัญญา. 2545. **ความหมายของความรักในผู้ติดยาเสพติด**. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมเกียรติ ตั้งนโม. ม.ป.ป. **การศึกษาเครื่องหมาย** (online). http://www.midnightuniv.org/midarticle/newpage12.html., 6 พฤษภาคม 2550. แปลจาก Michael O'Shaughnessy and Jane Stadler. 1971. Media and Society: An Introduction. Oxford: Oxford University Press, 2002.

สุริยา รัตนกุล. 2544. **อรรถศาสตร์เบื้องต้น**. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

โสมพิทยา คงตระกูล. 2539. **การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ และคำลงท้ายบอกความสุภาพของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2533. **ภาษาศาสตร์สังคม**. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร มีเจริญ. 2539. “ความหมายชวนคะนึงกับความเชื่อของคนไทย.” **วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** 15 (1): 52-58.

Anonymous. 2003. **Tutorial: Sign and Language** (online). http://www.rdillman.com/HFCL/TUTOR/Semiotics/sem2.html., May 6, 2007.

Anonymous. 2004. **Meaning as Use** (online). http://www.ifeas.unimainz.de/SwaFo/SF11Mwihaki.pdf., May 6, 2007.

Anonymous. 2007. **Cognitive Semantics** (online). http://en.wikipedia.org/wiki/Cognitive_semantics., May 6, 2007.

Chandler. 2002. **Semiotics for Beginners** (online). http://www.aber.ac.uk/media/Documents/S4B/sem06.html., May 6, 2007.

Holmes, J. 1992. **An Introduction to Sociolinguistics**. New York: Longman Publishing.

Jackendoff, R. 2002. **Foundation of Language: brain, meaning, grammar, evolution**. Oxford: Oxford University Press.

Jackson, H. 1988. **Words and Their Meaning**. United Kingdom: Longman.

Leech, G. 1971. **Toward a Semantic Description of English**. London: Longman.

Lyons, J. 1993. **Semantics**. Cambridge: Cambridge University Press.

McShane, J. 1991. **Cognitive Development: An Introduction Processing Approach**. Oxford: Basic Blachwell.

Mwihaki. 2004. **Associative Meaning** (online). http://en.wikipedia.org/wiki/Associative_meaning., May 5, 2007.

Palmer, F. R. 1993. **Semantics**. Cambridge: Cambridge University Press.

West, F. 1975. **The Way of Language**. U.S.A.: Harcourt Brace Jovanovich Inc.

William. 2002. **Mental Language, Synonymy and Connotations** (online). http://plato.stanford.edu/entries/ockham/#3.3., May 5, 2007.

ภาคผนวก

<u>แบบสอบถาม (ชุดที่ 1)</u>

กรุณาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง

<u>ตอนที่ 1</u> : ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

อายุ

☐ 15 – 17 ปี ☐ 18 – 22 ปี ☐ มากกว่า 22 ปี

อาชีพ

☐ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ ☐ อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

☐ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ ☐ นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์

☐ นักเรียน สายศิลปศาสตร์ ☐ นักเรียน สายวิทยาศาสตร์

<u>ตอนที่ 2</u> : ท่านรู้จักดอกไม้อะไรบ้าง กรุณาตอบมาจำนวน 10 ชนิด

1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....
9. .....
10. .....

<u>แบบสอบถาม (ชุดที่ 2)</u>

<u>กรุณาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง</u>

<u>ตอนที่ 1</u> : ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

อายุ

☐ 15 – 17 ปี ☐ 18 – 22 ปี ☐ มากกว่า 22 ปี

อาชีพ

☐ อาจารย์ คณะมนุษย์ศาสตร์ ☐ อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์

☐ นิสิต คณะมนุษย์ศาสตร์ ☐ นิสิต คณะวิทยาศาสตร์

☐ นักเรียน สายศิลป์ศาสตร์ ☐ นักเรียน สายวิทยาศาสตร์

<u>ตอนที่ 2</u> : กรอกข้อมูลให้ครบ จากคำถามนี้ “เมื่อท่านนึกถึงชื่อดอกไม้ดังกล่าวนี้ ท่านนึกถึง ...?... **(ใส่เพียง 1 คำตอบ จะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้)** พร้อมทั้งระบุเหตุผลกับคำตอบนั้น ๆ ด้วย”

ชื่อดอกไม้	ท่านนึกถึง ...?...	เหตุผล
กุหลาบ		
มะลิ		
ดาวเรือง		
กล้วยไม้		
เข็ม		
จำปี		
บัว		
บานไม่รู้โรย		
รัก		
ชบา		
ทานตะวัน		
แก้ว		

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นายภาคภูมิ ภูมิรัตน์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	16 พฤษภาคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) (ศษ.บ.)
	เกียรตินิยมอันดับ 2
	มหาวิทยาลัยศิลปากร